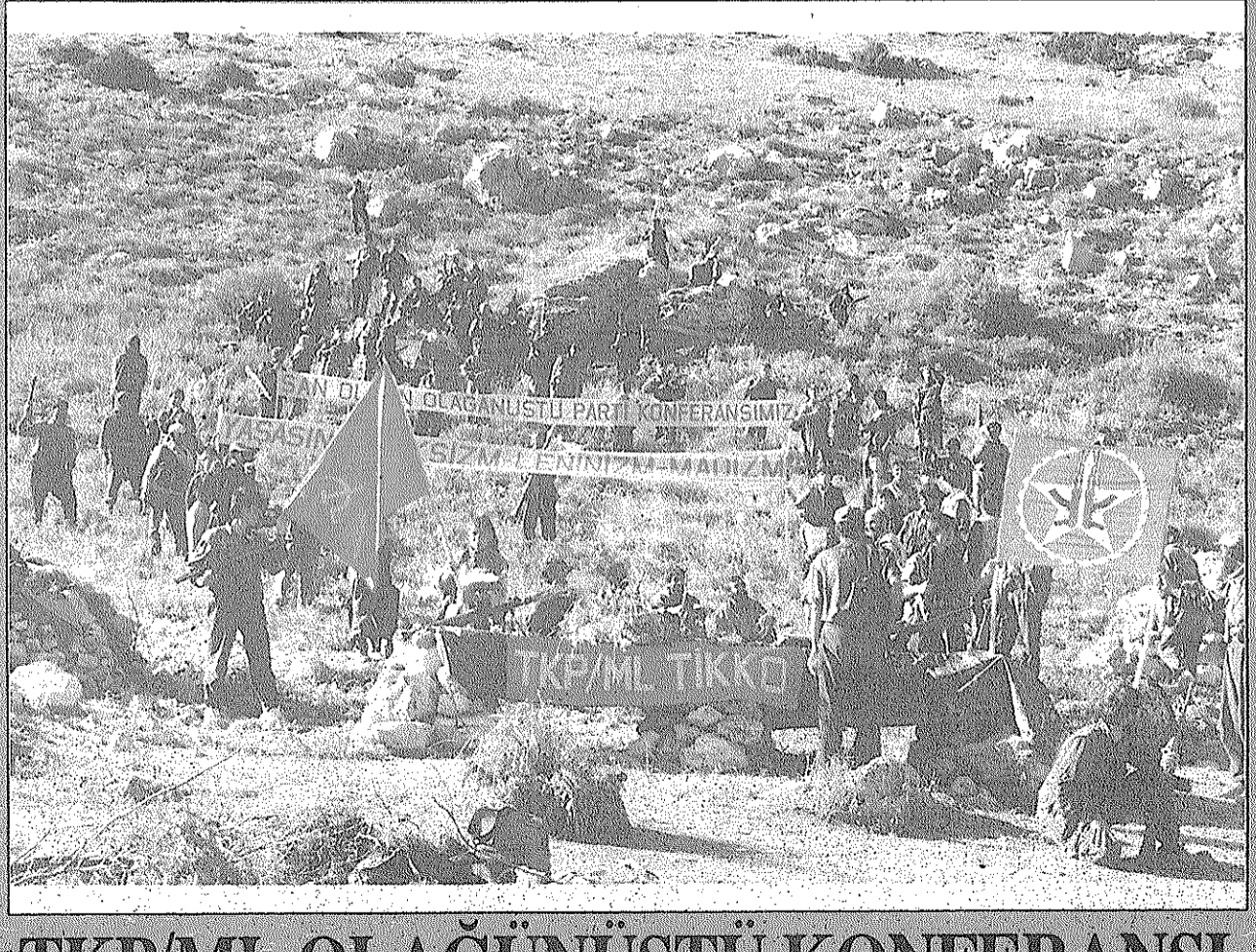


GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi Yıl: 2 Sayı: 10 20 Temmuz 1993 Fiyatı: 8.000 TL (KDV içli değildir)



DÜN
MARAŞ'TA
BUGÜN
SIVAS'TA
ÇÖZÜM:
FAŞİZME
KARŞI
SAVAŞTA.



TKP/ML OLAGÜNÜSTÜ KONFERANSI
MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'İN
ZAFERİYLE SONUÇLANDI!

YENİ DEMOKRAT

SUNU

Merhaba,

Bir sayımızda daha sizinle beraberiz.

Bu sayımızın kapağında tüm Türkiye'nin gündemini kapsayan Sivas katliamına ve tarihi öneme sahip olduğunu düşündüğümüz TKP-ML Olağanüstü Konferansı'na yer verdik.

"Yol zorluklarla dolu zafer kesindir" başlıklı yazımız bu ayın gündemini değerlendirmeye yönelik.

Çeşitli haber ve yorum yazılarımız yine sayfalarımız arasında.

13 Temmuz 1993'te elinde bomba patlaması sonrasında yaralanan ve polislerin kasıtlı ihmali sonucunda şehit düşen komünist gençlik önderi Mehmet Ali Çakıroğlu'nun yaşamı ve mücadelesini anlatan yazımız; "O kavganın adıdır" başlıklı 13'cü sayfamızda yer alıyor.

Ayrıca TKP-ML Merkez Komitesinin Olağanüstü Konferansın Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandığına dair bildirisi 15'ci sayfamızda.

Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Yeniden Örgütlenme Komitesi üyesi David Joseph'in Kazanılacak Dünya adlı dergideki Kültür Devrimi'nin bazı dersleri başlıklı yazısını orta sayfamızda olduğu gibi yayınlıyoruz.

Gençliğin Sesi ve Gençlik Yıldızı adlı dergilere çeşitli konulardaki eleştirilerimiz de sayfalarımız arasında yer alıyor.

Geçen sayımızdaki "Bireysel Yaşam ve Cinsellik" adlı yazımız olumlu ve olumsuz çeşitli ilgilere karşılandı. Bu yazının devamı mahiyetinde geçen yazıyı daha da açan "Duyguların istenmemesi onların bastırılması-haklı kılmaz" başlıklı yazımız 20 ile 22'ci sayfalarımız arasında.

Gerilla bölgesindeki yaşamı ve mücadeleyi konu alan "Gerilla kaleminden" başlıklı yazımızın oldukça ilginizi çekeceğini düşünüyoruz.

Bursa Uludağ Üniversitesi'ndeki Yeni Demokrat Gençlerin Kültür Sanat çalışmalarına 27 ve 28'ci sayfalarımızda yer verdik.

Zorba adlı anlatıyı 29'cu sayfamızda bulacaksınız.

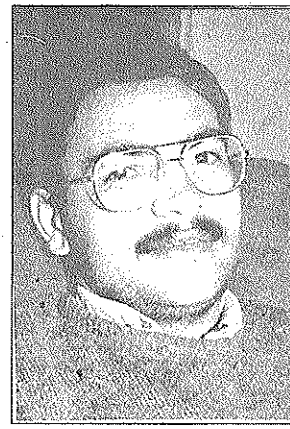
Bunun dışında sizlerden gelen mektup şiir ve çeşitli çalışmaların yer aldığı okurun yeri adlı sayfamız her zamanki gibi bu sayımızda da 30'cu sayfamızda.

11: sayıda buluşmak üzere.

Dostlukla...

İÇİNDEKİLER

Yol zorluklarla dolu zafer kesindir!.....	3
Haberler	4-12
O kavganın adıdır!	13
Kundura işçileriyle röportaj.....	14
TKP/ML Olağanüstü Konferansı MLM'nin zaferiyle sonuçlandı.....	15
Kültür devriminin bazı dersleri.....	16-17
Gençliğin Sesi dergisine kısa bir eleştiri	18
İbrahim Kaypakkaya" ya komünist demek Maoist olmaktan geçer.....	19
Sevgi üzerine	20-22
Gerilla kaleminden.....	23-27
Penceremdeki güneş hiç batmayacak - Uludağ Üniversitesinde Karma sergi.....	28
Zorba.....	29
Okurun yeri.....	30



**Komünist
gençliğin önderi
Mehmet Ali
ÇAKIROĞLU
ölümsüzdür**

*Ne gözyaşı
Ne de yas
Tek kurtuluş
isyandır.*

Yaşasın Halk Savaşı

13 Temmuz 1993'te Fikirtepe'de devrim ve komünizm davası uğruna şehit düşen, kavgaya kök olmuş, yiğit, Marksizm-Leninizm-Maoizm savaşçısı M. Ali Çakıroğlu, yukarı kalkık yumruklarımızda mücadelemizin abidesi olarak yaşayacak.

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

ÇALIŞMALARINDA PERSPEKTİF SAHİBİ OL, PLANLI VE DÜZENLİ OL!

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

UZERİNDEN ÇIKTI...
PATRON-AGA DE... ET... PASINA YIKAL M

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

PATRON-AGA DEVLETİNİN KRİZİ DERİNLEŞİYOR

Bir babayığit lazım

Gerillalara değil...
kayseri...
İnönü krize teslim
Zonguldak'ta...
Türkiye...

TEK YOL DEVRİM!

- ▶ HER ŞART ALTINDA ÖĞRENMEYE VE ÖĞRETMEYE ÇALIŞ!
- ▶ ÖNDERLİĞİ VE YÖNETMESİNİ ÖĞREN!
- ▶ SORUNLARI BAŞKALARIYLA TARTIŞARAK ÇÖZME ALIŞKANLIĞINI GELİŞTİR!
- ▶ ELEŞTİREL, ANALİZCİ VE SENTEZCİ OL!
- ▶ ÖZELEŞTİRİ YAPMAYI ÖĞREN, HATALARINI HİÇBİR ZAMAN GİZLEME!

**OKU-OKUT-ABONE OL
ABONE BUL!**

UMUT YAYIMCILIK VE BASIN SANAYİİ LTD. ŞTİ. ADINA SAHİBİ VE YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Kemal BOZTAŞ,

YÖNETİM YERİ: Oğul Sok. No: 16/4 Sultanahmet/İSTANBUL TEL: 518 84 29 FAX: 518 23 23

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi 6 Aylık: 48.000 TL., 1 Yıllık: 96.000 TL. Yurtdışı 6 Aylık: 30DM. 1 Yıllık: 60 DM.

YURT İÇİ HESAP NO: Kemal TEKİN Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 2214616- YURT DIŞI HESAP NO: Kemal TEKİN Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. 3567132

Baskı: Aydınlar Matbaacılık

Yol zorluklarla dolu zafer kesindir!

Faşist TC devleti içinde bulunduğu çok yönlü ve derin bunalımlardan kurtulmak umuduyla kendine yeni çıkış yolları (!) arıyor. PKK'nın ateşkesinin de yardımıyla devlet içinde hakim hale gelmeye çalışan, Özal'ın geçmişte başını çekmiş olduğu Kürt ulusuna "göstermelik ve kısmi" bir takım haklar vererek Kürt ulusal hareketini bariyeri bir çerçeveye sıkıştırma planına yatırım yapan klik, Özal'ın ölümüyle birlikte insiyatifi ele geçiremeden geriledi. Özal'ın ölümü bu noktada belirleyici olmasa da etkili olmuştur. Yani Kürt Ulusal Hareketini kitlesel katliamlarla, "diğer Kürt isyanlarını bastırdıkları gibi" bitirme hesapları yapan klik devletin esas temsilcisi olmayı hep sürdürmüştür. Ve belli bir dönemde güçlenen "karşı" eğilim de alt edilmiş durumdadır. Kaldı ki bir ad koymak gerekirse "Özal'cı" diyebileceğimiz kliğün politikası da özde bundan farklı değildir. Onlar "kısmi ve göstermelik" reformlarla özelde Kürt Ulusal Hareketini genelde Türkiye devrimci-demokrat hareketinin sallantılı unsurlarını düzen içine çekmeye çalışırken tutarlı kararlı güçlere karşı en azgın karşı devrimci şiddet politikasında gerek söylem gerekse de pratikleyle diğer klikle uyum içindeydiler. Devlet içindeki çelişkinin özü şudur. Bir klik PKK'nın sallantılı karakterini, reformlara yatacağını keşfetmiş ve kısmi ve göstermelik reformlarla PKK'yı satın alarak bir yandan Orta-Asya'daki Türki Cumhuriyetlere örnek model olarak sunulması ve taşeronluk payını alması için ilkö içinde gereken istikrarı(!) en ucuz ve en kısa yoldan sağlamayı hedeflemektedir. Diğer yandan da Güney Kürdistan Kürtleri üzerinde Barzani ve Talabani aracılığıyla hamilik kurmayı düşünmektedir. Bu planın sonu "Musul - Kerkük"ü de içine alan bir Türk-Kürt federasyonuna kadar uzatılabilir. Buna 2. Cumhuriyetçilerin, Neo-Osmancılardan planı diyebiliriz.

Diğer klikse "kısmi ve göstermelik" reformların dahi devletin "geriletilemez görünüşünü bozacağını bunun ardından kitlelerin durmayacağı aksine daha çoğunu isteyeceğini ileri sürmektedir. Onlara göre "Güney-Kürdistan'ın hamiliği Musul-Kerkük, Orta-Asya taşeronluğu" iyi hoştur da "Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olmak tehlikesi vardır. Sonuçta bu iki "farklı" yaklaşımın ne çeşitli milliyetlerden halkımız için ne de tutarlı kararlı devrimciler için bir farkı vardır. Onlara sunacağı yine zulüm, sömürü yoksulluk, işsizlik, kan, ölüm işkencidir.

Devlet içindeki bu iki "farklı" yaklaşım, hakim sınıfların çeşitli klikleri arasındaki çıkar ve düşünüş farklılıklarının bir sonucudur. Ne sivil-asker ayrımıdır ne de kişiler temelinde bir ayrışmadır. Şu bir gerçektir ki faşist TC devleti askeri bir diktatörlük nite-



liğini her zaman korumuştur. Ama bu bizi orduyu kendi başına bir güç olarak değerlendirmeye götürmemelidir. Ordu hakim sınıfların esas kliğünün denetimi ve yönlendirmesi altındadır. Genelkurmay'ın son dönemdeki açıklamaları da salt askerlere özgü şeyler değildir, hakim sınıfların esas eğilimini yansıtmaktadır.

"Kitle katliamları", "sıkıyönetim" ötesinde askeri yada görünürde "sivil" (Peru tipi) bir devlet halkımızın gündemine daha çok girmektedir. "Mehmetçik" basının yine de kulakları çekilmiştir; devlete daha çok övgü, komünistlere ve devrimcilere daha çok karalama, halka yönelik daha çok yalan, kışkırtma istenmektedir. "Topyekün savaş" daha da azgınlaştırılarak tüm Türkiye'yi ilan edilmemiş bir "savaş hali" işleyişiyle yönetmenin boyutu arttırılacaktır.

İşte tam da bu sırada gündeme gelen Sivas katliamı oldukça anlamlıdır. Üzerinde dikkatle durulmalıdır. Gerek katliamın öncesindeki gelişmeler, gerek oluşunda yaşananlar gerekse de sonrasındaki açıklamalarla TC devleti bu katliamın doğrudan planlayıcısı ve uygulayıcısı olduğunu gizleyememiştir. Neden böyle bir katliam sorusuna "topyekün savaş" politikasından bağımsız bakılamaz. Çünkü devletin bu süreçte her taktiği buna hizmet etmektedir. Mumcu'nun öldürülmesi ile devlet laiklik şampiyonu kesilmiştir, özellikle ordu laikliğin bekçisi olarak öne çıkmış, Mumcu için gayri-resmi devlet töreni düzenlenmiştir. Bunda amaç toplumu "laik-şeriatçı" olarak bölünmüş gösterip geniş laiklik yanlısı kesimleri "laik TC devletinin korunması için birleştirmek ve orduyu onların güzünde koruyucu-kurtarıcı pozisyona getirmekti. Oysa gerçekte T.C devleti kurulduğundan beri laik değildir.

Kemalizm asla laisizm değildir. Kemalistlerin din-laiklik konularındaki tavır başından beri ikiyüzlüdür. Görünürde laik ama özde halkı kendi çıkarları doğrultusunda uyutmanın ve harekete geçirmenin bir aracı olarak dini kullanma siyaseti Kemalist politikaların özüdür. Bu politika çerçevesinde "şeriatçılar"da TC devleti tarafından korunmuş ve beslenmiştir. Bunun iki hedefi vardır. Birincisi ilerici-devrimci-komünist güçlere karşı devletin gayri-resmi vurucu gücü olarak kullanılmalarıdır (örneğin kanlı pazar.) İkincisi ise dönem dönem "şeriat tehlikesi" var denilerek "laik" TC devletine ve onun koruyucusu orduya geniş kesimlerin sempatisini uyandırmaktadır. Bundan hareketle Sivas katliamına geldiğimizde TC devletinin esasta ordusu aracılığıyla bir "topyekün savaşa" hazırlandığı bu dönemde bu olayın "şeriat" tehlikesine karşı geniş yığımları kendi etra-

fında toplama ve yapacağı "katliamlara" laikliğin yüzü suyu hürmetine en azından sessiz kalınması amacıyla yapıldığını söyleyebiliriz. Özellikle Aleviler üzerinde devlet bir süredir onları "şeriat"la korkutarak ve göstermelik haklarla devlete kazanma planı yürütmektedir. Böylece toplumsal muhalefetin önemli bir potansiyelini yok etmek istemektedir. Sivas'ta bunun için seçilmiştir.

Ama devlet Sivas katliamı planında Mumcu planı kadar başarılı olamadı. Katliam senaryosu ve uygulaması ile o kadar açtı ki devlet elde kibrit yüzü hemen tanıdı. Devlet "Cumhuriyet" gazetesi yazarlarından başka hiç kimseye olayın ardından Sivas'a giden Genelkurmay başkanını "laikliğin koruyucusu" olarak alkışlatamadı. Ama bu taktik her an yeniden gündeme gelebilir. Özellikle Alevi-sünni halkın birarada yaşadığı yörelerde bu olasılık yüksektir.

TC devleti derinleşen bunalımlarından çıkışının tek yolu olarak azgın baskı ve toplu katliamlara başvurma yöntemini yoğunlaştırarak ve genişleterek yeni bir "sıçrama" yaratmanın hazırlığındayken halkın ve devrimin safları buna hazırlıklı olmalı ve mücadelede sadece korumak, düzenlemek eksenine değil ilerlemek, sıçramak hedefiyle sarılmalıdır. 12 Eylül'den daha azgın bir baskı dönemi gündeme "topyekün" olarak girecektir. Ama devrim güçleri bugün 12 Eylül öncesinden daha ileridedir. Komünistler 12 Eylül öncesinde olduğundan daha bilinçli, daha kararlı ve güçlüdürler. Proletarya partisi önderliğinde ki "Kızıl Siyasi İktidarlar için gerilla savaşı" genişlemekte ve yoğunlaşmaktadır. Kürt Ulusal Hareketi geniş bir askeri güce sahiptir. Özellikle Kürdistan'da halk 12 Eylül öncesinin halkı değildir. Yani TC devletinin "topyekün" savaştan kazanımı yitirdiklerinden daha az olacaktır, devrim ve halk cephesi ise daha ileriye ulaşacaktır. Yeter ki kararlı, tutarlı olabilelim, merkezi halkada ısrarlı olabilelim.

Türk, Kürt uluslarından ve azınlık milliyetlerden halkımızın öncü müfrezesinin tam da bu dönemde Kürdistan dağlarını mesken edinerek gerçekleştirdiği Konferansının da aldığı kararları halkımızın ve gençliğin önünde bir umut ve yol gösterici kılavuz olarak durmaktadır. MLM' in bilimselliğinden ve haklılığından kaynağını alan herşeye muktedir olan gücü ve onun ülkemiz topraklarına uygulanması olan İbrahim Kaypakkaya'nın kıyıl güzergahı her zorluğu aşmaya ve zafere ulaşmaya yoldur. İbrahim yoldaşın sözleri ile "Bu yola feda ise canımız, kesindir zaferimiz susmasın silahlarımız, susmasın silahlarımız, susmasın silahlarımız" ■



Sivas katliamı tüm yurttan lanetlendi!

Sivas katliamı da faşist TC devletini kurtaramayacak!

Sivas'ta Pir Sultan Abdal Kültür Etkinlikleri'ne katılan aralarında yazar, ozan ve yayıncıların da bulunduğu 36 aydın Madımak otelinde diri diri yakılarak katledildi, onlarca kişi de yaralandı.

Bu katliam neden yapıldı?

Burjuva basını ve devlet yetkilileri katliamı, yazar Aziz Nesin'in din karşıtı konuşmalarında bulunmasına halkın tepki duyması sonucu kaldığı oteli yakmaları şeklinde gelişen kendiliğinden-anlık bir olay, diyerek açıklamaktadırlar. Kimileri ise bu katliamı "Alevi-Sünni çatışması" olarak lanse etmektedir. Ancak olay bu denli basit değildir ve bu tür açıklamalar aslında olayın gerisinde bulunan gerçekleri gizleme çabasından başka bir şey değildir.

Katliamı ve gerçek sorumlularını anlamak için olayların gelişimine bakalım

Daha Aziz Nesin Sivas'a gelmeden Sivas'ta "kafirler" karşı bildiriler dağıtılıyor, Bizim Sivas, Anadolu, Tarikat gibi yerel faşist basın dini duyguları istismar ederek kışkırtmalara girişiyor.

Olaydan bir gün önce yazar Aziz Nesin, Kültür Merkezi'nde bir konuşma yapıyor. Aynı günün gecesi Pir Sultan Abdal'ın bir heykeli Kültür Merkezi'nin bahçesine dikiliyor. Ertesi günkü yani cuma günkü gazeteler bu her iki olayı da ele alarak daha üst perdeden kışkırtmalara girişiyor ve din elden gidiyor diyerek feryatlarda bulunuyor. Aynı gün cuma namazındaki kitleye imanı ve "kimliği meşhul" şahıslara daha ateşli bir şekilde sözlü kışkırtmalar yapıyor.

Hürdoğan gazetesi ise olaydan günlerce öncesinde bir takım olayların yaşanabileceği uyarısında bulunuyor ve cuma günkü sayısında "Sivas'ta ne yapılmak isteniyor?" uyarısına yer vererek şunları ekliyor:

"Son günlerde Sivas'ta başıbozukluk vürdüm duymazlıkların yanı sıra sanki eylem kenti gibi, iki gündür bildiriler dağıtılıyor. Birileri tarafından bir şeyler yapılmak isteniyor havası esiyor."

Yine aynı gün Pir Sultan Abdal'ın heykeli İçişleri Bakanlığı emriyle "haydi harekete geçin, başlangıcı biz yapıyoruz" denircesine sökülüp atılıyor.

Cuma namazının bitiminden sonra saat 13:30'da 200-300 kişilik bir grup Paşa camii önünde toplanıyor ve buradan hükümet konağına doğru "Sivas Aziz Nesin'e mezar olacak!" yönü sloganlarla yürüyüşe geçiyorlar. Bu arada katılmaları birlikte grup kalabalıklaşıyor.

Saat 14:00 civarında Kültür merkezi'ne ulaşan grup burada kitap standlarını yıkmaya kitapları parçalamaya insanları dövmeye içeriye girmeye ve kültür merkezi'ni taşlamaya başlıyor. Kültür merkezi'nde bulunan 1500 kadar kişi bu saldırılara karşı koyuyor ve buraya yönelik katliam girişimi çoğunluğu genç olan bu kitle tarafından önleniyor.

Aynı saatte kalabalık bir grup da Aziz Nesin'le birlikte; çoğunluğu sanatçı ve yazarlardan oluşan 60-70 arası kişinin kaldığı Madımak oteli'nin önünde toplanıyor. Otelin önünde aralarında Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollağlı'nın da bulunduğu şahıslarla kitleye hitaben "bunlar kafirdir" "bunların yaşamaya hakkı yok" yönü kışkırtıcı konuşmalar yapılıyor. Otelin içindekiler ise dışarıdakilerin içeri girmesini engellemek için kapıya sandalye ve masalardan barikat kuruyorlar. Bu arada gerek otel içerisinde ve gerekse de dışarıdan sürekli emniyet müdürü, içişleri bakanı, çeşitli bakanlar ve başbakan yardımcısı telefonla aranarak katliamı önlemeleri isteniyor. Kışkırtıcı konuşmalarla birlikte otel taşlanmaya başlıyor.

Bu arada sökülmiş olan Pir Sultan heykeli başına ipler geçirilerek sokaklarda sürükleniyor, parçalanıyor ve kalan kısmı da otelin önüne getirilerek yakılıyor.

Tüm bunlar yaşanırken devletin polis ve jandarması ortalıkta görünmüyor. Kültür merkezi'nin ve otelin önünde bulunanlar ise tüm bunlar olup bitirken, otel taşlanırken olaylara müdahale etmiyor, ki-



Sivas katliamı cezasız kalmayacak!

Yüzbinler, gerici faşistlerin devlet desteğinde Sivas'da gerçekleştirdiği katliamı çeşitli protestolarla lanetledi. Başta İstanbul ve Ankara da olmak üzere yurdun birçok yerinde protesto yürüyüşleri düzenlendi. İstanbul'da gerçekleştirilen protesto yürüyüşüne yaklaşık

ikiyüzellibin kişi katıldı. Yürüyüşte sık sık "Sivas katliamı cezasız kalmayacak", Halk ordusu TIKKO Sivas'a", Suskun toplum istemiyoruz"; "Almanya'da dazlaklar, Türkiye'de yobazlar"; "Dün Maraş'ta bugün Sivas'ta çözüm: faşizme karşı savaşta" sloganları atıldı.

mi polisler de bizzat kışkırtmalara ve saldırılara eşlik ediyorlar. Polis telsizlerinden ise tek bir sesleri geliyor.

Saat 19:30'da ise benzinle otel yakılmaya başlanıyor. Polis ve jandarmalar yine müdahale etmiyor. Alevler binayı sarmaya başlıyor ve otelin içindekilerden 30 kadarı kendi çabalarıyla arka kapıdan dışarıya çıkmayı başarıyor. Alevler binayı sarana kadar ortalıkta itfaiye yok. İş isten geçtikten, katliam gerçekleşikten sonra nihayet itfaiye geliyor ve jandarma-polis olaya müdahale etmeye başlıyor. Bu arada saldırganlar Sivas sokaklarında insan avına çıkmaya başlıyorlar. Saldırganlar özellikle Alevilerin yoğunlukta olduğu Alibaba mahallesine yöneliyorlar.

Olayların gelişimi kısaca bu şekilde cereyan etmiştir. Görüldüğü gibi 8 saati aşkın bir süre polis ve jandarması, ellerinde silah, taş ve sopalarla sokaktaki insanlara saldırımlarına, kültür merkezi'nde katliam girişimine, oteli tam 5.30 saat boyunca taşlamalarına ve otel yakmalarına karşı saldırganlara karşı seyir-

ci kalmış, onları teşvik etmiştir.

Olayın kendisi günlerce öncesinden planlanmış örgütlenmiş ve hayata geçirilmeye başlanmış olmasına rağmen yine karşı bir önlem alınmamıştır.

TC devleti bu olayı engelleyemeyecek kadar aciz miydi? Müdahale etmek istedi de buna gücü yetmedi? 8 saati aşkın bir süre boyunca yüzlerce baz ve faşist elde silah, sopa ve taşlarla Sivas'ta bir rine katip, katliam yaparken devlet yetkilileri "güvenlik kuvvetleri" olayın büyüklüğünün ve kamu olacağını farkında değiller miydi? Ya da bu va basının iddia ettiği gibi, eller acemi oldukları için mi katliam ve olayları engelleyemediler? Hayır! Bütün bunlar yalan, hem de gerçekleri örtmeye yönelik alçakça yalanlardır.

Aynı "güvenlik kuvvetleri" olaydan iki gün sonra Sivas'ta olayları protesto gösterisine katılan 31 kişiye neden süratle "müdahale" ederek, gösteriye çember içine almasını biliyor? Yine İstanbul'da protesto gösterisine karşı neden anında önlem al-

onları şiddetle dağıtıyor? Bu gösterilere karşı anında önlem alınması biliniyor ve bu gösteriler dağıtılıyor da 8 saat aşkın bir süre boyunca elde silah, sopa ve taşlarla insan avına çıkan, katliam gerçekleştiren faşistlere müdahale edilmesi bilinmiyor mu, becerilemiyor mu?

İstenildiğinde Bolu'dan, Kayseri'den binlerce komandoyu kısa bir sürede uçaklarla, helikopterlerle Kürdistan dağlarına ve Tokat-Amasya dağlarına taşıyor uçakları Kobralar ve Apaçi helikopterleriyle, uçaklarla bombalanmasını anında yapan "dağa taş hakim", "kuş uçurtmayan" devlet Sivas gibi bir ildeki olayları engelleyemez miydi?

Devrimcilerin evlerini yüzlerce polisle basıp, içerdeklere kurşun yağdıran devletin "güvenlik kuvvetleri" Sivas katliamını engelleyecek güce sahip değil miydi?

Öğrencilerin sıradan bir yemek boykotuna dahi boykotçulardan daha çok polis-jandarmayı olay yerine eli coplu, tam teçhizatlı yığanlar; bu katliamı gerçekten de önleyemezler miydi?

Hiç kuşku yoktur ki bırakalım katliamı olaylar hiç başlamadan bitirilebilir, başlaması bile engellenebilirdi. Ama bu istenmedi ve katliama göz yumuldu, katliam teşvik edildi.

Bugün ise katliam Alevi-Sünni çatışması olarak lanse ediliyor, Aziz Nesin'in açıklamalarına bağlantıyor. Devletin en yetkililerinin ağızından çıkanlar bunlar; burjuva basınının yazdıkları bunlar; sözde Millet Meclisi'nde tık yok.

Bu olayı Alevi-Sünni çatışması olarak lanse edenler

bilmiyorlarmı ki bu olay önceden planlanmış ,devletle şeriatçı yobazlar ve sivil faşistlerce elbirliğiyle hayata geçirilmiştir! Çok iyi biliyorlar. Bildikleri için yalana başvuruyorlar, çarpıtıyorlar. Bu katliam geçmişte Maraş'ta, Çorum'da ve başka yerlerde gerçekleştirilen ve bizzat devletçe tertiplenmiş katliamların bir benzeridir. Ekonomik ve siyasi krizin batağında debelenen egemen sınıflar, yani Patron-Ağalar ve onların devleti olan TC sosyal ve ulusal temelde gelişen gerilla savaşı ve de halk hareketi karşısında temellerinden sarsılıyor. İşte tam da bu ortamda Sivas katliamı gerçekleştirilmiş, dik-katler başka yönere çekilerek, doğan puslu ortamda daha fazla katliam, daha fazla işkence, daha azgın sömürü hesapları yapılmıştır. Diğer taraftan bu, halkı Alevidir Sünnidir şeklinde ayrıştırarak, ayrı kutuplara doğru iterek halkımızı birbirine boğazlatmaya yönelterek kendilerine karşı gelişen halk muhalefetini bastırmanın bir yöntemidir. Bu on yıllardır uygulanan "böl, parçala, yönet" politikasının bir uygulaması biçimidir.

Gerçekler bunlardır. Devlet boğazına kadar ulaşığı, satılmışlığı, işkencelere, katliamlara, kana batmıştır. Bu gerçeği dün de söylüyorduk, bu günde söylüyoruz. Bu devlet faşisttir, kafatasçıdır, katliamcudur, kendini kanla beslemektedir, patron-ağaların devletidir. Sosyal ve ulusal temelde gelişen gerilla savaşı başta olmak üzere, gelişen halk hareketi bu devleti temellerinden sarsıyor. Bu sarsılan temele bir balyozda sen vur. Vur ki devletin sonu yaklaşsın, yaklaşsın ki Yeni Demokratik Türkiye daha yakın bir geleceğin gerçeği olsun.■

EMEKCİ HALKIMIZA

Almanya'daki Solingen katliamıyla, Sivas'taki ve Türkiye Kürdistan'ındaki katliamlar aynı emekçi şoven zihniyetlerin birer ürünüdür.

12 Eylül öncesinde Maraş, Çorum ve Sivas olayları ile sınıf mücadelesinin önünü kesmeye çalışan emperyalistler ve onların yerli uşakları, bugün de Kürt ulusunun bağımsızlık Türkiye emekçi halkının sosyal kurtuluş mücadelesini bastırıp boğmak için dizginsiz bir biçimde "kirli savaş" boyutlandırıp, yargılı ve yargısız infazlarını sistemleştirmiştir.

Tüm bu insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor. Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızı uyanık olmaya bu vahşete karşı tavır almaya çağırıyoruz.

Sivas katliamında yaşamını yitiren demokrat, ilerici ve yurtseverleri saygıyla anıyoruz.

TKP/ML ve THKP/C - HDÖ Davası Tuksakları



Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Sivas katliamı protesto edildi

Yıldız Üniversitesi'nde 6 Temmuz 1993 tarihinde Sivas katliamını protesto etmek amacıyla saat 12:20 de başlayıp 12:50 de biten bir form yapıldı.

Yemekhanede öğrencileri forma çağıran devrimci-demokrat öğrenciler Yıldız-Der adına bir pankart açtılar. "Dün Maraş'ta bugün Sivas'ta çözüm faşizme karşı savaşta" yazılı olan pankart ve sloganlar eşliğinde bahçeye kadar yürüyen öğrenciler devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile formu başladılar. 80 civarında öğrencinin katıldığı forumda çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmacılar 1938'lerden bugüne değin süren katliamları anlatırken bunların devlet ve onların sivil faşist güçleri tarafından planlı olarak hayata geçirildiği ve sünni-alevi çatışması gibi gösterilmeye çalışıldığını, Pir Sultan Abdal'ların susturulmadığını ve susturulamayacağını belirttiler. Hiçbir şe-

yimiz olmasa bile turnaklarımızla faşizmi söküp, atacağız denildi. Formda ayrıca İYÖ-DER imzalı bir pankart da açıldı. Bir öğrencinin şiir okumasının ardından marşlarla sona erdirilen forumda; "Faşistler döktükleri kanda boğulacaktır!"; "Faşizme karşı omuz omuza!"; "Gelecek Ellerimizdedir!"; "Yaşasın Halkların kardeşliği!"; "Katliamların hesabını soracağız!" sloganları atıldı. Devrimci-demokrat öğrencilerin formu bitirmesinden sonra kendilerini radikal müslümanlar diye adlandıran bir grup da forum yaptı. Bunlar da olayı müslümanların üstlenmediğini belirterek olayın asıl sorumlusunun devlet olduğunu belirttiler. Kısa bir konuşmadan sonra onlarda formlarını sona erdirdiler. Öğrenciler formu bitirdiğinde okulun kapısında yoğun bir çevik kuvvetin ve sivil polislerin toplanmış olduğu görülmüyordu.■

Sivas katliamı Hamburg'da kınandı!

Sivas katliamına etkili bir biçimde kınamanın ancak devrimci çalışmalarla mümkün olacağı bilinci ile hazırlık toplantıları düzenledik. Daha sonra TKP/ML, Devrimci Sol Güçler, Bolşevik Partizan, TKP/ML Hareketi, TDKP Hamburg taraftarları olarak düzenlediğimiz toplantıda yürüyüş yapma kararı aldık. Bunun propagandası için bildiri dağıttık, gazetelere ilan verdik ve afişlemeler yaptık.

Bu çalışmalar sürerken Alevi Kültür Derneğinin çağrısıyla düzenlenen toplantıya katılarak bakış açımızı ortaya koyduk. Ajitasyon-propaganda serbestliği ilkesini belirterek düzenlenecek yürüyüşe katılacağımızı bildirdik. Yaklaşık 600 kişinin katıldığı yürüyüşle "TİKKO Sivas'a" "Kahrolsun Faşist Diktatörük" "Sivas Faşizme Mezar Olacak" vb sloganlar atıldı. Bu yürüyüş sonrası bizim düzenlediğimiz toplantıda kararlaştırılan yürüyüşün hazırlıklarını sürdürdük. Hazırlanan 2500 bildiri ev ev dolaşarak kitlelere ulaştırıldı. Tartışmalar ve açıklamalarla insanlara ulaşmaya çalıştık.

Gerçekleştirdiğimiz yürüyüşe yaklaşık 900 civarında kitle katıldı. Yürüyüşe katılım beklenenden az oldu. Aynı gün birisi merkezi diğeri ise bizlerin düzenlemiş olduğu Hamburg yürüyüşü olmak üzere iki yürüyüş olması katılımın düşük olmasının nedenlerinden biriydi.

Sivas katliamının hesabı sorulacaktır!
Hamburg YDG okurları

Komünist Önder Kütahya'da da anıldı!

1993 yılında da Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında, İbrahim Kaypakkaya adına yarışır coşkulu ve özlü anmalar yapıldı.

Bu coşkulu anmalardan biri de Kütahya'da yaşandı. DKÖ'lerde İHD ve halkevinde panolar ajitasyon-propaganda çalışmalarını doldururken, Sağlık-İş'in lokalinde de yapılan anmada; şiirler ve İbrahim Kaypakkaya'nın Komünist kişiliği-mücadelesini anlatan metinler okundu. Saz eşliğinde söylenen direniş ve mücadele marşları çevrede ilgi ve coşkuyu daha da pekiştirdi. Kütahya'da ilk defa bir anmanın gerçekleşmesi mücadelemizin gelişmesi ve güçlenmesi açısından oldukça ümit vericidir.

-İbrahim Kaypakkaya'lar ölmez!

-Yaşasın Halk Savaşı!

Kütahya YDG

Göztepe Kampüsünde Sivas katliamı protesto edildi

Okulumuz Göztepe Kampüsü'nde yine polis baskısı, yine gözaltı olayları yaşandı. Bizler Göztepe Yeni Demokrat Gençlik olarak yine aktif biçimde öğrenci gençliğin mücadelesi içindeydik. Özellikle Komprador Patron-Ağa devletinin Sivas katliamını gerçekleştirmesi okulumuzda çeşitli eylemlikle protesto edildi. Bu protesto eylemliliklerinin başında Sivas'ta yakılan 2 insanın cenazesine Marmara Üniversitesi Öğrenci Derneği Pankartı adı altında katılım idi. Pankartta "DERSİM, ÇORUM, MARAŞ, CİZRE, ŞIRNAK'TA VE BUGÜN SİVAS'TA HALKLARIN KATİLİ DEVLETTİR." ibaresi yer alıyordu. Bu eylemliliğin bütünleme sınavlarına denk gelmesi katılan kitlenin az olması gibi bir dezavantajda beraberinde getirdi. Ancak bu olumsuzluğu, olumlu bir oluşuma dönüştürmek için elimizden geleni yaptık. Belirlenen ortak sloganları ve kendi sloganlarımızı haykırdık.

Bu eylemden bir gün sonra ise Kampüsümüzün Merkez Kantininde Öğrenci derneği imzalı, Sivas olaylarını geniş olarak veren bir pano hazırlanarak asıldı. Ayrıca konuyla ilgili Yeni Demokrat Gençlik imzalı bir dövizde okul kantinine asıldı. Döviz bir bildiri biçimindeydi ve içeriği Sivas katliamının sorumlusu devleti teşhir eder nitelikteydi. Bu çalışma-

nın kitle tarafından ilgiyle izlendiği görüldü. Ayrıca cenazede taşınan Öğrenci Derneği imzalı pankartın kantin dışına asıldığı görüldü. Bu eylemlilikler yapıldıktan sonra ilginçtir, Sivas katliamında ortada görünmeyen Kahraman "Güvenlik" Kuvvetleri(!) Yeni Demokrat Gençlik'li arkadaşlarımız üzerine saldırıp 2'si Yeni Demokrat Gençlik'li toplam 5 öğrenciyi gözaltına aldı. Daha sonra 3 öğrencinin bıraktığını ve YDG'li 2 arkadaşın mahkemeye sevk edildiğini öğrendik. Bu arkadaşlarımız daha sonra serbest bırakıldı. Bu son eylemlilikler bize göstermiştir ki düşmanın bu saldırıları boşuna değildir. Özellikle bu saldırılarında YDG'ye yüklenmesi, Göztepe YDG'nin öğrenci gençlik içerisindeki gerçek misyonunu üstlenmiş olduğunun bir işaretidir.

-SİVAS KATLIAMININ SORUMLUSU FAŞİST PATRON-AĞA DEVLETİDİR!
-ÖNCE MARAŞ SONRA SİVAS'TA ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA!
-BASKILAR BİZLERİ YILDIRAMAZ!
-YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!
-HALKIZ YENİDEN DOĞARIZ ÖLÜMLERDEN!

M. Ü GÖZTEPE KAMPÜSÜ
YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Uludağ Üniversitesinde sivil faşist saldırılar!

Uludağ Üniversitesi'nde dört yıldır tekrarlanan sivil-faşist provakasyon ve saldırılar yine gündemdedi. 29. 6. 1993 tarihinde Orta Asya Türk Cumhuriyetleri veda gecesi (?) adı altında düzenlenen gecenin özünden ayrı olarak sivil-faşistler tarafından milliyetçi, ırkçı faşist propagandaya dönüştürülmesi devrimci, demokrat, yurtsever öğrencileri harekete geçirmiştir. Kendi burunları dibindeki yaşanan soykırımı görmedikleri gibi bizzat buna destek olan bu güruhun bugün Azerbaycan'da Bosna-Hersek'te yaşanan drama sözde sahip çıkmaları ve tim sah gözyaşları dökmeleri onları iğrenç yüzünü maskeleyememektedir. Bugün emperyalislerin ve onların yerli işbirlikçilerinin kendi çıkarları için halkları birbirine kirdirir politikaları güden bu ırkçı zihniyetin faşist propagandasının, devrimcilerin ağır bedeller ödeyerek kazandıkları bu mevzilerde yapılmasına izin verilemezdi. Bu noktadan hareketle yurtta bulunan otuz kadar devrimci demokrat, yurtsever öğrenci biraraya gelerek "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganıyla karşılık vermiştir. Bunun üzerine zaten yurda hazırlıklı gelen sivil-faşistlerin bıçaklı, molotoflu, taşlı, sopalı saldırısı sonucu, hazırlıksız olan devrimci-demokrat yurtsever kitle dağılmış ve birçok insan bu saldırı sonucu yaralanmıştır. Bunun nedeni ise, anlık ve tepkisel kararın, insanların merkezi olarak örgütlü bir şekilde hareket etmelerini ortadan kaldırmış ve kimi anlayışların ise karşı bir saldırının geleme-yecini söylemeleri sonucunda devrimcilerin kendi öz savunmaları yaratılmamış ve bir dağılmışlık yaşanmıştır. Odalarda mahsur kalan arkadaşlarımızın saldırılar sürmüş, kapı ve pencereler molotoflanarak yakılmıştır. Jandarına ise bu olayları izlemekle yetinmiş, hatta bazı yerlerde sivil-faşistlerin hamiliğini üstlenmiştir.

Daha sonraki günlerde gerekli olan çalışmaların yapılamaması, var olan güçlerin ilkel bir temelde bir araya gelememesi, daha önceki dönemlerde radikal mücadele içerisinde yer alan ve kendilerine bazı misyonlar biçen insanların bu saldırılar karşısındaki duyarsızlığı ile birleşince dağılmışlık okulun son gününe kadar sürmüştür. Bu arada Yurtsever Gençlik'ten arkadaşların temelde haklı ancak güne denk düşmeyen yanlış yaklaşımları güçlerin bir araya getirilemeye sebeplerinden biri olarak gösterilebilir. Okulun son günü daha önceki günlere göre daha fazla insanın biraraya gelmesi sonucu okula girilmiş ve bu kitle daha da artmıştır. Bu kitle karşısında "aktif öncü-pasif kitle" mantığıyla hareket eden küçük burjuva radikalistleri (başta Dev Genç olmak üzere MG ve DPG) kendi grup çıkarlarını ön plana çıkararak sektir tavırlar içerisinde girmişler ve karşı binada bulunan sivil-faşistlere saldırıyı dayatmaya çalışmışlardır. Bunun karşısında biz YDG olarak böylesi bir saldırının devrimci güçlere büyük zarar getireceğini yani götürüsünün getirisinden fazla olacağını, bunun bir anlamda sivil faşistlerin peşine takılarak gündemimizi tikiyacağını ve sonuçta ege-menlerin sivil-faşistler aracılığıyla yaratmak istedikleri provakasyonda başarıya ulaşacağını ve nesnel koşullar

değerlendirildiğinde bu saldırının şartlarının olmadığını (jandarmanın karşı binayı koruma altına alması) belirtildi. Bu tutumlarında ısrar eden küçük burjuva radikallerinin karar alma sürecini hızlandırmaya çalışmaları, saldırı kararlarını ne olursa olsun hayata geçireceklerini söylemeleri üzerine biz YDG olarak oluşumdan çekildiğimizi söyledik. Daha sonrasında Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar da çekildiler. Burada ilginç olan nokta anti-faşist mücadeleyi iktidar mücadelesinden kopuk bir şekilde algılayan bu küçük burjuva radikallerinin okula tüm kitle-sini getirmeyip, getirdikleri sayıda insanla bir araya gelen kitleyi kendi grup çıkarları doğrultusunda hareket ettirmeye çalışmalarıdır. Daha sonrasında YDG, Devrimci Gençlik ve YG'li arkadaşlar toplu bir şekilde yurda gittik. Bu arada okulda saldırı kararı alan arkadaşlar jandarmanın sıkı güvenliği önlemleri (!) aldığını söyleyerek kararlarını hayata geçiremeden yurda geldiler.

Bu kararları yurtta hayata geçireceklerini söylemeleri üzerine temsilci düzeyinde üç arkadaşımızı bırakarak yurttan kitleleri çektik. Çevik kuvvet in yurda girmesiyel birlikte bu düşüncelerini hayata geçiremeden yurttan ayrılmışlardır. Geline aşamada bu anlayışların aldığı kararların yanlışlığı, kitleden kopukluğu onlarla birlikte hareket eden insanların dahi bu kararları eleştirmeleri ve bizim politikalarımız doğrultusunda hareket etmeleriyle ortaya çıkmıştır. Ve bizim açımızdan bir takım olumsuzluklar taşınması rağmen aldığımız kararların doğru olduğu kitleler içinde yarattığı sempatiyle ortaya çıkmıştır.

Sonuç olarak Uludağ Üniversitesi devrimci bir mezzidir. Sivil-faşist saldırılara karşı tavrımız dört yıllık doğru pratiğimizle ortadadır. Ve biz YDG olarak diyoruz ik:

Bu mevzileri terketmeyeceğiz.

NOTI: Bu süreçte bizim tarafımızdan yaşanan en büyük olumsuzluk, faşistlerin yurt kantinine asmış oldukları bildirilerin indirilememesidir. Bunun en büyük nedeni yurtta bulunan arkadaşlarımızın tecrübesizliğidir. Bu hatamızı kabul ediyor, bundan sonraki partiğimizde bunu tekrarlamayacağımızı söylüyoruz.

2: Bir anlayışın temsilcisi düzeyinde bulunan insanların bize karşı tutumlarında siyasi üsluptan yoksun oldukları görülmüştür. Özellikle DPG'li arkadaşın bize karşı eleştirilerinin suçlayıcı nitelikte olması ve kullandığı üsluptan uzak olması sonucu bizim tarafımızdan gerekli tepki gösterilmiş ve bu üslup orada bulunan diğer devrimci-demokrat insanlarla da yadırgandığı halde bunu kabul etmemiş ve bir takım demagojik söylemlerle savunmaya geçmiştir. Biz YDG olarak devrimci arkadaşlarımız arasında siyasal literatürden yoksun böylesi bir üslubun olmaması gerektiğini söylüyor ve pratikte bir daha bunu tekrarlamalarını istiyor ve yazılı eleştirilerini bekliyoruz.

BURSA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ YDG

A.Ü Eğitim Bilimleri Fakültesi Öğrenci Derneği fesh oldu.

E.B.F.ÖD'nin 4.Olağan Genel Kurulu 11 Temmuz'daki ilk toplantısında 36 dernek üyesinden 6'sı hazır bulundu. Tüzük gereğince çoğunluk sağlanmadığından Genel Kurul 18 Temmuz'a uzadı. 18 Temmuz'daki ikinci toplantıya yasa gereğince yönetim ve denetleme kurullarının iki katından 1 fazlası olan 17 kişilik çoğunluk sağlanmadığından dolayı fesh oldu.

Cebeci Kampüsü içinde Devrimci-Demokrat kitle tabanı açısından iyi bir durumda olan Eğitim Bilimleri Fakültesi'nde Öğrenci Derneğinin sahiplene kalması ve fesh olması üzülecek, ondan daha çok üzerinde düşünmesi gereken bir konudur.

Derneğin bu duruma gelmesinden daha çok onulfafta sahiplenir görünen ama pratikte hiç bir şey yapmayan "Devrimciler" sorumludur.

Türkiye yüksek öğrenim gençliğinin içine girdiği gerileme sürecinden E.B.F'li öğrencilerde payını almıştır. Elbetteki bu gerileme genelde olduğu gibi onun bir parçası olan EBF'de de subjektif faktörlerden kaynaklanmıştır. Bunlar demokratik kitle örgütleri olan Öğrenci Derneklerinin anlayışlar platformu haline getirilmesi, akademik-ekonomik kaynaklı sorunlarda dahi Dernek demokratik merkezietçiliği yerine grup tavırlarının benimsenmesi, varolan örgütlülükle en geniş kitleye ulaşip bu noktadan sonra altı doldurulabilen kendi pratik ve siyasi gerçekleriyle kitleye ulaşmaktan çok demagojik yıpratmalarla, dernek toplantılarında bilimsel gerçekliğe uymayan ağır kavgalarıyla kitle kapma peşine düşülmesi, kitleyi kulak arkası eden tavırlar, genelde olduğu gibi bizim fakülte de yaşamıştır.

Geniş öğrenci kitlesi bu olumsuzluklar karşısında kendi öz örgütlülüğü olan öğrenci derneklerine yabancılaşmış ve devrimcileri kaale almayıp dernekleri örgütsel şeylerin planlandığı, gerçekleştiği yerler olarak görmüşlerdir. Tabiki bu olumsuzlukların olması Devletin ve onun paralı uşakları polislerin, sivil faşistlerin aynı zamanda ortaçağ kafalı din cilerin ekmeğine yağ sürmüştür.

Öğrencileri derneklerden uzaklaştırmayı başarmışlardır. İşte bütün bunlar EBF'nin ve Öğrenci Derneğinin gerçekliğidir. Kitlelerle bütünleşmeme, dar kalma, polis baskılarıyla katmerleşince birey olarak devrimciliği bırakanlar çıktığı gibi lafa gelince mangalda kül bırakmayan ama pratikte hiçbir şey yapmayan devrimci yapılanmalarda kendilerini belli etmişlerdir. Bahsettiklerimizi bizler iyi biliyoruz. Onlar da kendilerini gayet iyi biliyorlar.

Bu sürecin başladığı 1990'dan beri EBF-ÖD adına iyi şeyler yapılmıştır ama bunlar iyi niyetli dernek üyelerinin sınırlı kalan ve devamı gelmeyen çabalarıdır. Ve uzun vadede başarısız kalmışlardır. Çünkü bireyler geçicidir, kurumlar ise kalıcıdır. Bu anlamda örgüt olan kurumlar dar kapsamlı ve uzun vadeli çalışmalara uygun olur.

İşte bizler bir örgütlenme olan derneklerin avantajlarından yararlanamadık. Daha çok dezavantajlarını maruz kaldık. (polisliye tedbirler, cezalar vb.) olumsuzluklardan yararlanamadığımız içinde dezavantajları, avantajı; olumsuzlukları, olumluluğu çevirme şansımız olmadı,

Birçok kişi ve yapılanma faydacı bir mantıkla yaklaşmış derneği kendileri için örgütlenecek, takvime göre forum yapacak (forumlar bile doğru anlayışlanamış içi boşaltılmıştır.) imzası ile afişleri asılan yer olarak anlamıştır. Bu anlayışın bize getirdiği yoburasıdır.

Bugün Yeni Demokratik Gençlik dışında hiç bir siyasi yapılanma Öğrenci Derneklerinin misyonunu uygun biçimde kullanacak teorik formülasyona ne de genişliğe sahiptirler. Ya geri çekilmişlerdir. Ya bitmiş teorilerinin propagandasını yapıp dernek kulislerinde boşuna enerjilerini harcamaktadırlar.

E.B.F.ÖD'lü YDG'li

Kurtuluşun şah damarı: Gerilla

Halkların özgürlüğünün teminatı, kurtuluşun şah damarı, Halk Ordusu gerillaları Dersim-Tokat-Toros üçgeninde eylemlerini yoğunlaştırdı. Bilindiği gibi 18 Mayıs ve 14 Haziran tarihinde Tokat (Reşadiye) ve Amasya bölgelerindeki karakol baskınlarının ardından devlet Karadeniz'e yüklenmiş, Tokat-Erbara-Amasya üçgeninde kalan bölge bombalanmıştı. Bunun ardından köylülere yaylaya çıkma yasası konmuştu.

Gerillaları ele geçirme ve onları imha etmek için yoğun operasyon düzenleyen devlet güçleri tüm çabalarına rağmen elleri boş döndüler ve peşinden TIKKO gerillalarının yeni eylemleriyle karşılaştılar.

19 Haziran günü saat 22:00 sıralarında Tokat'a bağlı Almus ilçesi Gümelönü köyü karakolunu basan TKP/ML-TIKKO gerillaları, karakolu bir süre taciz ateşine tuttuktan sonra kayıp vermeden çekildiler. Bilindiği gibi bu karakola yine TIKKO gerillaları tarafından 13 Eylül 1990 günü baskın gerçekleştirilmiş çatışmada Komünist önder BABA ERDOĞAN şehit düşmüştü. Aynı baskında bir asker ölmüş, iki askerde yaralanmıştı. Bu karakolun tekrar basıldığı haberi Tokat halkı içinde oldukça büyük coşku yarattı. Baskın haberi ile yankılanın köylerde operasyon düzenleyen devlet güçleri gerillaları beslediği gerekçesiyle bir çok evi talan ettiği ve halka baskı uyguladığı bildirildi.

6 Haziran günü ise Dersim ilinin Hozat ilçesi Xoşan köyünde özel timin pusuya yattığı haberini alan TKP/ML-TIKKO gerillaları hazırlıklarını yaparak özel time pusuyu kurdu. Çıkan çatışmada 4 özel timin öldürüldüğü, diğer özel timlerin ise kaçarak bölgeden uzaklaştığı bildirildi.

Yine Dersim'de 24 Haziran tarihinde Ovacık-Tunceli yolu, Güney Konak köyü mevkiinde akşam saat 8 sıralarında TKP/ML-TIKKO gerillaları tara-

findankesildi ve kimlik kontrolü yapılarak, halka TKP/ML olağanüstü konferansı'nı propaganda eden konuşmalar yapıldı. Daha sonra yola "ŞAN OLSUN PARTİ KONFERANSIMIZA. YAŞASIN



MARKSİZM-LENİNİZM, MAOİZM TKP/ML TIKKO" yazılı pankartlar yazılarak bölgeden uzaklaştırıldı. Pankartlar yoğun askeri önlemlerle bölgeye gelen devlet güçleri tarafından ancak sabah 8:30 civarında indirilebildi.

Halk ordusu gerillalarının çıkışı yaptığı yeni bölgeden biri olan Çukurova bölgesi, Toros Dağları Haziran ayında silah sesleri ile yankılandı. Niğde'nin Ulukışla ilçesinde yolu kesen gerillalar araçlardan yolcuları indirerek bir süre propaganda yaptılar. Bunun benzeri bir eylem de yine Temmuz ayında Tarsus'ta yapıldı. Tarsus karayolu trafiğe kapatılarak araç sahipleri ve yolculara TKP/ML propagandası yapıldı. TIKKO gerillalarının üstüste gerçekleştirdiği bu iki eylemin ardından Erciyes Dağı'nın eteklerinde bulunan bir jandarma karakolunda TIKKO gerillalarınca taciz ateşine tutuldu. Karakola bir süre taciz ateşinde bulunan gerillalar kayıp vermeden bölgeden uzaklaştılar. Toroslardaki eylemlerin ardından Niğde ve Kayseri'de bir çok köye giriş çıkışlar yasaklanarak, köyler kuşatma altına alındı. Köyleri birer birer dolaşan özel timler gerillalara yardım etmemeleri ve gerillaları ihbar etmek için köylülere tehditler savurdular.

Yine Haziran sonlarında Tokat-Niksar karayolunu kesen gerillalar, araç sahiplerini ve yolcuları araçlardan indirerek kimlik kontrolü yaptılar. Uzun bir süre propaganda yapan TIKKO gerillaları kademeli bir şekilde geri çekilerek, kayıp vermeden eylem alanından uzaklaştılar.

5 Temmuz günü Dersim Ovacık karayolu üzerindeki Halbori (Karşılar) karakoluna yapılan ve iki özel tim elemanının öldürüldüğü saldırıyı TKP/ML TIKKO gerillalarının gerçekleştirdiği aynı olayda ondan fazla askerin öldüğü ve bir helikopterin düşürüldüğü bildirildi.

TMLGB eylemleri sürüyor

-İncirli Devlet hastahanesinin E-5'e bakan tarafına 5 Temmuz 1993 günü TKP/ML TMLGB tarafından "Şan olsun Olağanüstü TKP/ML konferansına" yazılı bir pankart asıldı.

-22 Haziran günü İstanbul-Kartal'da iki üst geçide "Kürdistan'da kirli savaşa son" TKP/ML-TMLGB imzalı iki bombalı pankart asıldı. Aynı gün Bahçelievler Garanti Bankası ve Ümraniye Emlak Bankası şubelerine "Amasya ve Tokat'taki hava bombardımanlarını protesto amacıyla yine TKP/ML-TMLGB tarafından molotof kokteyli atıldı.

-13 Temmuz'da Fikirtepe Yapı Kredi Bankası, Selamiçeşme Akbank, Esenler Garanti Bankası, Ziraat Bankası, Yayla Yapı Kredi Bankası, Ümraniye Emlak Bankasına TKP/ML Olağanüstü parti konferansını selamlamak amacıyla TKP/ML-TMLGB tarafından molotof kokteyli atıldı. Ayrıca aynı gün 1 Mayıs, Ümraniye, Avcılar ve Kartal'da Olağanüstü konferansla ilgili yazılımlar yapıldı.

-10 Temmuz 1993'te Çağlayan'da Yapı Kredi Bankası Kasımpaşa'da Yapı Kredi Bankası, ve Akbank'a TKP/ML-TMLGB tarafından molotof kokteylleri atıldı.

- Kadıköy'de Çamlıca yolu TKP/ML TMLGB tarafından kesilerek, molotof kokteylleriyle ateşe verildi. Yola "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm yazılı pankart asıldıktan sonra eylem bitirildi.



“Direniş tablosunun en güzel yanı kadın işçilerin direniş içindeki yeri”

Ön açıklama:

Çorlu'da Yiğitler Deri Fabrikasında eylemci işçilere destek ziyaretlerinde bulunan bir YDG'linin gözlemlerini aşağıda sunuyoruz

Güneşin Tarlalarındaki en güzel çiçekler kadınlardır! Göğün yarısı sizlerindir.

Kavga, mücadele insanı biler, bilinçlendirir, direngen hale getirir. Kavga öğreticidir de. Sınıf bilinci, insanlık bilinci ancak böyles bir süreçte oluşur. Ve artık insan nitel bir değişim yaşamıştır. Artık geri yanları atmış yerine güzellikleri, inatla direnmeyi, birlikteliklerin mutluluğunu kavramış yeni ve daha ileri bir kimlik edinmiştir. Bu değişim kadın-erkek hepimizi alır götürür. Taa en ön saflara koyar. Bu ön saflar hak alma mücadelesindeki grevler, işçi barikatları, işçi direnişleri yürüyüşleridir. Bunlar kırlardaki sönmek bilmeyen kızıl ateşle bütünleşerek coşkusunun doruğuna ulaşır.

Türkiye'de sömürücü sınıflar sömürlerini her zamankinden daha azgın bir şekilde sürdürüyor. Bu sömürü, yanıtını kırlarda kurşun sesleriyle, şehirlerde grev halaylarıyla alıyor. Grev halayları, bitmek bilmeyen sloganlar ve yürüyüşleriyle emekçilerin tepkilerinin en sert belirttikleri yerlerden biri de Çorlu idi. Tüm Türkiye'de eylemlilikler kabaran bir dalga gibi ilerlerken Çorlu işçileri değişik bir anlamda da yaşıyordu. Uzun yılların üzerine ölü toprağı serpilmiş deri işçileri bunu yıkmak için ilk adımı attılar. Bunun verdiği zorlukla ilerlerken onları ayakta tutan

şey ise gelecek güzel günlere olan inançları ve birbirlerine olan güvenleriydi. Direnişteki bu tablonun en güzel yanı da kadın emekçilerin direniş içindeki yeri. Ev kadını zincirlerini kırmış olan bu emekçiler yeri geldiğinde polise karşı en önde durup arkadaşlarını savunmuşlardır. bununla birlikte yeni tanıştıkları ortam içinde sevinç ve şaşkınlık içinde öğrenicileri olgunlukla ve tereddütsüz aralarına aldılar ve sohbet ettiler.

Bir bayan işçi söyleşiye şöyle katılmıştı: “Biz bir işçi olarak işçi sınıfı ve emekçi sınıfıyla, devrimcilerin geçtiği yoldan bizde geçmek istedik. Onların başardığı mücadeleyi bizde başaracağımızdan eminiz. “diyor ve cümlesini şöyle bitiriyordu “Dostlara selam, Savaşa devam”

Kavga gerçekten öğreticiydi. Kısa süreli tartışma içinde bayan işçiler bizlere bunu sergiliyorlardı. “Biz yüksek okul okumadık” diyorlardı ama tartıştıkları konular; devletin ve medyanın insanı yozlaştırma çabaları, milliyetçilik sorunu, halkların kardeşliği, kadının zincirlerini nasıl kırabileceği, işçi sınıfının birliğinin önemi vb idi. Burada şu soru akla geliyor “Kaç yüksek okulu bitiren bunları tartışabilecek pratik düzeye sahip?” Tabii cevabı malum.

Sohbet giderik koyulurken bir bayan işçi sigortasız işçi çalıştıran bir işvereni anlattı. Bu işveren sigorta müfettişleri geldiğinde sigortasız işçileri dolaplara gizliyormuş. Burada biraz tebessüm edip biraz düşündük. İşverenin acizliği, işçinin boyun eğişi buna neden oluyordu. “Tabii bu direniş oralara ilerleyince, ortadan kalkacaktır” diye sözü bağlamıştık.

Ayrıca edindiğimiz bir izlenimde çok küçük şeylerde olsa destek amacıyla yapılan yardımlar onlara

büyük moral sağlamış. Tuzla-Deri İşçilerinin para yardımını, mahalle berberinin fabrikalara yemek getirmesi işçilerin belirtmeden geçmedikleri olaylardı.

Konuşmaların sıcaklığı giderek artarken sürede daralıyordu. Bunu farkederek bayan işçiler daha çok mesaj vermeye uygun buldular.

“Kadınlar evlerinden çıksınlar ve mücadeleye katılsınlar.” diyorlardı Ayrıca Kürt-Türk ayrımı yaratarak işçileri bölmeye çalışan potronlara da şu sözlerle yanıt veriyorlardı. “Biz Türk-Kürt hepimiz kardeşiz. Ayrılmaz gayrimiz yok.

“Öğrenciler bizlere katıldıkları için sevindik, daha da güçlendik.”

diyen bir başka bayan işçi bir çağrı yapıyor: “Kadınlar geri çekilmeyin. Erkek arkadaşlarla adım adım yol alalım. Hatta bir adım daha önde olalım. Erkekler bizi hor görmesin, ayırım yapmasın. Kadınlar ve erkekler aynı yola boşkoymalıyız. O yüzden bize destek olsunlar. Biz kadınlar olarak yerimizi kendimiz hazırlamalıyız.” O da son cümlelerini şu sloganla bağlıyordu. “İşçiler kardeş Patronlar kallesiz”

“Mücadele veriyoruz. Halkımıza, toplumumuza yararlı olmak için hepimiz biriz. İşçiyiz, kardeşiz kanımız birdir. Kanımız pahasına da olsa hakkımızı arayacağız.” Onlardan ayrılırken şu şiirin mısraları geldi aklımıza;

Güneş giden yolda
Kadını, erkekli
omuz omuza
yürek yüreğe
Güzel bir yarını müjdeleyelim
dünyaya!

Sümerbank'ta özelleştirmeye karşı yapılan eylemlilikler

Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasının Bakırköy Sümerbank'taki özelleştirmeye ilgili yaptığı eylemlilikler, 92 yılının 10. ayından başlayan toplu sözleşmeyle birlikte bir takım pasif eylemlilikler başladı.

Bu tarihten 6 ay sonra anlaşma sağlandı ve sendika her zamanki gibi işçilerin görüşlerine hiç başvurmadan taslağı kendi kafasına göre açıkcası işverenin çıkarına uygun olarak hazırladı. Sözleşme bizim açımızdan son derece kötü bir anlaşmayla sonuçlandı. Sözleşmede yapılan anlaşmayla alınan zam enflasyonun çok gerisinde kaldığı gibi bir çok sosyal hakkımızı da gaspetti. Baş temsilci konuşma yaptı; “Arkadaşlar hiç sesinizi çıkarmayın, grevden zor döndük. Çok güzel bir anlaşma yaptık. Önümüzde zor günlerimiz var, söz onu düşünün Sümerbank özelleştirme politikasının bir sonucu olarak kapatılabilir.” diyerek, işçilerin kafasını bulandırmayı başardı.

O sözleşmeden sonra paramız gününde verilmemeye başlandı. 92 yılından kalan toplu paramızdan hiç haber gelmedi. Ne işveren den ne de sendikadan hiç bir ses çıkmadı. 93 yılı mayıs ayındaki ikramiyemizde verilmedi.

Mayıs ayındaki ikramiyemizin ve 92 yılından kalan toplu paramızın verilmemesi, zaten ne zamandan beri zamanında ödenmeyen maaşlarımız ve kötü sonuçlanan sözleşmeye de birleşince işçi arkadaşlarımızın tepkisi iyice yükselmişti. Bizde işyerimizdeki devrimci-demokrat, duyarlı işçi arkadaşlarla birleşerek özelleştirmeye karşı üretimi durdurma kararı aldık ve kararımızı baş temsilciye dayattık. Kararımız işçiler içerisinde de taban bulunca, baş temsilci kararımızı kabul etmek zorunda kaldı.

Alınan karar doğrultusunda üretimi durduracak işçiler onca haksızlığa uğrarken ortalıkta hiç görünmeyen ve haklarımıza sahip çıkmayan, toplu sözleşmeyle bizi işverene peşkeş çeken Teksif sendikası başkanı İhsan Yelken, işçiler üretim durdu-

rup gece işyerinde kalma kararı alınca bundan rahatsızlık duymuş olacaktı hemen ertesi gün işyerine geldi. Sendika başkanını işçilere zorla alkışlattılar. Sendika başkanının geldiği saatlerde biz müdüriyetin sahip kapısı önünde oturup sözlü, alkışlı protesto yaptığımız için bizi apar topar oradan kaldırdı. Baş temsilciye kızarak; “İşçileri topla içeriye götür” dedi.

O gece işyerinde kaldık. İş yerinde kaldığımız gece müdüriyet polislerle işbirliği yaptı. Gece boyunca resmi ve sivil polisler ellerinde telsizleri ve köpekleriyle sürekli aramızda dolaşarak bizi denetlediler. Temsilciler ve onlara uyan bazı işçiler, biz sanki oraya eylem yapmak için işgal etmemişiz de, içki eğlence yapmak için orada kalmışız gibi sabahlara kadar içki içip hiçte işçilere yakışmayacak tarzda eğlendiler.

Ertesi gün viziteye çıkma eylemi yaptık. Kendi aramızda birleştiğimiz duyarlı arkadaşlarla birlikte baş temsilciye “Özgürlük meydanı'na yürüyelim” dedik. Baş temsilci ise; “Özgürlük meydanı'na yürürseniz, bunun sorumlusu siz olursunuz” dedi. Özgürlük meydanı'na yürüme kararı aldık ve yürümeye başladık. Polisler yola barikat kurarak bizi engellemeye çalıştı. Biz slogan atarak barikatı yarmaya çalışırken, polislerden bile önce davranan sendika başkanı bizi tartakladı. Ardından poliste sopolarla coplarla bize saldırarak, engellemeye çalıştılar.

Biz fabrikaya dönerken polis teşkilatının amirleri ve baş komiserleri başkana teşekkür etti ve “Çok güzel eylem yaptınız sizi kutlarım” dedi. Daha sonra bir birlerine yeniden teşekkür edip, birbirlerini övdüler.

Geceleyin yine iş yerinde kalıp sabahladık. Oysa her işçi sendikaya 150.000 TL ödediği halde, ne sabah nede akşam yemek verilmedi. Bu olanlarla birlikte Türk-İş Teksif satılmış,sarı sendika olduğunu en açık biçimde sergiledi.

Bu eylemlerden hemen sonra İşçi Partisi'nin

düzenlediği özelleştirmeye hayır mitingine, sendika kendi kafasına göre ayarladığı bazı işçilerden bir komite kurup gizlice götürdü. Bunu duyan işçi arkadaşlar tavır alınca, işçi arkadaşlar ayaklanarak işçileri ve onları kışkırtanları 17. maddeyle işleri attırırız. Tazminat falanda alamazlar” diyerek susturdular. Çoğumuz en az 15-16 aylık 7 yıllık aramızda olan işçileriz. İşçilerde sınıf bilinci olmadığı için bu durum karşısında yakınlıkla ve sendikayı lanetleyerek yetinmiyorlar. Şu anda işveren 90 kadını işçiyi belirlediklerini bunları 17. maddeyle işleri atacaklarını söylüyor.

Biz işverenin açıklamamasına rağmen bu işçilerin çoğunlukla onlara karşı tavır alan devrimci demokrat işçiler olduğunu biliyoruz. Şu anda direnişimiz bir süre iş yavaşlatma eylemiyle devam ettikten sonra bitti. Bu eylemlerimizden dolayı işveren 5.5 günlük yevmiyemizden kesti.

T.C'nin ilk kurulduğu yıllarda KİT'lere sermaye yatırımı yapan emperyalizm şimdi ise verdiği borçların faizini bile ödemeyen TC devletinin KİT'leri özelleştirmesini söylüyor. Hakim sınıfların KİT'lerin elinde bulunan değerli gayri menkuller yağma ederek borçlarını ödeyecek. Tabii bu yağmadan en çok yararlanan da emperyalizmin olacaktır.

KİT'leri satışa çıkararak emperyalizmin üst Patron-ağa devleti böylelikle uygulamaya sokacağı ekonomik-politik kararları önünde potansiyel engel olarak gördüğü yığınsal toplu üretimde bulunan KİT'ler işçisine de dağıtmış olacak

Biz kamu sektörü işçileri özelleştirmeye karşıyız. Özelleştirme politikasının bize Türkiye halklarına hiçbir yararı yoktur. Bu yağmandan emperyalizmin çıkarı vardır. Biz sorunlarımızın patron-ağa devletinin yıkılmasıyla çözülebileceğini biliyoruz. İşte bu nedenle emeğe saygısı olmayan haksızlığa karşı olan bütün duyarlı kesimleri, emperyalizmin bu oyununu boşa çıkartmak için yarım endişesiyle yaşıtılan kamu sektörü işçileriyle dayanışmaya çağırıyoruz.

İstanbul'da Metallica'nın metal sesi

YDG muhabiri olarak Metallica'nın konserine gitmem istendiğinde oldukça şaşırılmışım. Nasıl şaşırılmayayım ki şimdiye dek halkın sesi olan yürüyüş, miting yada konserlere gitmiş izlenimlerimi yazmıştım. Oysaki Gençliği uyuşturan böylesi konsere ilk defa gidiyordum.

Heyecanla konserin gününü beklemeye başladım. Bu süre içinde de metalciler hakkında bilgi edinmeye, onları tanımaya çalışıyordum. Çok ilginç bir gelişimi var metal müziğinin. İlk olarak İngiltere'de ortaya çıkıyor. Yoksul semtlerdeki işçi çocukları tenekte, varil, tencere yada kapaklar ile yeni bir müziğin öncüsü olduklarının farkında bile değildiler. Bu tenekelerden çıkardıkları sesler ile yaşadıkları yoksulluk ve sıkıntıya olan tepkilerini bu şekilde dile getiriyorlardı. Ama ne yazık ki burjuvazinin eline geçtiğinde her şeyi kendi amacına göre ayarlaması metal müziği içinde geçerli olacaktır.

Konser günü İnönü stadının yolunu tuttum. İlk dikkatimi çeken şey biletsiz (biletler 250.000 TL idi) metalcilerin içeriye sızmasını önleyecek sıkı bir denetimin varlığıydı. Onların öyle "Belki kapıyı açarlar" umudu ile beklemeleri içimi burktu. Benim için birşey ifade etmeyen bir konseri, onlar, hiç olmazsa dışardan dinlemek istiyorlardı.

Üç ayrı yerden bilet kontrolü yapıldıktan sonra içeri girebildim. Organizatör AHMET SAN'ın bilete ne kadar önem verdiğini o zaman daha iyi anladım. İşin güzel olan kısmı bir görevli tarafından yerin gösterilmesi ve oturtulmamızdı. Bunun önemini de sonradan anlayacaktım. Yerim benim iki kat büyüklüğünde birisi tarafından işgal edilmişti. Hiçte kalkmaya niyeti varmış gibi bir havası da yoktu. Bir görevliye (polis değil, organizasyon görevlisi) birde ona baktım ve birde kendime. Hiç abartısız bu adam ikimizde üst üste koyup sahaya fırlatır banamısın, bile demezdi.

Oysa görevliye karşı oldukça uysaldı. Ama hissediyordum ortada nezaket değil, bir başeğme vardı. Eh her şey gibi bu hizmetinde bir karşılığı varmış parasını verdiği yere oturabilmek için tekrar paralı bir adam tutmak gerekiyormuş. Ama olsun, görev aşkıdır bu değer.

Stad'ta 30.000'e yakın insan var. Daha önce bir konser için bu kadar insanı bir arada görmemişim. Neydi bu kadar insanı buraya çeken şey. 14-22 yaşları arasındaki bu kalabalığın ağırlığını, 16-18 yaş grubu oluşturuyor.

Etrafıma bakıyorum. İnsanları tanımaya hangi sınıf katmanlarından geldiklerini anlamaya çalışıyorum. Daha önce sahip olduğum, burjuvazinin üst kesiminden gelen gençlerin metalci oldukları fikrimi burada değiştiriyorum. Çünkü gördüğüm, ağırlığın küçük burjuva alt ve orta katmanlarından geldiği.

İşçi ve büyük burjuva kesime doğru gittikçe sayı azalıyor.

Sol yanımda 16 yaşlarında siyah thisört'lü bir genç sağımda ise 21 yaşlarında birisi var. O siyah giyinmemiş. Önce 16 yaşındaki ile konuşmaya çalışıyorum. Fakat fazla yüz vermiyor. Sık sık aldığım notlar onu rahatsız etmiş olacak. Neden siyah thisört giydiğini sorduğumda cevabı ise "herkes giydiği için" oluyor.

Sağımda ki gencin eski olduğu her halinden belli. Gazeteci olup olmadığını soruyorum. "Evet" diyorum, "Bir dergide muhabirim" ismini öğrenmek istiyorum. "Yeni Demokrat Gençlik" diyorum. Anlamadığını ifade eden dudak büküşüne gözlerim takılıyor. Her halinden daha önce duymadığı belli. Düşüncelere dalıyorum, ve ekliyor "Onu bunu bilmem, ama derginizde Metallica'nın posterini verirseniz kıyamet gibi satar abi." Güliyorum. O anda ne diyebilirim ki.

Metalcilerin "haso"su stadın içindeymiş tribünlerde ise daha çok benim gibi meraklılar yorgun, dönük, entel metalcilerin ve yeni yeni ilgi duyanların olduğunu söylüyor. Kendisi yorgun metalci grubuna girebilmiş.

Konsere daha var ve biz sohbetimize devam ediyoruz. Bu defa ona, neden siyah giydiğini soruyorum. Düşünüyor. Daha önce böyle aptalca bir soruyla karşılaşmadım der gibi yüzüme bakıyor. Daha sonra rengin kasvetli olduğunu, bir protesto biçimi olduğunu ve tepkilerini bu şekilde dışa vurduklarını anlatıyor. O sırada ben, İtalya'da faşistlerin, Almanya'da ise nazilerin siyah renkler içinde dolaşmalarını düşünüyorum. Ne ilginç bir benzerlik. O heyecanla anlatmaya devam ediyor. Her türlü şiddete, savaşa, otoriteye karşı olduklarını anlatıyor. Bu arada gözüm önlerde açılmış konser boyunca dalgalanacak olan Türk bayrağına, insanların bozkurt işareti ile selam vermelerine takılıyor. Yoksa bunlar sadece önemsiz birer ayrıntıydı.

Herşeye muhalefet olan, hiçbir otoriteyi tanımadıklarını iddia eden bu insanların, kendilerine bu denli sert davranan görevlilere (polis değil) ses çıkarmamaları, kişiliklerini rencide eden davranışlara rağmen, uysal olmalarına anlam veremedim.

Sağ tarafımdaki komşumla olan sohbetim "The Gun" adlı grubun sahneye çıkması ile kesildi. Müziğin ve insanların çığlıklarından konuşamaz olmuş-tuk.

Evet metalciler birşeylere tepki gösteriyordu. Ama umutsuzca ve bilinçsizce bir tepki hatta hatta tepkinin olup olmadığı bile şüpheli. ? Bu arada Metallica sahneye çıkmıştı.

Birden şimşek çakar gibi insanın yüreğinden hissettiği tok bir bateri sesi. Bir daha, bir daha insanların hepsi çığlıklarla sahneye yönelirken bende etkile-

niyordum. Zaman ilerledikçe insanların trans haline geçtiğini, tempo ile bütünleştiğini vücut hareketlerinde göreceğim. Tempoya dayanamayıp bayılanların haddi hesabı yok. Artık yanımdaki yorgun metalci de tempoya katılmış hayal alemine dalmıştı.

Çok merak ediyordum, o esnada hangi sorunlarını hallediyordu. Oysa ki iki saat sonra bitecek bir rüyadaydı. Konser bittiğinde yine, hayata bıraktığı yerden başlayacaktı.

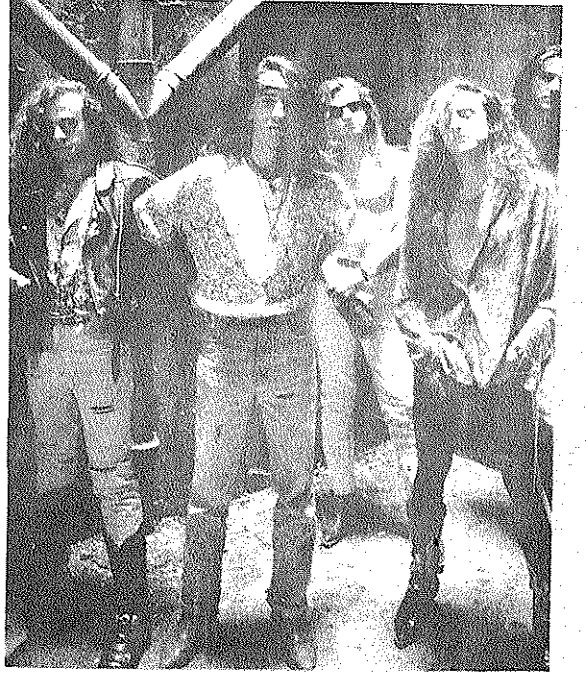
Metalciler üzerindeki devletin politikasını şimdi daha iyi anlıyorum. Gençliğin vermiş olduğu enerjiyi, böyle yerlerde harcıyor ve boşalıyorlardı.

Bunca gencin devletin etkisine girmesi (hem de devlete karşı olmak adına) tepkilerinin düzen içinde eritilmesi belki şimdilik başarılıydı. Ama unutmaki ey komprador burjuvazi, yeni bir gençlik filizlenmekte. Hızla her alana giren ve sıcaklığı ile orayı kızılaştırıran bir gençlik. Yeni Demokrat Gençlik.

Bu konserin her halde en güzel yanı, ayrıldığımda benimle görüşmek isteyip Yeni Demokrat Gençliği tanımak isteyen sohbet ettiğim arkadaşların olmasıydı.

Evet sevgili dostum! daha senin gibi niceleri ile tanışacağız, kendimizi tanıtaçacağız.

biz çok iyi biliyoruz ki metalci olmuş fakat bunun ne anlama geldiğini bilmeyen, yüreği temiz nice insan var. Görevimiz gidilen yolun karanlığını göstermek ve aydınlığa davet etmektir.



"Solingen katliamının sorumlusu Alman emperyalizmidir"

Bundan bir süre önce, ırkçı-faşistler, Almanya Solingen şehrinde, Türkiye'lilerin yaşadığı bir evi ateşe vererek beş insanın ölümüne neden oldular.

Geleceğe endişe ile bakan emekçiler bu saldırı karşısında da sessiz kalmadılar. Almanyanın hemen her yerinde olayı protesto eden gösteriler düzenlendi.

Avrupa'nın en güçlü polis örgütüne sahip olan Alman devleti, bu katliam karşısında da ya "geç kaldı", yada, katillerin yakalanması için sembolik para ödülleri vaad etti.

Ancak bilinen bir gerçek varsa da, oda bütün bu katliamların sorumlusu Alman emperyalizminin kendisidir. Geçmişten beri "yabancılar" sorununu bahane ederek kendi ekonomik-siyasal sorunlarını kitlelerin gözünden kaçırmaya çalıştı.

Bir yandan bu olaylardan duyduğu "derin" üzüntüyü, sahte gözyaşlarıyla baş sağlığında bulunurken, öbür yandan da çıkardığı yeni "yabancılar" yasasıyla da ne kadar samimi olduğunu gösterdi.

Ülkemizde de, sokak infazları, kürt köylerine yapılan katliamlar, gözaltında kaybolmalarla meşhur olan bir devletin Almanyada'ki temsilcileride, "insan haklarına"da saygılarını utanmadan propaganda-

sını yapmaya çalıştılar.

Devrimcilere düşen sorumluluk, ırkçı-faşistlerin bu saldırılarının yalnız yabancılara yönelik olmadığını, aynı zamanda işçi sınıfına yönelik olduğunu,



YDG Solingen katliamını Westfalen Blatt gazetesinin işgal ederek protesto etti.

kitlelere anlatmak, emperyalizmin bu karakterini teşhir etmek, ortak mücadelenin önemini kavratmaktır.

Biz Bielefeld Yeni Demokrat Gençlik okurları olarak, Solingen olayı nezdinde bütün ırkçı-faşist saldırıları protesto etmek için, şehir merkezinde, Westfalen Blatt adlı Alman gazetesinin bürosunu işgal ettik. Pencereleere olayı protesto eden Yeni Demokrat Gençlik imzalı pankartlarımızı astık. Bir saat süreyle, Almanca - Türkçe bildirilerimizi dağıttık. Eylem yerine gelen polis, katliamlar karşısındaki "yavaşlığı" burada göstermedi. Özel timleriyle kapıları kırarak içeriye girdi. Grubun direnmesi üzerine, geliş güzel saldıran polis, arkadaşlarımızı, çeşitli yerlerinden yaralayarak, merkeze götürdü. Durumu ağır olan bir arkadaşımız, hastaneye kaldırıldı. Dışardaki kamuoyunun baskısıyla, göz altına alınan arkadaşlarımız, serbest bırakıldılar.

Kahrolsun ırkçı-faşist saldırılar!
Yaşasın Halkların Kardeşliği!
Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!

Bielefeld YDG okurları

Bornova Öğrenci Yurdu'ndaki eylemlilikler ve öğrettikleri

Nisan ayı içinde Bornova Yurdu'nda yurt temsilciliği seçimi yapıldı. Seçimde idarenin binbir hilesine rağmen seçimi demokrat adaylar kazanmıştır. Seçimleri alan BYÖP (Bornova Yurdu Öğrenci Platformu) bir dizi taleple yurt idaresine başvurmuştur. Bunlar,

-Hafta içi giriş çıkış saatlerinin kız ve erkekler için 24:00 olması hafta sonları belli saatlerde giriş zorunluluğunun (kültürel, sportif ve tatil ihtiyaçları için) kaldırılması

-Yemek fiyatlarının indirilmesi, yemekhanelerin sağlık bölümünde okuyan öğrencilerin de bulunduğu bir komisyon tarafından denetlenmesi

-Blok temizliğinin periyodik yapılması

-Odalara elektrik prizi takılması

-Yatak çarşaflarının periyodik değiştirilmesi

-Kışın kaloriferlerin düzenli yakılması

-Banyoların, yırtık duş perdelerinin değiştirilmesi, sıcak su saatlerinin uzatılması ve üst katlarda da akmasının sağlanması (3,4 ve 5. katlara sıcak çıkmıyor)

-Kızlı erkekli ortak kullanılabilir kantin ve kafeteryaların yapılması

Bu sorunlara çözüm getireceğini söyleyen idare pratikte hiçbir adım atmamıştır. Bunun üzerine 6 Mayıs'ta bir şenlik düzenlenmiş ve gelen kitleye yemek boykotu ilan edilmiştir. Şenliğe katılan 1000-1500 kişi ile bloklararası yürüyüş yapılmıştır. Giriş saatinin sonuna rastlayan bu eylemde bloklara belli saatte yapılması gereken giriş fiilen kırılmıştır. İmza föyleri yakılmıştır.

Boykot öncesi BYÖP içinde yapılan tartışmalarda YDG'den arkadaşların örgütlülüğün olduğu bloklarda yapılacak kısmi yemek boykotunun, bütün bloklarda yapılacak genel yemek boykotundan daha çok başarılı olacağına yönelik önerisi, genel kabul görmemiş ve genel boykot ağırlık kazanmıştır.

Ancak bizim öngördüğümüz gibi boykot örgütlülüğün olduğu bloklarda %70-80 katılımla gerçekleşirken diğer bloklarda katılım %50'nin altında kalmıştır.

Bu arada alternatif yemek yeme yöntemleri üretilmeye çalışılmış ve Bornova'da bazı lokantalarla %50 indirimli olacak şekilde anlaşmaya gidilmiştir. Ancak polis ve yurt idaresi bu lokantaları tek tek tehdit ederek boykotu kırmaya çalışmıştır. Bununla da yetinmeyen idare 30'a yakın öğrencinin evine gece 02'de telgraflar çekerek "çocuğunuz 20 kişilik ey-

lemlere katılıyor, gelin alın" diyerek aileler telaşlandırılmıştır.

Bu süreç içerisinde basın açıklamalarıyla, destek açlık grevleriyle yurt eylemliliğine dışardan destek sağlanmıştır.

İdare; polis ve sivil faşistleri kullanarak 30'a yakın öğrenciye soruşturma açmış ve yurttan atmıştır. Atılan öğrenciler yurtta açlık grevine başlamışlardır. Açlık grevi ile birlikte kitleden tamamen izole olunmuş ve boykot çalışması da tali plana itilmiştir. Yurtların gerçek sahiplerinin sivil faşistler ve yurdu işgal eden polisler değil, öğrencilerin olduğu bilinci yeterince işlenememiştir ve savunma psikozuna girilmiştir. Bu nedenledir ki kapının önüne gelen çevik kuvvet kitle üzerinde olumsuz etki yaratmış ve polisin "sizi zorla yurttan atmadan kendiniz çıkıp gidin" tehditlerinden sonra yurttan çıkılması kararı alınmıştır. Yurdun önünde desteklemek için bulunan YDG'liler yurtta kalan arkadaşlara yurttan çıkılmasının yanlış olduğunu, çevik polis saldıracak olursa kapıda etten duvar oluşturacaklarını ve polisle çatışacaklarını söyledilerse de eylemci arkadaşlar açlık grevini SHP Bornova ilçe binasında sürdüreceklerini söyleyip yurdu terkettiler.

O günün akşamı SHP binasında sürdürülen tartışmalarda yurdun terkedilmesinin yanlış olduğu söylendi ve böyle davranan bir YDG'li arkadaşımız da dahil olmak üzere eleştirildi.

Tüm bu gelişmelerden sonra YDG, kitleye açık yapılan toplantıda kampüs içerisinde bir miting yapılarak yurt eylemliliğinde elde edilen deneyimlerin ve hataların bilince çıkarılmasını, mitingde polis-idare-sivil faşist çetesinin en geniş teşhirinin yapılmasını, açlık grevine mitingde son verilmesini önerdi. YDG bu öneriyi getirirken de yurt eylemliliğine katılımın gittikçe düştüğünü ve açlık grevinin kendiliğinden bitmesi tehlikesiyle karşı karşıya kaldığını, bunun yerine iradi bir kararla bitirilmesinin daha doğru olacağı tespitinde bulundu.

DPG bu tespit ve önerilerimiz üzerine YDG'yi eylemsizliğin teorisini yapmak ve kitle kuyrukçusu bir pozisyona düşmekle suçladı. Bunun üzerine kendilerinin önerisinin ne olduğunu sordumuzda kitleye açık (yapılan bu toplantıda yurdun işgal edebileceğini getirdiler. (...)

Yurdu terketmiş olan eylemcilerin tekrar yurdu işgal edebilmelerinin gerçekliği orta yerde dururken böyle ayakları havada öneri getirmelerinin nedenini

ideolojik-politik zayıflıklarından çok açlık grevinde olmalarına ve belli bir moral bozukluğundan sonra bizimle girecekleri polemikle moral üstünlük kazanmak istemelerine yorduk. Arkadaşlar daha bu yolda okuma masalarını, polisin saldırısı karşısında koruyamamış, kimliklerini polise vermiş, polis bunları alıp götürmek istediğinde hiç bir direnme göstermeye şubenin yolunu tutmuş, kendilerine okul idaresince okuma masaları yüzünden soruşturma açıldığında tavırsız kalmış, (üstelik bu arkadaşlara tek tek gidip isterlerse soruşturmayı yürüten hocalara ve dekanlıklarına birlikte çıkabileceğimizi de söylemişken) şimdi bu arkadaşlar işgal önerisi getiriyorlar!

Miting sonrası açlık grevinin bitirilmesini doğru bulmayanlar, tepside bulduğumuz gibi olayı çocuk oyuncağına döndürdüler ve açlık grevinin kendiliğinden bitmesine neden oldular. Üstelik açlık grevinde olunmadığı halde açlık grevi yapılmışmış izlenimi verilerek SHP'lilerin dillerine düştüler.

Okullarda soruşturma alıp, zamanında tavir almayan bu arkadaşlar üstüne üstlük Ankara yürüyüşünü gündeme getirdiler. Her ne kadar Bornova Yurt öğrencilerinin bir eylemliliği olarak kamuoyuna duyurmuşsa da bu eylem politik gruplarından bazılarının eylemliliğidir ve bu gruplarla sınırlıdır.

Ankara yürüyüşüne katılanlar, devşirme ustalık çevre illerden toparlanmış politik insanlardır. Yurttan atılan öğrenci arkadaşlara isterlerse bu yürüyüşe katılabilecekleri söylenmiştir. Ancak YDG'nin tepiti ettiği gibi yurt eylemcilerinin geneli maalesef bu yürüyüşün dışında kalmıştır.

YDG bu yürüyüşün alt çalışmasını yapmada böyle bir eylem kalkışmayı zamanlama açısından doğru bulmamıştır ve yürüyüşe katılmamıştır. Bu bir politik tercih sorunudur. 80 sonrası gençlik eylemliliklerinin tarihi Nisan eylemlilikleri olarak kaydediği deneyimleri bilince çıkarmanın şimdiki zamanıdır. O günlerde yapıldığı gibi bu türde yürüyüşler Türkiye öğrenci dernekleri platformuna mal edilmelidir yoksa kendini dev aynasında gören grupların siyasi platformuna değil!...

- Güçlerimizi Öğrenci Derneklerinde Birleştirelim!
- Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz!

İzmir'den YDG

Ön açıklama: Dergimize 10 Temmuz günü fakslanan Ankara yürüyüşçüleri imzalı kamuoyu açıklamasını aynen yayınıyoruz.

Bizler, 24 Haziran Perşembe günü İzmir Bornova'da başlayan öğrenci gençliğin; Milli Güvenlik Kurulu (MGK) kararlarına, okullardan ve yurtlardan atılma, uzaklaştırma ve baskılara ve yargısız infazlara karşı koyuş eylemliliği olan İzmir-Ankara yürüyüşü eylemcileri olarak 5 Temmuz 1993 günü Ankara'ya vardık.

Tüm yol boyunca büyük bir MİT-polis jandarma baskısıyla karşı karşıyaydık. Manisa'da tartaklandık ve pankartımıza el konuldu. Balıkesir'de yürütülmeyip şehir dışına çıkarıldık. Ancak, kararlı tavırlarımız sayesinde şehre geri döndük ve yürüyüşümüzü yaptık. Yürüyüş sonunda vahşice dövülerek gözaltına alındık. Buna rağmen ve yürüyüş perspektifimize uygun olarak gözaltından sonra yürüyüşümüze devam ettik. Bursa'da, destekçilerimizle birlikte Görükle kampüsüne doğru yürüyüş yaparken yine polisin coplu saldırısına uğradık ve gözaltına alındık. Ancak, baskılar ve gözaltılar bizleri yıldıramıyordu. En kısa sürede toparlandık ve Eskişehir'e doğru yola çıktık. 2 Temmuz gecesinde konakladığımız tesisi basan olağanüstü sivil polis, çevik kuvvet, jandarma kalabalığı ilk kısmi tesisin mutfağında, ikinci kısmı içinde 20 kadar polis ve jandarmanın bulunduğu otobüste olmak üzere bizi 15 saat gözaltına aldı. Otobüsümüz önce Ankara'ya

KAMUOYUNA

gönderildi. Ankara emniyeti tarafından kabul edilince, polis kuşatması altında Sivrihisar yakınlarında bir dinlenme tesisine getirildik. Otobüsün içindeki ve çevresindeki emniyet güçleri, en küçük ihtiyaçlarımızı gidermek için bile izin vermiyordu. 3 Temmuz günü, parketmiş arabadan kendi insiyatifimizle çıktık ve gözaltına son verdik. 2 gün dinlenme tesisinde mahsur kaldıktan sonra 5 Temmuz günü, saat 18 00 sıralarında Ankara'ya ulaştık.

6 Temmuz günü, Sivas şehitleri için yapılan cenaze töreninde, pankartımızla yer aldık sonra Ankara'da çeşitli milletvekilleri ve grup başkan ve killeriyle görüştük. Bugün de öğrenci gençliğin aşşığındaki haklı taleplerini TBMM başkanlığına iletme üzere buradayız:

1- Özerk demokratik üniversite mücadelesini sürdüren öğrencileri ve öğretim görevlileri susturmaya ve sindirmeye çalışan MGK kararları kaldırıl-sın.

2- Okullarda haklarında açılan soruşturmalar nedeniyle 6 yarı yıla varan uzaklaştırma alan öğrencilerini bu cezaları geri alınsın.

3- Yurtlarda çeşitli hak alma eylemliliklerine katılan ve destekleyen ve bu nedenle haklarında sü-resiz uzaklaştırma cezası verilen öğrenciler derhal yurtlara geri alınsın.

4- Öğrenci gençliğin yaşanabilir okul ve yurt

taleplerine uygun olarak, okullarda ve yurtlarda paralı eğitim son verilsin bilimsel demokratiklik ve mali özerklik sağlansın.

5- Öğrenciler üzerinde uygulanan gözaltılı, yargısız infazlı devlet terörüne derhal son verilsin okullarda ve yurtlardaki fiili polis işgali ve polis idare işbirliği engellensin.

6- Öğrenci gençliğe ana dilde eğitim hakkı sağlansın.

7- Gerici faşist disiplin yönetmeliği ve bu yönetmeliğin keyfi uygulamaları kaldırıl-sın.

8- Mütevelli heyetleriyle gündeme getirilmekte istenen paralı üniversite ve özel statülü üniversiteler uygulamasına son verilsin.

Bizler, öğrenci gençliğin tepkilerin ve taleplerini eylemlileriyle kucaklaşabilmiş Ankara yürüyüşçüleri olarak öğrenci gençliğin mücadelesinin susturulamayacağını ve yaygınlaşacağını belirtiyoruz. Milli Gençlik Kurulu kararlarına, okullarda ve yurtlardaki baskılara, atılmalara, soruşturmalara ve yargısız infazlara karşı yürüttüğümüz eylem çizgimiz, bu noktadan sonra da çeşitli eylemliliklerle sürecek.

- MGK kararları kaldırıl-sın!
- Okullarda yurtlarda baskılara son!
- Bizi katlederek tüketemezsiniz!
- Yaşasın Ankara yürüyüşümüz!
- Kavgamız sürüyor biz kazanacağız!

ANKARA YÜRÜYÜŞÇÜLERİ

Ankara Yürüyüşü Deklerasyonu

1992-1993 öğretim yılı üniversiteler için çok daha ağır baskıların öğrencilere dayatılmak istendiği bir öğretim yılı oldu. 1980 sonrası üniversite öğretime ve öğrencilere dayatılan YÖK kararları ve gerici-faşist üniversite yönetmeliği öğrenci gençliğin ilerici unsurlarına tırpan vurmaya devam ederken, bu yıl paralı eğitime geçiş süreci hızlandırıldı. Paralı eğitime geçişin basamakları olarak önümüze konan Mediko-Sosyal hizmetlerinin paralı hale getirilmesi ve yemek fiyatlarına yapılan aşırı zamlar zincirine yeni halkalar olarak okul harçlarının %400 ve %500'lere varan artış, okulu uzayan öğrencilerin harçlarına yapılan ek zamlar eklendi. Öğrenci gençlik ise yaptığı forumlarla ve dinletilerle bu dayatmaya, el alıp kol kapma tekniğine dayanan bu kararlara karşı sessiz kalmadı. Yurdun bir çok yerinde olduğu gibi Ege Üniversitesi Bornova Kampüsünde düzenlenen "Paralı Eğitime Hayır" mitinginde, Ege ve Dokuz Eylül Üniversitesinde okuyan 1500 öğrenci, haklı "Paralı Eğitime Hayır" tepkilerini ve kışla Değil Yurt İstiyoruz" taleplerini tek ses halinde haykırarak öğrenci gençlikle birleştirdi.

Öğretim yılının başında 1980 sonrası baskılara eklenen yeni zincir halkaları yoktu görünürde. Ancak yılın ortasına gelindiğinde öğrencilere açılan soruşturma sayılarında ve verilen cezaların niteliğinde değişimler ve artmalar oldu. Açılan soruşturmalar, okullarda açılan masaların başında oturmak, çeşitli afiş ve dövizlerde parmak izinin bulunması, öğrenci eylemliliklerinde slogan atılmak gibi hiçbir maddi temeli olmayan soyut nedenlerden hayat buluyordu. Bir öğrenciye açılan soruşturmada öğrencinden savunma yapması istenen konular çeşitli sol anlayışların propagandasını yapmak ve "Müslüman Gençlik" afişlerini asmak gibi belli mantık ilkelerine aykırı olan konulardı.

Bu soruşturmalar ve cezalarla öğrenci gençliği susturamayacağını anlayan yöneticiler, polisle gizli kapaklı olarak yürüttükleri ilişkilerini, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesine bir grup öğrencinin forum yaptığı gerekçesiyle çevik kuvvet ekiplerini çağırarak polis-idare işbirliğinin en güzel örneğini sergilediler. Kantinde çevik kuvvet kordonunda gözaltına alınan 22 öğrenci, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmalarına rağmen, gözaltına alınmış olmaları gerekçe gösterilerek, okullarından soruşturmalar aldılar ve yurtlarından atıldılar.

Öğrencilere dayatılan yaptırımların ve baskıların boyutları okullarla yada soruşturmalarla sınırlı kalmadı. Okullarında Özerk-demokratik üniversite mücadelesinin bayraktarlığını yapan Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım, yargısız infazlarla katledildi. Öğrenci gençlik hareketinin ileri unsurlarını katledecek hareketi yok etmeyi uman yada planlayan taraf-



lara gereken cevabı veren öğrenci gençlik, kendisinin yok edilemeyeceğini bir kez daha hatırlattı siyasi iktidara.

Yaşanabilir okul ve yurt istemiyle harekete geçen öğrenciler de, bu baskı, soruşturma ve atılma furyasından nasibini aldı. Genelde tüm ülke öğrenci yurtlarında yaşanan sorunlara, özde Bornova Öğrenci Yurdu'nda tepki gösteren haklı taleplerle yemek boykotu yapan öğrencilerden 30'u, haklarında açılan ve dayanaksız iddiaları içeren soruşturmalar nedeniyle, yurttan süresiz uzaklaştırma cezası aldı. Bu atılmaların neden olarak gösterilen yemek boykotu, 6 Mayıs 1993 Perşembe akşamı yapılan bir dinleti ve yürüyüşle tüm yurt öğrencilerine duyuruldu. Dinleti sonrasında 1000 kadar öğrencinin katıldığı yürüyüş sırasında, yaşanabilir yurt koşulları isteyen öğrenciler, bu isteklerini sloganlarıyla dile getirdiler. 6 Mayıs sonrasında okullarda görmeye alışık oldukları sivil polisleri, yurt içinde idarecilerle kol kola dolaşırken ve işbirliği yaparken gören öğrenciler yurdun fiili polis işgalinde bulunmasını ve ilk aşamada verilen 15 günlük uzaklaştırma cezalarını protesto etmek için süresiz açlık grevine başladılar. Açlık grevinin 5. gününde Ankara'ya temsilci olarak gönderilen 4 öğrenci Ankara'da bazı milletvekilleriyle görüşükten sonra elleri boş İzmir'e döndüler. Bu sırada Bornova yurdu ile dayanışmada bulunan kampüs öğrencileri, destek açlık grevine başladılar. Süreç içinde yapılan basın açıklamalarıyla durum kamuoyuna iletildi. İlerici öğrencilerin toplantılar sonucu aldıkları kararla gündeme gelen Ankara yürüyüşü, yapılan alt çalışmalarla okul ve yurt öğrencilerine duyuruldu.

Ankara yürüyüşü eyleminin 24 Haziran Perşembe günü olarak belirlenen tarihinde, Ege Üniversitesi Rektörlüğü önünden yola çıkan yürüyüşçüler, destekçilerle birlikte şehiriçi yürüyüş şehirlerarası otobüs yolculuğu olan perspektif dahilinde İzmir çıkışına kadar yürüdüler ve buradan bir otobüse bindiler. Manisa'da polisin tartaklamasını, Balıkesir'de otobüs tutsaklığını ve dayaklı gözaltıyı, yine Bursa'da polis saldırısını ve Eskişehir'de fiili otobüs gözaltısını yaşayan öğrenciler 5 Temmuz Pazartesi günü Ankara'ya geldiler.

Okullarda ve yurtlardaki atılmalar, koltukları "ölü ele geçirilen" öğrenci evleri, kurşunlanarak katledilen öğrenci derneği üyeleri, son dönemde Uludağ üniversitesi'nde, genelde ise ülmemizin çeşitli yerlerindeki polis-idare destekli faşist saldırılar, öğrencilerin en küçük taleplerine ve hak alma istemlerine gösterilen devlet terörü ve işkenceler, gözaltılar, tutuklamalar.... Bunların hepsi, bugün Millî Güvenlik Kurulu (MGK)'nun okullar üzerinde aldığı "tavsiye kararları"yla kalıcılaştırılmak ve mutlaklaştırılmak isteniyor. Bu "tavsiye kararları" okullarda okutulan kitapların içeriğinden tutun da her türlü hak alma eylemliliklerine karşı gösterilecek vahşi tavrı belirliyor. Ama şu da bilinmelidir ki, öğrenci gençlik, üzerine gönderilen bu baskılar ve terörü alaşağı etmek üzere kavgasını sürdürecektir.

- Kavgamız sürüyor!

- Biz kazanacağız!

ANKARA YÜRÜYÜŞÇÜLERİ

Dayanışma gezisi ve düşündürdükleri

Çorlu'da direnişte bulunan işçilere yaptığımız ziyaretten 1 hafta sonra ortak bir gezi düzenledik. Bu gezinin amacı Edirne YDG çevresindeki dağınıklığı gidermekti. Ama seçilen yerin yola çok uzak olması, oturulacak zeminin kötü olması, suyun olmaması, Çorlu'dan gelen işçilere gezinin içeriği hakkında bilgi verilmemiş olması ve onların sadece denize girmek ve piknik yapmak için gelmiş olmaları; daha ilk anda bazı pürüzlere neden oldu.

Ortak sofraya kurma isteğimize bazı işçi aileleri katılmadı. Başta bu olumsuzluklara rağmen hazırladığımız programı hayata geçirmeye çalıştık. Bir bayan arkadaş açılış konuşması yaptı ve gezideki insanları Devrim Şehitleri için saygı duruşuna davet etti.

Gelenlerin tümü saygı duruşuna katıldı. Daha sonra Tiyatro topluluğumuzun oynadığı skeç beğenile izlendi. Skeçten sonra okunan şiirlerin uzun

ve fazla olması dinleyenleri sıktı. Daha sonra kararlaştırılan tartışma konularının oradaki insanların konuları gözönünde bulundurulmadan belirlenmesi konuşmaların akademik olması, ilginin daha da azalmasına neden oldu. Bu örgütlenme ve sendikalar hakkında yapmak istediğimiz konuşmada yapamamamıza neden oldu.

Geziye katılan Grup Munzur güzel besteleriyle kitleyi bir araya getirerek coşturdu. Gezinin sonunda davul zurna eşliğindeki halaylar birazda olsa olumsuzlukları örttü.

Bu gezi Edirne YDG'nin düzenlediği ilk geziydi. Olumsuzluklarda bunun payı olmakla birlikte Çorlu'yla iyi bir koordinasyonun sağlanamaması geziye gelen insanların konumunu tahlil etme yerine yüzeysel bir yaklaşımla önceden belirlediğimiz tartışma konularında direktmemiz gezinin olumsuz geçmesindeki asıl nedenlerdir.

Bu gezinin bize öğrettiği en önemli iki şey; ko-

ordine hareket etmenin ne kadar önemli olduğu ve birçok kitapta okuduğumuz kitleleri tahlil ederek harekete geçmek gerekir söyleminin doğruluğuydu.

Geziden çıkardığımız derslerle önümüzdeki dönemlerde çok daha iyi organizasyonlar yapacağımıza eminiz. Tabii ki buraya işçilerle öğrencilerin kaynaştığını gezinin çok iyi geçtiğini yazmak isterdik. Ama amacımız olumsuzlukları boyun eğmek değil onları olumlu hale dönüştürmek hatalarımızdan ders çıkarmak olmalıdır. Olumlu yanlarımızı sahiplendiğimiz kadar hatalarımızda sahiplenip, üstesinden gelmektir.

- Birlik
Eleştiri-Özeleştiri
Daha üst birlik

Edirne YDG

Edirne YDG Çorlu Deri işçileriyle birlikteydi

Bir çok yerde olduğu gibi, Edirne'de de işçi sınıfı ve öğrenci gençlik arasındaki ilişki ve dayanışma geri bir noktadadır. Bunun aşılması ve direnişte olan Çorlu'daki işçilere destek amacıyla bir grup YDG okuru olarak Çorlu'ya gittik.

Yola çıkmadan ve yol boyunca aklımızda hep aynı sorular vardı: Bizi nasıl karşılayacaklardı? Onlarla ilişki kurabilecekmiydik? Sorunlarını, ortak sorunlarımızı tartışabilecekmiydik?

Deri-İş Sendikasına vardığımızda sendika başkanıyla kısa bir görüşmemiz oldu. Başkan'ın genel durum hakkında bizi bilgilendirirken bize çok yakın davranması ve ziyaretimize çok sevinmesi bizim için ilk moral kaynağı oldu.

Grevdeki fabrikalardan ilkine vardığımızda direnişçi işçiler bizi çok sıcak karşıladılar, bu üzerimizdeki tedirginliği atmamızı sağladı. 32 gündür direnişte olan işçileri ilk ziyaret edenlerin bizlerin olması işçilerin bizlere daha sempatiyle bakmasını sağlamıştır. İlk başlarda diyalogta biraz tereddütlüydük, zaman ilerledikçe bunu da aştık. Sohbetlerden sonra ortak söylenen direniş türküleri ve dostların içinde olduğumuzu anlatan halaylardan sonra oradan alkışlarla ayrılarak direnişteki diğer iki fabrikaya varmak için yola koyulduk.

Artık kendimizden daha emindik. Gittiğimiz iki fabrika birbirine yakındı, direnişteki işçilerle birlikte Yiğitler Deri fabrikasının önünde toplandık. Birlikte türküler marşlar söylemeye başlamıştık ki bir sivil ekip otosu gelip içinden men sivil polisler bazı arkadaşların kimliklerini aldı. Bu sırada işçiler "Sizi kesinlikle götüremezler, götürürlerse başlarına ne geleceğini bilirler. Siz bizim konuklarımızınız, sizi onlara vermez." gibi sözler söyleyerek bize ne kadar değer verdiklerini ifade ettiler. Polisler kimliklerimizi geri verip çekip gitmek zorunda kaldılar.

İşçilerle birlikte sendikaya döndük onlar bizimle biz onlarla artık iyi bir ortam yakalamıştık. Herkes birbiriyle konuşuyor, tartışıyor. Bir anda kaynaşmıştık, artık onların bir parçası olduğumuzu hissediyorduk. Kadın sorunundan örgütlü mücadeleyle gerilla savaşından Brezilya dizilerine kadar her konu tartışılıyordu. Bu arada bir bayan işçinin şu sözleri hepimizin belleğinde özel bir yere kazındı: "Biliyoruz ki onlar dağlarda bizim için savaşta."

Akreple yelkovan sanki bize inat olsun diye tüm hızlarıyla dönüp ayrılı zamanını getirmişti. İşçiler her ihtimale karşı bizi dönüş araçlarına bineceğimizi yere kadar getirdiler. Ayrılık çok ilginçti yıllardır birlikte olan dostlar gibi, kalanlar ve gidenler birbirlerini davet ediyor tekrar görüşmek için sözleşiyorlardı. Yola koyduğumuzda hepimizde uzun yıllardır birlikte olduğumuz bir dostu geride bıraktığımızın burukluğu vardı.

Edirne'ye döndükten birkaç gün sonra bile Çorlu'daki işçi dostlarımızı birbirimize ve Çorlu'ya gelemeyen arkadaşlarımıza anlatmaktan kendimizi alamadık. Şimdiye kadar niye böyle şeyler yapmadığımızı tartıştık. Bundan sonra bu tür ziyaretlerin mutlaka yapılmasında herkes hem fikirdi.

Ülkemizin birçok yerinde işçi, memur, öğrenci ve kısmi olarak köylü eylemlilikleri yükselmektedir. ama ne yazık ki bu eylemlilikler hep birbirinden kopuk olmuştur. Egemenler örgütlü güçlerin biraraya gelmesini çeşitli ayak oyunlarıyla engellemeye çalışmışlar ve bunda da şimdiye kadar epey başarılı olmuşlardır. Tüm bunların farkında olan bizler bu oyuna bir dur demek zorundayız.

Çorlu ziyareti bizlerin işçi sınıfını kendi alanında görüşmemiz, teorik bilgilerimizi onların pratikleriyle pekiştirmemizi ve kendi küçük burjuva yönlerimizi görmemizi sağladı. Ayrıca işçiler arasındaki dayanışma ve direnişin onlar üzerindeki bilinçlendirici etkisi bizlere devrimin önder gücünün proletarya olduğunu bir kez daha gösterdi. Bu gücün maksimum yararlanmak için bu tür gezilerin sık sık düzenlenmesi gerektiğine inanıyoruz. Tabiki en doğrusu, en azından yaz tatili döneminde, fabrikalara girip bizzat onların sorunlarını bizimde yaşamamızdır. Bu, bizim olaylara daha sağlıklı yaklaşmamızı ve daha iyi çözümler üretmemizi sağlayacaktır.

Edirne YDG

İ.Ü. YDG'NİN BASIN AÇIKLAMASI

21 Haziran günü İ.Ü. YDG olarak Kağıthane işçilerine destek amacıyla açtığımız bağış masasına polis saldırdı ve yaklaşık 1,5-2 milyon tutarındaki panoya el koydu. Masada bulunan her şeyi alarak afişlerimizi yırttı. Arkadaşlarımızı da gözaltına almaya çalıştılar. Orada bulunan devrimci-demokrat öğrencilerin ve bizim kararlı tutumumuz sonucu, arkadaşlarımızı gözaltına alamadılar.

Bir süre önce Bosna-Hersek için açılan bağış masalarına müdahale etmeyen polis, bizim Kağıthane işçileri için açtığımız bağış masasına saldırarak çifte standartını ve işçi düşmanlığını bir kez daha gösterdi. Bizler polisin egemen sınıfların üşağı olduğunu biliyoruz. Biz polis ve idarenin bu tutumunu protesto etmek amacıyla olaydan hemen sonra forum düzenledik.

Biz YDG olarak Kağıthane işçilerinin haklı direnişini destekliyoruz. İstanbul Üniversitesi YDG



Yeni Demokrat Gençlik, Kağıthane işçilerinin haklı direnişini her koşulda destekliyor.

Kağıthane işçisi yalnız değildir!

Bütün belediyelerde olduğu gibi Kağıthane belediyesinde de çalışan işçilerin çalışma koşulları biliniyor. Çöp toplama bölümünde çalışanlar için tamamen insanlık dışı koşullar. Buna rağmen aldıkları ücret temel ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyin çok altında. Belediyelerde özelleştirme, taşeronlaştırma politikalarıyla işçilerin çoğu işten atılmaya karşı karşıya. İşçi kıyımının ilk adımı Kağıthane belediyesinde atıldı. RP belediye yönetimine gelmeden önce "adillik" sloganını oy toplama da temel politika olarak belirlemişti, ama diğer düzen partileri gibi RP'de söylediklerinin tersini yapmada gecikmedi yüzlerce işçi kendini sokakta buldu. Akşam eve dönen ana baba çocuklarının isteklerle dolu bakışlarıyla karşılaşır. Çocuklara işten atılmanın ne demek olduğunu anlatmakta zordur. Aile olarak geçinebilecekleri asgari gelirleri işten atıldıktan sonra tamamen kısılmış durumdadır. Kağıthane işçileri bu bilinçle hareket ederek mücadeleye başlamışlardır. Ankara yürüyüşü, açlık grevi basın açıklamaları gibi bir dizi eyleme girişmişler, suskunluğu seslerini yükselterek bozmaya çalışmışlardır. Türkiye'de bütün işçilerin paylaştıkları koşullar aynıdır. Yeni çeltikte grizu patlamasıyla göçük altında kalan işçilerle, sendikasızsızlaştırılan binlerce işçi ve çöp içinde yaşamını eriten belediye işçisinin yaşam koşulları açısından hiçbir fark yoktur. Bu koşulları değiştirmek hepsinin mutluluğu için gerekli ve şarttır. Mutluluğun tek yolu ortak düşmana karşı birleşmek ve mücadele etmektir. İşçiler nerede olursa olsun sınıf kardeşlerine karşı başlatılan saldırılara sessiz kalmamalıdır. Kağıthane işçileri dört gözle bunu bekliyorlardı. Onlara yönelik saldırıyı püskürtme girişiminde mücadelesinde diğer sınıf kardeşlerinden yeterince destek geldiğini söylemek pek mümkün değil.

Kağıthane direnişini unutturmaya yok saymaya çalışanlar ve saldırıları onaylayanlar da var. Burjuva-feodal basın radyo TV kamuoyunu yönlendirerek Kağıthane işçisini susturmaya çalıştılar. İşçilere saldırıp onları eylem yaptıkları lokalden kovanlar da var. Güvenlik gücü denilen ama halkın güveni ve huzuru sağlama işleri olmayanlardır bunlar. Kağıthane işçilerini açlık grevi yaptıkları lokalden koşarak zafer kazandığını sanan polisler işçilerin huzurunu bozmaktan başka ne yapmıştır?

Devlet basınıyla, yasasıyla, polisiyle Kağıthane işçilerinin direnişini, bastırmaya ve yalnızlaştırmaya çalıştı. İşçilere etkili bir çalışmayla yalnızlaştırma politikası etkisiz kılınmalıydı. Yeni Demokrat Gençlik olarak gücümüz oranında destek kampanyasını gerçekleştirmeye çalıştık. Ziyaretlerimizle destek açlık greviyle, bağış kampanyasıyla ve bulunduğumuz üniversitelerde insanları bu faaliyetlere katmaya çalıştık. Çalışmaları-

mızda olumlu olduğu kadar olumsuz tepkilerle karşılaştık. Olumsuz tepkilerin başında okul idaresi ve polisin tavırlarıydı. Kağıthane işçilerini desteklemek onlara göre yasa dışıydı. İstanbul Üniversitesi'nde bu gerekçeyle çalışmalarımız engellendi.

Çeşitli Üniversitelerde başlattığımız Kağıthane işçilerine destek amaçlı bağış ve açlık grevi kampanyası İstanbul Üniversitesi'nde de gerçekleştirildi. Merkez binada "yaşasın Kağıthane işçilerinin direnişi" bağış kampanyasına katıl" çalışması Hukuk fakültesinin önüne masa açılmasıyla başladı. Okulun çeşitli yerlerine asılan afişlerde kampanyaya katılmamalı çağrısı yapılıyordu. Bağış kutularıyla okulun içine dağıtarak öğrencilerden bağış toplamaya başladık. Öğrencilerin sınırlı bütçelerine rağmen kampanyaya katılmamaları emiyorlardı. İmkanların daha geniş olması halinde daha fazla para vereceklerini söylüyorlardı. Biz de onlara sadece para vermenin yeterli olmayacağını, çevrelerindeki insanlarla bir çalışmaları yaymalarını ve işçilerin direnişini onları ziyaret ederek desteklemelerini belirttik. Çalışmalarımızın sonucunda 1,5 - 2 milyon civarında para toplamıştık. Öğleden sonra resmi sivil karışık polisler okula girerek çalışmalarımıza müdahale etti. Toplanan paralara el koydu afişlerimizi yırttı. Bize de göz altına alma tehdidinde bulunarak dağılmanızı "emrettiler." Hatta bir arkadaşımızın kolundan tutup "sen çok konuşuyorsun" gerekçesiyle gözaltına almaya çalıştılar. Biz de arkadaşımızın gözaltına alınmasına göz yumacak değildik ya hepimizi alacaklardı ya da hiçbirimizi. Kolkola girip birbirimize kenetlenerek bunu onlara açıkça belirttik. YDG'nin her zaman takınması gereken tavır bu olmalıdır. Okullarda bütün çalışmalarımızda polisle yüz yüze, karşı karşıya gelebiliriz. Yaptıklarımızın doğruluğunu ve meşruluğunu düşünerek kararlı davranmalı ileri atılmayız.

Polisin ve idarenin çalışmalarımızı engellemesinin gerekçesi "yasadışı" ve "haraç" topuyor olmamızdır. Polise ve idareye göre yasal davrananlar hayali ihracaatçılar, rüsvet alanlar, ülkemizi emperyalistlere satanlar, halkımız ilğine kadar sömürenler olduğu açıkça ortadadır. Çünkü onlara saldıran yok, döven hapseden bir düzen yok. Düzen onların. Biz açlığa mahkum edilen işçilere destek olduğumuz için "haraç" topalamız oluyor ama gerçek haraççılar devletin, zenginliğin sahibi. Polis ve idare kendilerine birilerini güldürmek istiyorlar.

Bütün bu yaşananlardan sonra basını okula çağırarak basın açıklaması yaptık. Ardından elimizde kalan paraları işçilere ulaştırmak için Kağıthane'ye gittik.

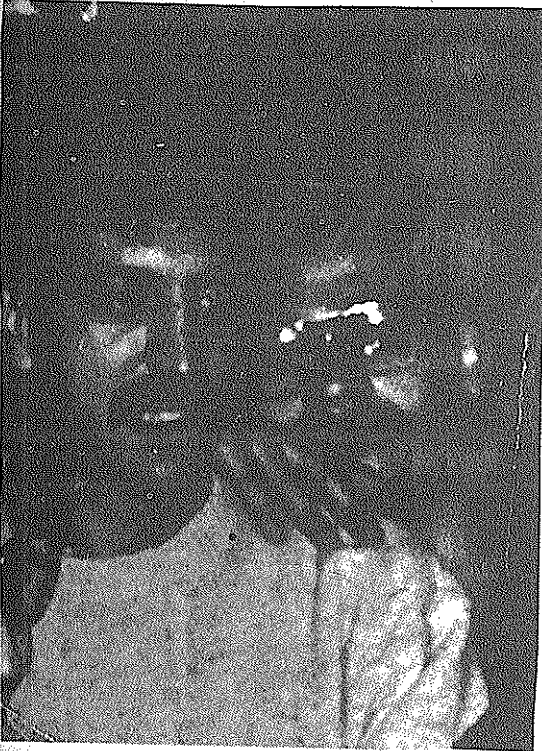
Gelecek Ellerimizdedir!

O kavganın adıdır!

Şehitlerinin üzerine basa basa altınçağa uzayan yolda ilerleyeceğini bilenler için yoldaşların ölümü anlaşılmaz, çaresizlikle karşılanan, kontrolunan bir olay değildir. En başından beri silahlı halk savaşının yolunu tutanlar için, bu mücadele de önderleri de dahil yüzlerce şehit verenler ve yılmadan, aksine daha büyük bir inanç ve azimle silahlılarına sarılanlar için yoldaşlarının ölümü öfkelerinin bilenmesidir, daha hızlı ve daha hızlı koşmalarına birer çağrıdır. Tüm tarihi boyunca katliamlara, zulümlere uğrayan ama yine de her seferinde yeniden ayağa kalkan; beyin, ağanın, padişahın, patronun, paşanın devletin karşısına dikilen halkımız için de yabancı değildir ölümler. En iyi halklar bilir acılarını ve yine en iyi onlar bilir dayanmasını, savaşmasını.

Ezenle ezilenin, sömürülenle sömürenin tarih sahnesi çıkmasıyla başlayan sınıf mücadelesi bugün ülkemizde tüm hızıyla sürmektedir. Emperyalizme göbekten bağımlı komprador burjuvalarla büyük toprak ağalarının yönetim aygıtı olan faşist TC devletini yıkmak, yerine işçi sınıfının önderliğinde demokratik halk iktidarı ve kesintisiz olarak sosyalizmi kurmak için savaşan komünistler bir biri ardına şehitler kervanına yeni zincirler ekliyorlar. Devrimciler, Kürt yurtseverleri hemen hergün katledilmekte, kitlelerin üzerine her fırsatta faşist diktatörlüğün koruyucuları eliyle ateş açılmaktadır. Türkiye tüm cellatları boğacak bir kan denizidir ve bu deniz giderek genişleyecek gederek kabarcaktır. Bu bizim değil hakim sınıfların tercihidir, onlar zulme, sömürüye dayanan hükümlerine karşı en küçük bir hak arayışına dahi işkencelerle, katliamlarla yanıt veriyorlar. Halkın önünde iki yol vardır ya kölece yaşama ya da onurlu bir yaşam için ölümü de göze alarak mücadele!

Kürt, Türk uluslarından ve çeşitli azınlık milliyetlerden halkımızın birçok evledi onurlu bir yaşam için ölümü de göze alarak mücadeleye çıktandır atılmış bulunuyor. Özellikle, bilimselliği ve haklılığından aldığı güçle dünyayı anlamaya ve değiştirmeye biricik muktedir güç olan, insanlık tarihinin en ileri sınıfı proletaryanın bilimi Marksizm-Leninizm-Maoizm'i kendisine rehber edinen proletarya partisi TKP/ML'nin ölümsüz önder İbrahim Kaypakkaya tarafından kurulmasıyla



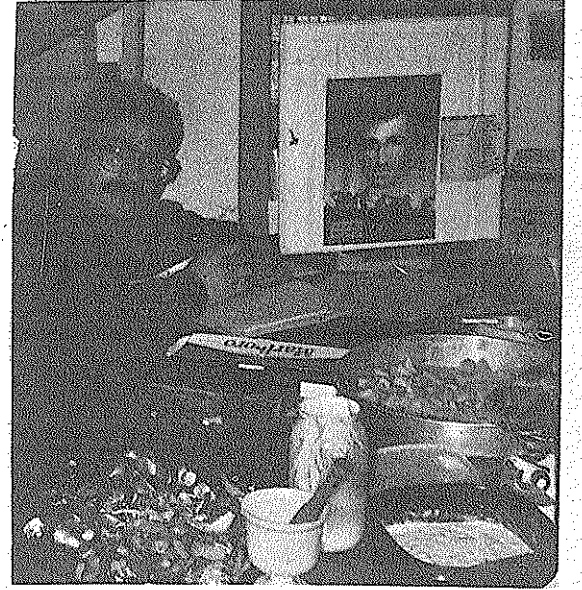
Mehmet Ali Çakıroğlu, İsmail Oral ile birlikte....



bu mücadele örgütleyicisini ve rotasını bulmuş ve yeni bir aşama kaydetmiştir. Halkımızın nice evladı bu saflarda örgütlenmiş, özgürleşmiş, gelişmiş ve ölümü onurla, cesaretle kucaklamışlardır. Onlar bayraklarını yoldaşlarına teslim ederken tek istekleri mücadelenin zafere taşınmasıydı.

Bu şehitlere 13 Temmuz 1993 günü bir komünist daha eklendi. Bu komünist proletarya partisi TKP/ML'nin üyesi ve onun önderliğindeki komünist gençlik örgütü TMLGB'nin MK genel sekreteri yardımcısı MEHMET ALİ ÇAKIROĞLU'dur.

Mehmet Ali ÇAKIROĞLU 1966 yılında Elbistan'da yoksul bir Kürt ailesinin 5. çocuğu olarak dünyaya geldi, toplam 9 kardeşirler. O yaşadığı ortamın etkisi ve dürüst, insancıl yapısıyla daha ortaokul yıllarında devrimci düşünceleri benimsedi. Bu yıllarda çeşitli devrimci örgütlerin içinde faaliyet yürüttü, ancak bunları pasif bularak ayrıldı. Ardından gelen 12 Eylül askeri faşist cuntası yıllarında okuduğu liselerde bir devrimci-demokrat olarak tavrı aldı, propaganda yaptı. Üniversite'yi kazandığı Hacettepe Üniversite'sinde TKP/ML'nin düşünceleri ile tanıştı ve 1986 yılında komünist saflara katıldı. O katılır katılmaz çevresindeki insanları da TKP/ML saflarında örgütledi. Üniversite gençliğinin faaliyetinde hızla sivrilen yoldaş daha sonra defalarca düşeceği şubelerde ilk kez bu dönemde tanıştı ve polis-idare işbirliği ile okuldan atıldı. Bir süre sonra legal bir siyasi derginin temsilcisiyken tekrar gözaltına alındı Ankara DAL'da ağır işkence gördü, başı dik çıktı, birkaç ay tutuklu kaldı. 1989 yılı Mayıs'ında bu kez İstanbul'da bir operasyonda gözaltına alındı yine başı dik çıktı ve birkaç ay tutuklu kaldıktan sonra bırakıldı. Bu dönemde yoldaş komsomol'un gençlik komitesi üyeliğine atandı. 90 yılında Ankara'da bir daha gözaltına alındı, Ankara DAL'da kendisi için Erzincan'dan özel gelen işkenceciler tarafından sorgulandı. Ardından İstanbul'a getirildi, burda da gördüğü işkencelerin yanı sıra gözlerinin önünde konuşması için kardeşine de işkence edildi ama O işkencehanelerden yine başı dik çıkmasını bildi. Bir kaç ay tutuklu kaldıktan sonra devlet O'nu yine bırakmak zorunda kaldı. 1991 Nisan'ından şehit düştüğü güne kadar TMLGB-GK üyesi olarak faaliyet yürüttü. 1992 Mart'ında TKP/ML üyesi oldu. TMLGB GK adına İstanbul il komitesi sekreterliği görevi yürüttü. TMLGB Kongresinde MK üyeliğine seçilen, TKP/ML Olağanüstü



Konferansı'na TMLGB adına giden delegelerden ve burada son görevi olan TMLGB genel sekreter yardımcılığına atanmıştı.

M. Ali ÇAKIROĞLU 13 Temmuz günü TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı'nı selamlamak ve duyurmak için planlanan eylemler için bomba imalı sırasında meydana gelen bir kaza sonucu yaralandı. Bu sırada kaldığı evde yalnız olan yoldaş eve gelen polislerce bir saati aşkın bir süre hastaneye kaldırılmayıp ÖLDÜRÜLDÜ. Satılmış burjuva basın bu gerçeği gizlemek için 18.30 civarında gerçekleşen patlamayı 19.30 olarak duyurmuştur, bu yalandır ve amacı bellidir.

M. ALİ ÇAKIROĞLU yoldaş komsomol'nin gelişimi içinde emeği en önde gelen yoldaşlardandır. O alınteriyle, kalemle, silahıyla ve en sonunda da kanyla bu mücadeleyi besledi, yükseltmeye çalıştı. Alçakgönüllü, fedakar, kararlı ve sevecen kişiliğiyle her zaman örnek oldu. Direnişçi kişiliği ile halk gençliğimize rehber, öğretmen oldu. O genç yoldaşların taktığı adıyla "Başkan" dı. ■

İNTİKAMINI ALACAĞIZ, ANISINI YAŞATAĞIZ, MÜCADELESİNİ YÜKSELTECEĞİZ!

Kundura işçileri ile röportaj

Türkiye ekonomisinde önemli bir yer tutan küçük imalathanelerde çalışanların çalışma ve yaşama koşullarının oldukça zor olduğu hemen herkes tarafından bilinmesine rağmen, yeterince önem verilmediği bir gerçekliktir.

Hanlarda küçük odalar şeklinde bulunan kundura imalathanelerinde çekiç sesleri, tutkal kokuları arasında her yaşta insan görmek mümkün. Biz bunlar arasında bir imalatçı (60), bir malzemeci (26), bir de fasoncuyla (22) sohbet ettik. Hepsinin kendine has dünya görüşleri ve dünya görüşlerine uygun yaşama şekilleri olmasına rağmen hepsi buldukları durumdan rahatsızdı. Kimisi Türkiye ekonomisinin çöktüğünü, sorunun düzen sorunu olduğunu, sorunu çözülmesi için düzenin değişmesi gerektiğini savunurken, kimisi ise daha iyimserdi, düzenin kısmi iyileştirme yöntemleri ile sorunun çözülebileceğini anlatıyordu.

Biz Gedikpaşa'da bulunan kundura imalatçılarıyla görüşme yapmaya karar verdiğimiz ilk anda nasıl işlanacağımızı tam olarak kestiremiyorduk, ancak ördük ki gittiğimiz her işyerinde büyük bir ilgiyle karıldık, insanlar sorunlarını anlatabilmenin, başkalarıyla paylaşabilmenin rahatlığıyla dostça davrandılar. Konuşma ilerledikçe insanların yüzündeki yorgunluk ve acıya rağmen gördük ki Türkiye'yi değiştirme dönüştürme mücadelesinde kundura işçilerinin yok sayılmayacağını anlatıyordu gözleri.

YDG- Gedikpaşa'da kaç tane imalathane var, yaklaşık kaç kişi çalışıyor?

- 10.000'e yakın iş yeri var, bu işyerlerinde 200.000 işçi çalışıyor. Bu imalathanelerin pek çoğu kaçak çalışıyor.

YDG-Sizler kaç senedir bu meslektesiniz ve han- gi koludasınız ?

-47 senedir bu işteyim. 20 yıl işçilik yaptım, 27 senedir iş sahibiyim. İmalatçılık yapıyorum.

-3 yıldır çalışıyorum. Fasonculuk yapıyorum.

-4 yıldır çalışıyorum. Ayakkabı malzemeleri satıyorum.

YDG- Ayakkabıcılık mesleği kaç yıldır öğrenilebilir ?

- Kavrama yeteneğine göre değişir. İki yılda öğrenilebileceği gibi ömür boyu öğrenilemeyebilir. Bizim yaptığımız iş bir sanat işidir. Bunun içinde kişinin sevmesi ve kavrama yeteneği önemlidir.

YDG-Bir ayakkabı kaç elden geçiyor?

-Bir ayakkabının hazır hale gelebilmesi için yaklaşık 27 elden geçiyor.

-Biz fasonculuk yaptığımızdan, yedi elden sadece bizden geçiyor.

YDG- Çalışmaya başlama yaşı kaçtır? ve kaç yaşına kadar çalışmaya devam ediliyor?

-Çalışma yaşı için kesin bir şey söylemek mümkün değil. Fakat eskiden olduğu gibi fazla çırak gelen bir yer değil. Aileleri şu an çocuklarını buraya çırak olarak vermektense konfeksiyonlara göndermeyi tercih ediyor. Son dönemlerde çingenerler gelmeye başladı. Sebepi ise diğer iş kollarında çingenerlere fazla imkan tanınmasından kaynaklanıyor. Çalışma yaşını belirli bir yaşla sınırlamakta hemen hemen imkansız gibi. Kişi çalışabildiği sürece çalışıyor. Kısacası ölene veya hastalana kadar.

YDG- Bu işi öğrenmenin okulu yok mu?

-En son dernek toplantısında çıkarılık okulu açılacağı söylendi. Ancak eğitimin üretim için yapılmadığı bir yerde göstermelik okullar açmak pek bir anlam ifade etmiyor.

YDG- Çalışma saatleri nasıl ve neye göre ayarlanıyor ?

-Çalışma saatleri pek düzenli değil. İşin yoğunluğuna göre değişiyor. Sabah 10'da da gelen var 8'de de. Fakat işler yoğun olunca gece 12'lere kadar çalışıyoruz. Ortalama olarak günde 12 saat çalışıyoruz diyebiliriz.

YDG- Mesleğinizin riskli yönleri nelerdir ? Meslek hastalıkları varmıdır? varsa nelerden kaynaklanıyor. Meslek hastalığı ortaya çıkınca o insana yardım ediliyor mu? herhangi bir sosyal güvence sağlanıyor mu?

-Benzol diye kullanılan bir madde var. Bu ilaç ve sülsiyon kokusu kemik hastalığı ciğer hastalığı yapıyor. Bunun önüne kısmi ölçüde geçmenin ilk -ve en basit şartlarından biri her işçinin günde 2 kap yogurt yemesidir. Ancak bu en basit şartı bile hemen hemen kimse uygulayamıyor. Bunun yanında herhangi bir iş güvencesi ya da sigortası da yok. Hastalandığı zaman kişi artık tek başınadır.

-Sağlam yada hasta hiç kimsenin sosyal bir güvencesi yok. Yaşama koşullarını olumsuzlukla ifade etmek bile yetersiz kalıyor. Ancak bilinç ve eğitimle ilgili bir sorun. Kişiler günlük yaşıyor. Yılın belli zamanlarında zaten işsiz. Sigortalı olmayı işçi kendi de istemiyor. Sigortaya kesilecek paraya yaşamak için ihtiyacı var.

YDG- Çalışma ortamını handan ayrı düşünmek imkansız zannederseniz, hanların durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Hanların durumunu sizde gördünüz. Küçük havasız atölyeler, pislik içinde tuvaletler ve çay ocakları. Genelde suların akmamasına rağmen ayda 200-300 bin lira-su parası veriyoruz.

Bunun yanında birde oda başı sorunu var. Odabaşılarının görevi hanın temizliği, korunması, çöp sorununun çözümü ve çay ocağının işletilmesidir. Ancak görevlerinin pek çoğunu yerine getirmiyorlar. Buna rağmen onları değiştirme imkanımız yok gibi bir şey, ancak o isterse seni atar. Odabaşılığını almak öyle kolay bir işte değil. 150-200 milyon civarında hava parası veriliyor zannederseniz. Böylesi bir ortam her türlü hastalığa davetiye çıkarıyor.

-Büyük hanlardaki oda başıcılıkla küçük hanlardaki odabaşıcılığın sorunları aynı değil. Küçük hanlarda odabaşı pek sorun olmuyor. Ancak temizlik ve havalandırma sorunumuz aynı.

-Ben işveren olarak aslında çok daha iyi ortamlar yaratmak istiyordum önceleri. Ancak şartlar bu imkanları yaratmamıza engel. Günlük ihtiyaçlarımızı karşılayabiliyoruz. Örnek olarak duş alabileceğimiz bir yerimiz olmasını isterdik.

YDG- Bu tip işyerlerinde işveren ve işçiler birarada çalışıyor. Bu ne gibi olaylara sebep oluyor.

-Buralarda genel olarak patron tanımlaması pek doğru değil gibime geliyor. Çalışma ve yaşama şartları aynı olduğundan hedef olarak patronu almamak gerekir. Ancak yapılması gereken genel olarak bugünkü sistemi hedef almaktır. Kısacası büyük patronları hedef almak gerekir.

-Fasoncularda olay daha da açık. Zaten iş başka yerden alınmıyor. İnsanlarda yaptığı işe göre para alıyor.

YDG- Peki bu tip küçük işletmeleri vergilendirme sistemi nasıl etkiliyor ?

-Vergilendirme olayında büyük bir adaletsizlik var. Büyük holdingler yan kuruluş olarak bir şirket daha açıyor. Bunu da gider olarak gösteriyor ve vergiden muaf oluyor. Kendi parasına para katıyor. Oysa biz kazandığımızın üstünde vergi vermek durumunda bırakılıyor. Götürü vergi kaldırılacakmış, bence soruna çözüm değil.

YDG- Derneğiniz yok mu ?

-Var

-Fasoncuların yok

YDG-Dernek sorunlarınıza sahip çıkmıyor mu?

-Demek kukla bir dernek. Sorunlarımız yada istemlerimizle alakası yok. Derneğin başında yıllardır aynı kişi bulunuyor. Temel Çoru adındaki biri. Dernek yönetimi kendi çıkarlarını koruyor. İşçiler ve onların hak istemiyle ilgilenmiyor.

-Fasoncuların derneği olmaması kötü. Dernek şart ancak buna önderlik edecek kimse yok. Daha doğrusu bu noktada herkes çekingen davranıyor.

-Ben fazla ilgilenmiyorum. Derneğin ne olduğunu ne yaptığını bilmiyorum.

YDG- Yemek sorununuzu nasıl çözüyorsunuz?

-Lokanta da yemek yemek çok zor. Nerden baksan bir kişinin doyması 35.000 liraya çıkıyor. Bundan dolayı genellikle ekme arası bir şeyler yeniyor.

-Bakın şu fişe yeni bir lokanta açılmış. Herkes hayrete düştü. Yemek+ pilav+ cacık+tatlı 24.000lira. Çevredekiler bu insanları komünist olarak nitelendiriyor. Bu lokanta gerçekten böyle giderse bütün herkes oraya gider.

YDG- Toplumsal gelişmeler ve sorunlarla ilgileniyor musunuz? (örnek olarak çok yakında meydana gelen Sivas katliamı var. Bu olayla ilgili yorum yaptınız mı?)

-Genelleme yapmak yanlış olur belki. Fakat bir kısmı milliyetçi şovenist kafa yapısıyla olaya bakıyor. Hatta Sivas katliamını onaylayanlar bile var. Ancak %30 gibi bir kesim ilerici sayılır. Olaylara kısmi ölçüde daha mantıklı bir şekilde bakıyorlar.

-Biz kendi iş yerimizde Sivas olayını değerlendir- dik. Ancak olumlayan çıkmadı. Ne düşünürse düşün- sün, insanlar düşünceleri yüzünden öldürülmemelidir.

-Bence siyasi şeylere karışılmamalı. Ancak Sivas

olayını insan olan kimse onaylamaz.

YDG- Boş zamanlarınızda neler yapıyor sunuz?

-Genellikle kahveye, meyhaneye gidilir (maddi imkanlar elverdikçe.) Eskiden kunduracıların mekanı Kumkapı'ydı. Ancak şimdi turistik yerler oldu ve bir hayli pahalı. Kısacası boş zamanlar öldürülüyor.

-Daha genç olanlar (18-24 yaş arası) ise daha çok geziyor.

-Bazılarının hayatı ise ev ile iş arasında geçiyor.

YDG- Tiyatro veya sinemaya gidiyor musunuz?

-Hayır, pek değil. Çok ender olarak sinemaya gid- denler var.

YDG- Hangi tür müzikle dinliyorsunuz. Neden?

-Biz genelde radyo dinliyoruz. Ancak bu çalışma alanında genelde arebesk dinlenir. Bunun nedeni ise darbesiyle gelen kitleleri apolikleştirme, kadercı bir anlayışa bağlama sorunlardan uzaklaştırma ve insanı insan yapan özelliklerden arındırma çabasının sonucu olarak ortaya çıkıyor. Bilinçli olarak uygulanan bu politikanın en çok hissedildiği yerlerden biride burasıdır.

-Genelde bende arebesk dinliyorum. Bunun yanında Türk pop müziği de dinliyorum.

YDG- Biraz önce arabeskin nasıl bir müzik olduğunu ve neye hizmet ettiğini arkadaş açıkladı. Siz zin tercihiniz bilinçli bir tercihti?

-Hayır bilinçli bir tercih değil. Bulduğum alan arebesk dinlenmesinden dolayı alışkanlık haline geldi. Arabeskin insanı umutsuzluğa sürüklediğini biliyorum. Mesela arabesk parçalardaki aşk bile hepı- tirap içindedir.

YDG- Futbola aşırı düşkünlük olduğunu gözlem- dik. Bunun sebebini nereye bağlayabiliriz ?

-Buradaki insanların günlük bunalmalarından, ma- di çıkmazlarından yani tüm sorunlarının oluşturduğu streslerden arınmanın en kolay yoludur futbol. Tabii devletle basını ve TV'si ile bu yönü güçlendiriyor.

-Ben futbolu seviyorum. Ancak direk kendi uğra- ma imkanım yok. En fazla geceleri halı sahalara ge- bilirim. Genellikle yorgun olduğumuzdan buda pek o- muyor. Onun için ancak izleyebiliyorum. Maçlara git- imkanımızda çok kısıtlı oluyor.

-Futbolda bir spor dalı ve onunla ilgilen- me hoşuma gidiyor.

YDG- Gazete, kitap, dergi okuyor musunuz? Okuyorsanız ne kadar sıklıkta okuyorsunuz?

-Genelde fotomaç fotospor okunuyor. Günlük gazete okuyan çok az. Daha doğrusu ellerine tesadüfen ge- çtikçe okuyorlar. Kitap okuyan ise çok nadirdir.

YDG- Neden okunmuyor?

-İnsanlar okumanın bilincinde değildir. Tek soru- ları günlük ihtiyaçlarını karşılamak.

YDG- İş kolunda neden hiç kadın yok?

-İşin istikrarlı olması. Çalışan insanların yapısı geçmişten beri -varolan imaj sonucu- ayakkabı- içer, kumar oynar, kadın-kıza takılır bayanlar bur- da çalışmaya çekiniyor. Ancak yavaş yavaş Me- civarında çalışan bayanlar görmeye başladı.

-Bana kadınların burada çalışmaları ters gel- mi. Ben eşimi böyle bir yerde çalıştırmam.

YDG- İşçiler arası dayanışma nasıl?

-İşçiler arası dayanışma genelle vurulunca- sayılır. Herkes kendini düşünüyor. Biraz çalışıp- dine ait küçük bir iş yeri açmak genel mantık.

YDG- Fabrikaların kurulması sizi nasıl etkile- di?

-Fabrikalar daha az zamanda daha çok iş üre- dikleri için daha ucuza mal edebiliyorlar. Ayrıca ayakkabıları satarken paranın büyük bir kısmını ka- r olarak alıyorlar. Kar etme imkanları daha fazla. O bizim gibi imalathanelerde herşey elle üretiliyor. sanat olayıdır. Ve biz ayakkabı verdiğimiz mağaza- da (5 milyon alacaksak ancak 500 bin kap- alabiliyoruz) parayı alana kadar 3-4 ay geçiyor. Bu- içinde de para enflasyona yenik düşüyor. Biz ay- kabıyı 100 bine veriyorsak mağaza yerine göre- konuluyor.

-Ayakkabı imalatçısından daha çok kar san- para kazanıyor. Yan sanayii %50-60 kazanırken im- çilar en fazla %10 kazanıyor.

YDG- Son olarak imalatçılık tarihi kim- dayanıyor ?

-İlk kunduracılar Rumlar ve Ermenilerdir. Se- ise o dönemde kapitalin onların elinde olmasıydı. Ta kullandığımız isimlerin pek çoğu hala Rum- Kapitalite yada Samerko gibi.

Mesela Samerkonun anlamı yarım kalan- parasının peşin alınması.■

ELİMİZE GEÇEN TKP/ML İMZALI BİLDİRİYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ

TKP/ML Olağanüstü Konferansı

Markssizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandı!

HALKIMIZA DUYURU:
TKP/ML OLAGAÜSTÜ PARTİ KONFERANSI MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'İN ZAFERİYLE SONUÇLANDI!

Faşist T.C. Devleti'nin vahşice ve alçakca saldırılarına rağmen, Enternasyonal Proletaryanın Türkiye kolu; Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan Türkiye işçi sınıfının öncü kurmayı **Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist**, sıcak savaşın göbeği Kürdistan dağlarında **OLAGAÜSTÜ PARTİ KONFERANSI**'ni başarıyla sonuçlandırdı.

TKP/ML'nin askeri kolu **TIKKO** gerillalarının sıkı koruması altında gerçekleştirilen **KONFERANS** alanı, Türkiye işçi sınıfının tarihi bir sürecine tanık olurken, T.C. devletinin; "bütün Türkiye'ye hakimiz" demagogisinin de balon gibi söndüğünün bir göstergesini oluşturuyordu.

OLAGAÜSTÜ PARTİ KONFERANSI-MIZ'in Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanması "**Ferman T.C. devletinin ise, dağlar özgürlük savaşçıları TIKKO gerillalarıdır**" diyen **TIKKO** savaşçıların coşkun ve sevinç nidalarıyla karşılandı. Dağlar, "**Yaşasın Partimiz TKP/ML!**", "**Yaşasın Halk Ordusu TIKKO!**", "**Yaşasın Olağanüstü Parti Konferansımız!**", "**Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!**" şiarlarıyla yankılandı. TKP/ML'nin kızıl bayrağı ve kurtuluşun şahdamarı **TIKKO** sancığı dağların doruklarında, düşmana meydan okurcasına, ezilen milyonların özgürlük sembolleri olarak asılı kaldı.

İŞÇİLER, KOYLÜLER, EZİLEN BÜTÜN EMEKÇİLER!

OLAGAÜSTÜ PARTİ KONFERANSI'ni Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlandıran partimiz TKP/ML- birliğini pekiştirerek ve güçlendirerek ileri bir adım atmıştır. Düşmanın ve bazı anti-Marksist-Leninist-Maoist akımların; "bunlar yeniden bölünecek" demagogilerine de şamar vurulmuştur.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın zaferi: Türk, Kürt ve azınlık milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının anti-Marksist-Leninist-Maoist akımlara karşı kazandığı tarihsel bir zaferdir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın, faşist T.C. devletinin tüm baskı ve engelleme girişimlerine

rağmen, başarıyla sonuçlanması: Kürt, Türk ve diğer azınlık uluslardan Türkiye halklarının faşizme karşı direniş sembolünün önemli halkalarından ve özgürlüğe giden sıçrama tahtalarından birisini oluşturduğuna göstermiştir.

TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nın Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanması: Emperyalist burjuvazinin; "komünizm öldü" aldatmacasının da boşa çıktığını bir kez daha ilan ederek, bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm mücadelesinde bir adım daha ilerlediğini ve ezilen halkların özgür geleceğine, emperyalist haydutların ve yeminli uşaklarının ipotek koymaya güçlerinin yetmeyeceğini kesin belirlemelerle ortaya koymuştur.

TKP/ML I. Olağanüstü Parti Konferansı; günümüz dünyasının salt Marksizm-Leninizmle açıklanamayacağını, Marksizm-Leninizm-Maoizmle açıklanabileceğini ve enternasyonal proletaryanın dünyayı değiştirmek için bu üçlüyü rehber edinmesi gerektiği gerçeğini ortaya koymuştur.

Ayrıca TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı aşağıdaki kararlar ışığında hareket edeceğini bir ke-re daha halkımıza duyurmak istemiştir:

● TKP/ML; Türk, Kürt ve diğer azınlık milliyetlerden Türkiye halklarının düşmanı faşist T.C. devletini yıkıp yerine Demokratik Halk İktidarı kurarak, sosyalizm ve komünizme kadar kesintisiz savaşımını sürdürecektir. Bugüne kadar gerilla savaşını sürdüren TKP/ML, bundan sonra T.C.'ye karşı TIKKO'nun yürüttüğü gerilla savaşını daha da yükseltmeyi ve yeni alanlara açılarak saldırılarını yoğunlaştıracağını karar altına almıştır.

● PKK'nın T.C. devletiyle "ateşkes ilan etmesi ya da herhangi bir uzlaşmaya gitmesi TKP/ML'yi bağlamadığı gibi, böyle bir anlaşma, Kürt ulusuna özgürlük değil zulüm getirecektir. Ayrıca, Kürt halkının kurtuluşu Türk halkının kurtuluşundan ayrı ele alınmaz. Kürt halkının gerçek kurtuluşu ve Kürt ulusu üzerindeki milli zulmün kalkması, ancak TKP/ML önderliğinde Türk ve Kürt halklarının T.C.'ye karşı ortak mücadelesiyle mümkün olacaktır. Bütün bunlara rağmen, TKP/ML; faşist T.C. devletinin Kürt ulusu üzerindeki her türlü baskı ve katliamlarının amansız düşmanıdır. TKP/ML, Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etme hakkını kayıtsız koşulsuz savunmaya devam edecektir.

● Faşist T.C. devletinin ekonomik ve siyasi kri-

zinin giderek derinleştiğini, halkın T.C.'ye olan güveninin her geçen gün azaldığını; devrimci durumun ivme gösterdiğini saptayan Olağanüstü Parti Konferansı'nın, kitlelerdeki suskunluğun yakın bir süreçte sesliliğe dönüşeceğini, bunun esas dönüştürücü motorunun faşizme karşı gerilla savaşını yükseltmekten geçtiğini bir kez daha vurgulamıştır.

● "**İktidar namlunun ucundadır**" ilkesinden hareket eden TKP/ML, merkezi görev olarak önüne koyduğu **Kızıl Siyasi İktidarlar İçin Gerilla Savaşını** belli alanlarda yoğunlaştırma ve yeni bazı alanlara ise açılarak yaygınlaştırmak için, partinin merkezi görevini kırsal alanlara kaydırma kararı alarak; Partinin en küçük hücrelerine kadar silahlı mücadele doğrultusunda şekillenmesi için ileri bir adım atarak, işçi sınıfına ve tüm emekçilere yeni bir umut vermiştir.

● İşçi sınıfı içinde reformizmin etkinliğine dikkat çeken Konferansımız, şehirlerdeki Parti fonksiyonerlerin önüne: bu etkinliği kırma ve ihtilalci kitle çizgisi izleyerek, merkezi görevimiz olan gerilla savaşına hizmet etme ve onu geliştirmek için metropollerde işçi sınıfı içindeki çalışmayı yoğunlaştırma kararını alırken; büyük şehirlerde güç toplamanın ve kuvvet biriktirmenin araçlarından biri olarak: Düşmanı yıpratmaya yönelik askeri eylemlere hız vermeyi de karar altına almıştır.

EMEKÇİLER, DEVRİMCİ-DEMOKRAT AYDINLAR, GENÇLER, DAR GELİRLİ MEMURLAR, YOKSUL GECEKONDU HALKI!

Partimizin kurucusu ve **TIKKO**'nun başkomutanı komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın çizdiği güzergahta emin ve bir o kadar da çetin adımlarla ilerleyen TKP/ML; halkımıza yoksulluğu ve zulmü reva gören, emperyalizme göbekten bağlı Patron-Ağa devleti olan T.C.yi yıkmaya bir kez daha and içmiştir. Bir avuç burjuvazinin ve feodallerin çıkarını koruyan faşist T.C. devleti, varlığını sürdürmek için, halka zulüm ve yoksulluktan başka bir şey vermemiş, her geçen gün de baskı ve sömürsünü artırarak, halkımızın kanı canı pahasına bazı kazanımları olan demokratik hak ve özgürlükleri de zorla elinden almıştır.

Sözde "demokrasi" havariliğini elden bırakmayan DYP-SHP koalisyon hükümeti ise, uyguladığı ekonomik politika ile halkımızı daha da yoksullaştırırken, bir avuç sömürücüye daha da zengin etmiş; "özgürlükçü demokrasi" safsatası altında, işçilerin tüm demokratik haklarını gasp ederken, sokak ortalarında devrimcileri kurşunlamayı kendilerine görev belledikleri gibi, Kürt ulusu üzerindeki katliam ve her türlü baskıları da arttırmaktan başka bir şey yapmamışlardır.

Partimiz TKP/ML, faşist T.C. devletinin halkımıza zulüm, yoksulluk ve can almaktan başka bir şey veremeyeceğini bir kez daha ilan etmektedir. Ezilenler ezenlere karşı silahla karşı koymadıkça, zulüm ve sömürü azgınca devam edecektir. Ezilen milyonlar burjuva-feodal iktidarı yıkıp yerine kendi iktidarları olan Demokratik Halk İktidarını kurmadıkça, Türk ve Kürt halklarının kardeşçe bir arada yaşaması ve özgürlüklerine kavuşmaları gerçekleşmeyecektir.

Bütün işçileri, yoksul Kürt ve Türk köylülerini, dar gelirli memurları, faşizmin çemberi altında inleyen gençleri, işsizleri, yoksul gecekondu emekçilerini, devrimci-demokrat aydınları, TKP/ML saflarında mücadeleye çağırıyoruz. Özgürlükler ve haklar bel-deller ödenmeden kazanılamaz.

- Yaşasın Olağanüstü Parti Konferansımız!
- Yaşasın Kürt ve Türk Halklarının Kardeşliği!
- Yaşasın Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Komünizm Mücadelemiz!
- Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
- Yaşasın Halk Savaşı!

15 Haziran 1993

TKP/ML-MK

(Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist-Merkez Komitesi)



Kültür devrimii

David Joseph*

Mao'nun ölümünü takibeden 10 yılda, Çin'deki önderlik, Mao Zedung önderliğinde ÇKP içerisindeki sosyalist yolcular tarafından yürütülen Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin olumlu kazanımlarını hemen hemen bütünüyle tasfiye etti. Hakikaten de, bu dönem boyunca Çin'de kapitalizmin restorasyonu süreci önemli oranda Sovyetler Birliği'ndeki aynı süreçten daha da hızlı gerçekleşmiştir. Özellikle emperyalizme ve gericiğe karşı uzun süreli bir mücadele içinde olduğu bir dönemde, uluslararası komünist hareket için bu gelişme şüphesiz ciddi bir darbe olmuştur.

Genelde Çin Devriminin, özel olarak da Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin dersleri, hataların ve geçici yenilgilerin üzerinde, doruklarda durmakta, dünya devriminin yolunu aydınlatmaya devam etmektedir. Bu tecrübeler, zamanımızda ortaya çıkan birçok soruya cevap vermekte; aynı zamanda bir çok yeni soruyu da gündeme getirmektedir, çünkü tarihin akışının kendisi önceden görülmesi mümkün olmayan birçok yeni karmaşıklık ve durumları ortaya çıkartmaktadır.

1917 Ekim Devrimi'yle açılan emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, dünya devriminin iki en önemli yönü ön plana çıktı. Birincisi proleter dünya devrimin parçası olarak değişik tiplerdeki sömürgelelerde ilerletilen dünya çapındaki anti-emperyalist mücadele; ikincisi ise, sosyalist devrimin kendisinin doğru yolda ilerletilmesi. Mao Zedung, bu iki sorun hakkındaki Leninist öğretilerden başlayarak Marksist-Leninist teoriyi ve pratiği bu her iki cephede daha yüksek bir düzeye doğru geliştirdi. Çin devriminin anti-emperyalist, anti-feodal aşamasını tamamlayarak, demokratik halk devletini kurarak ve Yeni Demokratik Devrim teorisini geliştirerek, Mao, tüm dünya için, devrimin bu aşamasının tamamlanmasının modelini yarattı. Daha sonraları, SSCB'de de olduğu gibi, sosyalist sürecinde kapitalist restorasyon ihtimaliyle karşılaşınca, Mao, proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi teorisini ve pratiğini geliştirdi. Mao Çin'de, tarihi önemli bütün dünya da ileri unsurlar tarafından takdir edildiği halde, dersleri uluslararası komünist hareket içinde bile doğru algılanamayan, devrimin daha önce eş görülmemiş bir biçimini başlattı.

Bu makalede yapılmaya çalışılan, sadece, Kültür Devriminin hazırlığı döneminde ortaya çıkan önemli teorik sorunların bazılarının ve bunlarla bağ içinde ortaya çıkan bazı diğer yeni soruların kısa bir değerlendirmesidir.

Büyük Proleter Kültür Devriminin (BPKD) teorik zeminin inşasının hazırlıkları, ancak üretici güçler teorisine tayin edici bir kopuşun gerekliliğinin görülmesinden sonra başlayabildi. Böyle bir kopuşun geniş kapsamlı felsefi temelini, Mao'nun felsefe çalışmaları zaten sağlamıştı. İlk önemli eserlerinden biri olan "Çelişki Üzerine" de Mao şöyle yazıyordu: "Evet, üretici güçler, pratik ve ekonomik temel genellikle birincil ve belirleyici rol oynarlar; bunu inkar eden materyalist değildir. Ama aynı zamanda kabul edilmelidir ki, üretici güçler, teori ve üstyapı gibi yönler de belirleyici rol oynarlar. Üretici güçler üretim ilişkilerinde bir değişme meydana gelmeden gelişemez duruma geldiklerinde, üretim ilişkilerindeki değişme birincil ve belirleyici rol oynar."... "Üstyapı (siyaset, kültür vb) ekonomik temelini engellediğinde siyasi kültürel değişiklikler birincil ve belirleyici olur." (Mao Zedung, Seçme Eserler, cilt 1, sf 423)

Fakat bu sadece bir genellemedir; canalcı olan sorun, karşıtardaki bu yer değiştirme gerçekleştiği zaman varolan şartları tespit etmekte yatmaktadır. Ve uluslararası komünist hareket içinde belirleyici mücadeleler özellikle bu sorunla bağlantılı olarak

ortaya çıkmıştır.

Geçmişte olduğu gibi bugün de uluslararası komünist hareket içinde tekrar tekrar, klasik Marksizm'in tavrılarını, üretici güçler teorisine karıştırmaya girişimleri mevcuttur. Bu, sistemli olarak 2. Enternasyonal'in teorisyenleri ile başladı. Lenin, emperyalizm ve proleter devrim teorisini geliştirerek, bu anlayışa tayin edici darbeler vurdu. Proleter devrimin, ancak üretici güçlerin, emperyalizm altında dahi, en fazla geliştikleri yerlerde gelişeceği şeklindeki efsane, Ekim devriminin başarısıyla paramparça edildi. Ne var ki, toplumun gelişmesinde üretici güçlerin her zaman tayin edici rolü oynayacağı şeklindeki anlayışın felsefi temeli yıkılmadı, aynı şekilde, Lenin'in Felsefe Defterleri'nde sergilediği, felsefeye bu konuda yaptığı katkılar da yaygın bir şekilde öğrenildi. Bunun ötesinde üretici güçler teorisine, Stalin döneminde, sosyalist insanın resmi politikasının temeli haline geldiği için güçlendi. Stalin önderliğinde Sovyet Partisi, Sovyet toplumunda antagonist sınıflar arasındaki sınıf mücadelesinin varlığının ortadan kalktığı sonucuna bile vardı. Bu Stalin'in 1936'daki tavrında yansımaları buldu: "... Böylelikle bütün sömürücü sınıflar artık yok edilmiş bulunuyor." Bu, üretim ilişkilerinde sosyalist inşaa için gerekli olan değişikliklerin artık gerçekleştirildiği, ve artık sadece üretici güçlerin gelişmesine ihtiyaç duyulduğu anlamına geliyordu. Bürokrat kapitalist sınıfların, Sovyet toplumunda kendilerini güçlendirmelerine müsaade edilerek, proleterya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin bilinçli olarak geliştirilmesi görevi terk edildi. Yaşamının son döneminde Stalin, kısmen de olsa bu hatayı düzeltmeye çalıştıysa da, bunun hiç bir etkisi olmadı, çünkü yeni burjuva sınıf, Sovyet toplumundaki işlerin gerçek kontrolünü artık ele geçirmiş bulunuyordu.

Stalin tarafından savunulan görüş açısına karşı Mao felsefi bir tavır takınmış olmasına rağmen, bu Sovyet Partisi'ne karşı bir meydan okuma olarak görülmedi ve böylelikle uluslararası komünist hareket içinde bu soruna ilişkin ideolojik mücadele gelişmedi. Sovyet partisinin tavrındaki bu temel sapmayı Mao'nun farketmiş olduğunu gösterecek bir kanıt henüz mevcut değildir. İlk olarak 1956'da, Çin Komünist Partisi 8. Parti Kongresi, SBKP'nin 1936'daki esas tavrının aynısını-sorgusuz sualsiz- benimseyince, Mao, bu gerici tavra karşı mücadele etmeye başladı. Elbette bu gelişme, 1956'da SBKP 20. Parti Kongresinde açıkca gün ışığına çıkan Kruşçev revizyonizmine karşı yürütülen mücadele ile bağlantılı içindeydi. 1957'nin başından itibaren Mao, üretici güçler teorisine karşı istikrarlı bir mücadeleye başladı ve bu mücadele boyunca proleterya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi teorisini ve pratiğini geliştirdi. Büyük Proleter Kültür Devriminde zirveye ulaşan ideolojik ve siyasi mücadele, ÇKP'nin içinde ve dışında, esas olarak Mao'nun attığı sağlam temel üzerinde gelişti.

Üretici güçler teorisinin teorik problemleriyle ilgili olan yönlerin bütünü, Kültür Devrimi döneminde bile tepeden tırnağı tartışılmadığı doğrudur. Fakat 50'li yılların sonlarında dahi Mao'nun bu doğrultudaki çabaları, Sovyet İktisadının Eleştirisi gibi eserlerde büyük ölçüde aşıkardır. Üretici güçler teorisine karşı ele alınan en önemli teorik tavır, Marks'ın, sosyalist devrim aşamasında sosyal ilişkilerin bütün yönlerinde devrimci dönüşümlerin gerekliliğini bariz bir şekilde vurgulamasıdır. Marks şöyle yazıyordu: "Bu sosyalizm, genelde tüm sınıf ayrılıklarının kaldırılmasına, bu sınıf ayrılıklarının dayandığı tüm üretim ilişkilerinin kaldırılmasına, bu üretim ilişkilerinin karşılığı olan tüm sosyal ilişkilerin kaldırılmasına, bu sosyal ilişkilerin sonucu olan tüm fikirlerin devrimleştirilmesine zorunlu geçiş noktası olarak devrimin sürekliliğinin, proletaryanın sınıf diktatörlüğünün ilanınıdır." Böylece, kapitalizm-



den komünizme geçiş aşaması olan sosyalizmi ması boyunca kapitalist ilişkilerin her yönünü münist ilişkilere dönüştürülmesi merkezi görev

Mao'nun Sovyet iktisadının Eleştirisi'nde etmiş olduğu gibi üretim araçlarının mülkiyeti mindeki değişiklik, üretim ilişkilerindeki değgin sadece bir yönüdür. Gerek üreticilerin kend larındaki ilişki, özellikle de yönetici kadrolarlar ticiler arasındaki ilişkiler, gerekse de dağıtım minin tümü, üretim ilişkilerinin temel değgin tabi tutulması zorunlu olan yönleridirler. Üretim kilerinin bu yönleri altyapıya ait olmalarına bu alandaki değişimler esas olarak sürekli ide

in bazı dersleri



kültürel yaşamın en değişik alanlarını kapsar. Önceki dönemin yoz kültürünün var olan etkisinin, sosyal ilişkilerin değiştirilmesinde kendisini kolayca bir engel olarak dayatacağı tekrar tekrar ispatlanmıştır. Proletarya diktatörlüğü altındaki devrim esnasında üstyapıdaki devrimin belirleyici bir rol oynayacağına teslim edilmesi daha önceki, üstyapıda değişikliklerin yalnızca altyapıdaki değişikliklerin tamamlayıcıları olduğu anlayışından oldukça farklıdır. Bu yüzden, proletarya diktatörlüğü altında devrimin teori ve pratiği Marksizm-Leninizm'i daha yüksek bir aşamaya çıkarmaktır.

BPKD esnasında ideolojik mücadele alanında öne çıkan diğer bir sonuç da, siyasi iktidarın niteliğine ilişkin temel anlayışla ilgilidir. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restorasyonu, kapitalist sınıfın şiddete dayalı karşı-devrim olmadan da, yani barışçıl bir süreç yoluyla da siyasi iktidarı proletaryanın elinden alabileceğini açık bir şekilde göstermiştir. Bu olgu, basitçe bir sınıfın siyasi iktidarının diğer bir sınıf tarafından ele geçirilmesi şeklindeki kabul edilegelmiş anlayışla açıklanamaz. Bu süreci açıklayabilmek için, proletaryanın elinde bulunan siyasi iktidarın niteliğine ve proletarya diktatörlüğü altında iktidarın sağlanması sürecine derinlemesine girmek zorundayız.

Kapitalist toplumun proleter devrimle çözülen temel çelişkisi, toplumsallaştırılmış üretim ile kapitalist temelmülk arasındadır. Bu çelişki yalnızca tamamıyla sosyal bir üretimin yerleştirilmesiyle ve böylece toplumdaki üretim ilişkilerinin tamamen toplumsallaştırılmasıyla etki altına alınabilir. Bu tez komünist hareketin tüm siyasi stratejisinin köşe taşı olarak kalırken, edinilebildiği kadarıyla şimdiye kadar kazanılan tecrübeler, üretim ilişkilerinin sürecinin gerçekten ne kadar karmaşık olduğunu kanatlamıştır. Ekim devrimi döneminde, Sovyetlerin tam Rusya Konferansının üretim araçlarının başlıca sektörlerini bir talimatname ile kamu mülkiyetine dönüştürdüğünü pratikte gördük. Fakat bu yalnızca hukuki bir beyanattı. Üretim araçlarının ve üretim ilişkilerinin gerçek toplumsallaştırılması, ancak halk kendi iktidarını somut bir biçimde tüm üretim süreci üzerinde uyguladığı zaman yürürlüğe girecektir. Bu hakiki toplumsallaştırmanın gerçek hayata nasıl tercüme edileceği sorunu hala tamamen çözümlenmemiş olan bir sorundur.

Üretim araçlarının kamu mülkiyetine dönüştürülmesi, kendi başına üretim ilişkilerinin toplumsallaştırılması problemini çözmez. Tersine bu, yeni tipte bir üretim ilişkileri yaratır. Üretim araçlarının tüm kütlesi tek bir bütün olur ve üretim araçları üzerindeki genel denetim, siyasi iktidar hiyerarşisinin en üstünde bulunan karar organlarının elinde yoğunlaşır. Siyasi iktidarın bu merkezileşmesi, üretim araçlarının pekiştirilmesiyle, objektif olarak tek bir bütüne doğru daha da yoğunlaşır. Siyasi alandaki demokratik merkezileşme, zaten objektif gerçeklik olmuş olan bu üretim araçlarının aşırı merkezileşmesi problemini kendi başına çözemez. Çizgisi üretim araçlarının bu aşırı merkezileşmesine somut bir cevap veremediği zaman, önderliğin yalnızca subjektif istekleri ve niyetleri bu problemi çözümleremez. Bu durum, Stalin önderliğinde Sovyetler Birliği'nde sosyalist inşa döneminde çok iyi sergilenmiştir.

Kanunlarla toplumsallaştırma, üretim ilişkilerini yalnızca soyut bir temelde toplumsallaştırır. Bu, üretim araçları üzerindeki tipik, kapitalist toplumda mevcut olan tipte bir özel mülkiyeti kesinlikle yaksaklar. Ama otomatik olarak üretim araçlarının toplumsallaşmasını sağlamaz. Gerçekte vuku bulan aşırı merkezileşme, hakiki toplumsallaştırma ihtimalini yadsır. Gerçek toplumsallaştırma, yalnızca somut bir düzeyde oluşabilir; Bu da, yalnızca halkın kendi siyasi iktidarını objektif olarak uygulayabileceği toplumsal düzeydir. Böyle bir gerçek toplumsallaştırma

bu uygun sosyal düzeyde sağlandığında, genel toplumsallaştırma daha geniş bir düzeyde gerçekleştirilebilir.

Kanunen toplumsallaştırılmış bir toplumdaki gelişmeler, üretim araçlarının objektif yoğunlaştırılmasının bir sonucu olarak yalnızca siyasi iktidarın objektif olarak merkezileşmesidir. Kanunen toplumsallaştırılmış toplumlar içerisinde, sosyal-faşist bir iktidarın gelişmesine imkan veren de, işte siyasi alandaki bu objektif iktidardır. Böyle bir gelişmeyi önlemek için, üretimin gerçek toplumsallaştırılması sürecine yardım edecek olan ortak bir çizgi ve strateji gereklidir. Burada merkezileşmenin anlamı, bütünlüklü bir siyasi çizginin sağlanması ve uygulanışının denetlenmesidir; demokrasi ise, uygun somut toplumsal düzeyde gerçek bir toplumsallaştırmanın temelini yaratır.

Kültür Devrimi sırasında da yansıdığı gibi, Mao'nun bu soruyu çözümlenme çabası bize, şimdiye kadar edinemediğimiz tecrübeleri bahsetmiştir. Mao, üretim ilişkilerindeki değişikliklere ilişkin, idaredeki kadrolar ile fabrika işçileri, komünler arasındaki ilişki vb. gibi en küçük sorunları bile ele almaya çalıştı ve bu alanlarda kapitalist restorasyonu önlemede Mao'nun stratejisinin en önemli yönü, halkı, sınıf mücadelesini zincirin esas halkası olarak ele alıp siyaseti kumandaya geçirerek tüm alanlarda kendi elleriyle siyasi iktidarı icra etmeye muktedir kılmasıdır. Ve bu mücadele, proletarya diktatörlüğün altındaki sınıf mücadelesi, yeni burjuvazinin bu alanlarda ortaya çıkmasını önlemek için, tüm alanlarda, özellikle fabrikalar, komünler gibi temel alanlarda halk tarafından yürütülmek zorundaydı.

Mao'nun tekrar tekrar ikaz ettiği gibi, tüm bu çabalar Çin'de kapitalizmin restorasyonunu engelleyemedi. Gerçekten de, yeni burjuvazi ile proletarya arasında, geçici de olsa burjuvazinin kazandığı bir ölüm-kalım mücadelesi verilmişti. Bizler, sosyalist yolda gidenlerin böylesi erken bir yenilgiye uğramış olmasının sebeplerini bulmak için, Çin'de yürütülmüş olan bu mücadelenin tüm tarihini incelemeğe daha da incelemek ve derinlemesine tahlil etmek zorundayız ki bu görev, bu makalenin kapsamı içinde ele alınamaz. Yine de kavramamız gerekir ki Kültür Devriminin dersleri proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesini ele alma konusunda en ileri derslerdir ve bu yönde daha da ilerlemenin yegane temelini oluştururlar.

Mao'nun üretici güçler teorisine karşı mücadelesi bir başka düzeyde de oldukça ileri boyutlara varan sonuçlar içerir. Üretici güçlerin körce geliştirilmesi, aslında insanlığın ve yerkürenin varlığını tehdit etmektedir. Böyle bir durumda, üretim araçları ve teknolojinin gelişmesine ilişkin bütünsel denetimi, insan toplumunun geleceğinin çıkarları açısından devralmamız canalıdır. Kültür Devriminin sağladığı teorik zemin bu probleme de ışık tutmaktadır. İnsanlığın geleceğini tayin edecek olan toplumsallaştırılmış üretim ilişkileridir. Bilim ve teknolojinin gelişimi, bu şekilde toplumsallaştırılmış olan üretim ilişkilerinin alanı içine alınmak zorundadır. Bu insan toplumunun gelişmesinde bir başka yol anlamına gelir. Mao'nun bu yöndeki arayışı çok anlamlıdır. O'nun şehir ile kırsal arasındaki, kafa ile kol emeği arasındaki çelişkiyi çözüme çabası, iki ayak üzerinde yürüme metodu vs., bütün bunlar bu soruna böyle yeni bir yaklaşım yönünde düşünüldüğünün göstergeleridir. Gelecek komünist toplumun kendine dayanan ve kendi kendisine yeten sosyo - ekonomik birimleri olarak Mao'nun komünleri, bu temel yaklaşımın tüm öğelerini içerir. Biz, eğer dünya devriminin görevlerini yerine getirerek ilerleteceksek, o zaman Mao'nun başlatmış olduğu bu konuları geliştirmekle yükümlüyük. ■

* David Joseph, Hindistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkezi Yeniden Örgütlenme Komitesi üyesidir.

mücadele yoluyla mümkündür, özellikle üreticiler arasındaki ilişkilerin değiştirilmesinde. Dolayısıyla üstyapıdaki ideolojik mücadele, altyapıdaki değişikliklerle sıkıca bağlantılıdır, ki bu altyapı ile üstyapı arasında suni ayrışmalar yapılmasını zorlaştırır.

Üstyapıda devrimin teori ve pratiği daha büyük önem taşır, çünkü bu, varolan ideolojik sistemin bütün alanlarında değişimler yapma görevini kapsar. Üstyapıdaki mücadele bu yüzden daha ziyade mücadele eden sınıflar arasında, burjuva ideolojisi ve proletarya ideolojisi arasında, siyasi alanda ideolojik hegemonya mücadelesi demektir. Üstyapıda devrim, şüphesiz tayin edici yönü siyaset olsa da, yalnızca siyasetle sınırlı değildir, aynı zamanda o toplumun tüm

Gençliğin Sesi dergisine kısa bir eleştiri

Biz bu yazımızda Gençliğin Sesi isimli yeni çıkmaya başlayan bir gençlik dergisinin 15-16 Haziran işçi direnişine ilişkin değerlendirmelerindeki kafa karışıklığına değinmek istiyoruz. Öncelikle kafa karışıklığının somutlaştığı alıntıları açıklayalım.

"1960'lı yıllar boyunca süren, işçi sınıfı mücadelesinin gelip dayandığı bir aşama ve gerek katılan işçi sayısının çokluğu, gerekse ortaya çıkan hareketin biçimi olarak 15-16 Haziran sınıf hareketinin olumlu ve olumsuz yanlarının herkesçe görülecek biçimde ortaya çıktığı bir dönemeç oldu. Bu dönemeç dünden bugüne ve yarına kendisini ifade eden tarihsel olayların niteliğine de etki etti. Ve tarih; nicel sürecin, niteliğe büründüğü anda bir anlam kazanır. İşte Paris Komünü, işte Chicago da işçi sınıfının 8 saatlik iş günü için yarattığı genel grev direniş ve 1 Mayıs, işte 1917 Ekim Devrimi ve 15-16 Haziran"

"... Öncü müfrezenin bulunmadığı bu tür eylemliliklerde partinin önemi hangi anlamda görülmüştür. İşte bu ve buna benzer yüzlerce soruya verilen yanıt ile geçmişten ders çıkarılacaktır."

Alıntılarda da görüldüğü gibi arkadaşların 15-16 Haziran işçi sınıfının direnişine ilişkin kafaları açık değil. İlk alıntıyı yaptığımız cümlelerde hareket aşırı ölçü de abartılarak bilinç rolünün belirlendiği - ki bizim bilincin rolünden anladığımız komünist partinin önderliğidir-Ekim devrimi ile kıyaslanmaktadır. İkinci alıntı da ise her ne kadar, partinin rolünün olmamasından, partinin rolünün hangi anlamda görülebileceğine ilişkin sorulara verilecek yanıtla çıkarılacak dersten söz edilse de, biz yazı boyunca bu soruya verilen yanıtı rastlayamadık. Zaten partinin rolünün olmaması tespiti yapılsada hareketin kendiliğindenci yönüne ilişkin herhangi bir belirleme yok. Kısaca yazı boyunca hareketin kendiliğindenci yönünün konulmasına ilişkin oldukça cesaretsiz davranılmış ve net olarak konulmamıştır. Sıfıf bilincin, kendiliğinden sınıfların varlığının zorunlu sonucu olan sınıf mücadelesinin dışında bir komünist partisi aracılığıyla götürülebileceğini yadsıyan her türden reformist anlayış kendini kendiliğinden hareketlerin abartılması, gereğinden fazla büyüülmesiyle gösterir. "Arkadaşlar merhaba" başlıklı yazılarında



GENÇLİĞİN SESİ

HAZİRAN 1993 Sayı:1

AYLIK POLİTİK DERGİ

10.000TLK.D.V DAHL

Gençliğin Sesi "insanlık tarihinin en gelişkin en bilimsel dünya görüşünü ve onun bugünkü pratik yaşamda karşılığı demek olan devrimci-komünizmi rehber ediniyor" diyorlar; maalesef bu bilimselliklerini 15-16 Haziran direnişi değerlendirmelerinde göstermiyoruz. Dergilerinde sıkça sınıftan dem vuran bu arkadaşların aşında sınıfın önderliğinden anladıkları da sınıfın kendiliğinden hareketinin abartılıp bunun kuyruğuna takılınmasıdır. Bilinç unsurunun olmadığı -bundan kastımız komünist partinin önderliğidir- her türden hareket el yordamıyla yürüyerek yenilgi almaya mahkumdur. Bunun için bizim bu hareketleri tahlil ederken hareketin kendiliğinden niteliğini net olarak ifade etmemiz özel bir önem taşımaktadır. Çünkü esas olarak bu hareketlerden çıkaracağımız dersin sağlıklı olması tamamen hareketin eksik yanını net biçimde koymamıza bağlıdır. Zaten kendiliğinden sınıf hareketi komünist ve devrimci güçlerin iradesi dışında gelişir. Bizim sorunumuz ise bu hareketi abartıp bunun peşine takılmak değil, önderlik etmek olmalıdır. Toplumsal kesitte çelişkinin gerici çürümüş yanını oluşturan gerici sınıf diktatörlüklerinin yıkılması ancak buna karşı zora ve bilinçce dayalı bir sınıf örgütlenmesiyle mümkündür. Kendiliğinden önderliksiz hareketler olsa olsa karşı devrimci sınıfları belli oranda etkiler, krizlerini derinleştirir. Ama örgütlü bilinçli bir güce dönüşmediği müddetçe asla bu gerici sınıf diktatörlüklerini söküp atamaz. Bu arkadaşlar gerici satır aralarında öncü partinin rolünün bulunmadığını belirtiyorlar -ki öncüden hangi ideoloji-politikayı kastettiklerinde ko-

nulmamış- ama hareket özünde kendiliğindedir de me cesaretini gösteremiyorlar. Keza Türkiye'de bir parti ancak ve ancak Marksizm Leninizm Maoizm ideolojik politik silahını kuşanarak öncü parti vasfını kazanabilir. Gelişmeler bugün Marksizm Leninizmin yeni aşaması olan Maoizm savunulmadan komünist olunamayacağını göstermiştir. Mao'nun Marksizm Leninizm'e felsefe, ekonomi-politika ve bilimsel sosyalizme ilişkin katkıları kavranmadan günümüzde sınıf mücadelesinin önümüze çıkardığı sorunlar çözülemez. Ki bu katkılar içerisinde ekonomi-politika alanındaki sosyalizmde sınıf mücadelesinin ele alınışı ve sınıf mücadelesinin sosyalizmdeki en üst biçimi olan Büyük Proleter Kültür Devrimi formülasyonu can alıcı öneme sahiptir. Ayrıca bizimki gibi yarı-sömürge ülkelere ilişkin olarak Mao'nun Halk Savaşı stratejisi ve bu stratejiye bağlı olarak sınıfın ideolojik-politik örgütsel önderliği savunulmadan bilimsel dünya görüşüne sahip olunması mümkün değildir. Şehirlerdeki kendiliğinden sınıf hareketi ancak Halk Savaşı perspektifiyle ele alındığında yerli yerine oturabilir. Aksi takdirde bu arkadaşların düştüğü sağ anlayışa savrularda hareketi gereğinden fazla abartmamamız mümkün değil. İşçi sınıfı hareketi konusunda sağ ve sol hatalara karşı doğru pozisyonda bulunmak ancak Marksizm Leninizm Maoizmin ideolojik politik zergahında yer almakla mümkündür. Marksizm-Leninizm bilimine oldukça uzak olan bu arkadaşlarda böyle bir hareketi sağlıklı değerlendirmelerini belirtmek zaten saflık olurdu.

İstanbul Teknik Üniversitesi YDG'den Gençlik Yıldızı Dergisine

Gençlik Yıldızı dergisinin son sayısında yer alan "İTÜ'de anma başlıklı haberler "İÜ, İTÜ, Yıldız, Marmara'dan Genç Komünistler" inzalı açıklama da, GKH'nin düzenlediği anma YDG adına çıkan bir kişinin "İbrahim Kaypakkaya TKP/ML'den başka örgüt kurmamıştır onu böyle anmak burjuva ajanlığıdır" diyerek ortamı elektrikleştirmeye çalıştığı iddia edilmiştir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki konuşmamızda kullandığımız anlamı vermediği gibi yanlış anlaşılmalara da yol açmıştır. Bizim amacımız İbrahim Kaypakkaya yoldaşın yaptıklarının TKP/ML Hareketi ve GKH tarafından çarpıtılması, gerçekler yerine özel isteklerinin konulması bunun da açıkça burjuva politikası olduğu anlatılmakta. Ancak kullandığımız kavramlar, yanlış anlaşılmaya uygundu ve yanlış anlaşıldı.

Fakat sözünü ettiğiniz yazılarda konuşmamızdan kendine uygun seçmeler yapan GKH ve Gençlik Yıldızı'nın "İbrahim Kaypakkaya TKP/ML'den başka örgüt kurmamıştır." dememiz eleştiriliyor. Evet bunu söyledik. Bunun böyle olduğunu faşist diktatörlükten ML'lere kadar herkes biliyor. İbrahim Kaypakkaya yoldaş TKP-ML'den başka örgüt kurmamıştır. Bu gerçeğe gözünü kapayan bir tek TKP-ML Hareketi'dir. Bunun amacı da bizim için gayet bellidir. İbrahim Kaypakkaya'nın halkta yarattığı sempatinin sömürülmesi.

Ortamı elektrikleştirmeye çalıştığımız iddia ediyor. Bizim orada konuşmamızın tek nedeni GKH tarafından yanlış bilinçlendirilen kitlelere doğrularını anlatmaktır. Bunda da yanlış bir yön göremiyoruz. Yanlış kullandığımız kavramlar ortamı elektrikle-

dirmiş olabilir ancak yukarıda belirttiğimiz gibi, bu kavramlara bizim yüklediğimiz önem farklıdır.

Bir iddia da şu: Kendi forumlarında 10 dakika sonra YDG'nin düzenlediği anmaya katıldıkları ancak eylemin disiplinine uydukları birincisi onların forumu 12.30'da bizim forumumuz 13.00'de başlayacaktı. Ancak onların forumu geç başladığı için biz konuşmamızdan hemen sonra onların forumundan çıkmak zorunda kaldık. Fakat biz de GKH'nin forumundan çıkan kitlenin bizim forumumuza yetişebilmesi için forumu geç başlattık. Forumumuzda konuşmalar bitip Grup Munzur sahneye çıktıktan sonra GKH konuşma yapmak istedi ancak Grup Munzur sahneye çıktığı için konuşmaları mümkün olmadı. Kısacası onlarda eylemin disiplinine uymamaya çalıştılar (!)ama zamanlamaları buna engel oldu.

Son olarak biz onların forumundan çıktıktan sonra bir konuşmacının bizimle beraber iş yapamayacağına görüldüğünü söylemesi bir başkasının da İbrahim Kaypakkaya'nın özünü değişim olduğu bizim onu dogmatikçe algıladığımızı bu nedenle İbrahim Kaypakkaya'yı gerçekte onların temsil ettiğini söylemesi ilginçtir. Arkadaşların mantığına göre İbrahim Kaypakkaya'nın en gerçek temsilcisi Gorbaçov oluyor. Evet İbrahim Kaypakkaya değişimdir, ancak değişimi olumlu yöndedir. Kendiliğindencilikten iradi müdahaleye, revizyonizmden ML'ye toplu ayaklanmacılıktan Halk Savaşına, Kemalizm hayranlığından, Kemalizm düşmanlığına, milliyetçilikten, enternasyonalizme, tersi değil. Arkadaşlar İbrahim Kaypakkaya'nın görüşlerini kavramalarını diliyoruz.

İTÜ YDG

ATİK -Fransa Gençlik Komitesi turnuva düzenledi.

ATİK (Avrupa Türkiye'li İşçiler Konfederasyonu) Gençlik Komitesi önderliğinde başlatılan, 1993 yılı bölgesel turnuvalar Fransa FITIF (Fransa Türkiye'li işçiler federasyonu) gençlik komitesinin strasbourg kentinde düzenlenen dernekler arası dostluk ve dayanışma futbol turnuvasına katıldık. Bu turnuva için veyahut altı takım katılarak 45 günlük sürede onanan maçlarda "ÖZGÜR GELECEK" in onarıcı olarak gelerek "Dostluk ve Dayanışma" kupasını onalarak, derneğimiz, Fransa Türkiye'li İşçiler Kültür Derneği (ACOFF)'nin kütüphanesinde kayıtlıdır.

1992 yılında da iki ayrı turnuvaya katıldık. Yine Strasbourg da düzenlenen turnuva da hiç elenmeden şampiyon olmuştuk. Aynı zamanda Mulhaus kentinde de düzenlenen diğer turnuva da avaraj sonucu hiç yenilgi almadan üçüncü kupayı aldık. Üç ayrı düzenlenen turnuvada kısmi eksiklerimiz olmasına rağmen olumlu bir şekilde turnuvayı bitirdik.

FTIF YDG Gençlik Komitesi Strasbourg

İbrahim Kaypakkaya'ya komünist demek Mao'yu savunmaktan geçer!

★ Gençlik Yıldızı

gençlik devrimde, gelecek sosyalizmde

Gençlik Yıldızı'nın Haziran 93 tarihli sayısında "Komünist Önder Genç Komünistlerin savaşımında..." başlıklı bir yazı yayımlandı. Yazı bu çevrenin yıllardır gerçekleştirmeye çalıştığı zor bir işin, daha doğrusu imkansız bir işin "Genç Komünistler" cephesinden biraz da cehaletin verdiği cesaretle tekrardan başka bir şey değil. Yani Mao Zedung ve İbrahim Kaypakkaya'yı birbirinden ayırıştırıp, Mao'sunu attıktan sonra "TKP/ML HAREKETİ"ne "komünist" bir önder olarak İbrahim Kaypakkaya'yı çıkarma çabası ve bunun sonucu olarak birbiriyle yakınlığı yerle gök misali olan İbrahim Kaypakkaya ile "TKP/ML HAREKETİ"ni özdeşleştirme boş uğraşısı...

Ne diyor "Genç Komünistler"imiz : " 24 Nisan 1972 Türkiye Devrimci Hareketinin bir alt üst oluş dönemi. 50 yıl aradan sonra sınıf mücadelesi tarihine yeni bir halka eklenir. Bu ML hareketin TKP/ML HAREKETİ somutunda doğuşu ve bir örgüt olarak politik sahneye çıkışıdır..." Arkadaşlar niye bu kadar ısrarlısınız, bırakalım Uluslararası Komünist Hareketi, Türkiye Devrimci Hareketini, İbrahim Kaypakkaya'nın seçme Yazılarını okuyacak kadar okumayı bilen ve okuduğunu anlama yeteneğine sahip her dürüst insanın kabul ettiği edeceği gerçeğe gözlerinizi kapatmakta, evet niye bu kadar ısrarlısınız? "... bizi her türden sosyalizm hainlerinden ayıran adlandırmamızın TKP/ML olacağı açıktır.", "Herseyden önce TKP/ML bilimsel olarak doğrudur." İbrahim Kaypakkayanın bu sizleri yeterince açık değil mi? Açık ki TKP/ML ile "TKP/ML HAREKETİ" arasında yalnızca basit (!) bir yazım farklılığı yoktur. İki farklı ideolojik-siyasi anlayışın; KP'nin oluşumu ve örgütlenmesi sorununa farklı yaklaşımları sonucu iki farklı örgüt ismi vardır. İbrahim Kaypakkaya ise 24 Nisan 1972'de ne idüğü belirsiz bir hareket kurmuştur. Komünist bir parti kurmuştur. Adı da TKP/ML'dir. Yani, Türkiye komünist partisi/Marksist Leninist!

"Devrim yenilgisi dönemleri başta olmak üzere tasfiyeciliğin geliştiği her dönemde geleneklerimize değerlerimize saldırılmıştır. İnkarcılık sürekli boy vermiştir." "TKP/ML HAREKETİ" ise işte tam da sizin sözünü ettiğiniz tasfiyeciliğin ve (Kaypakkaya) inkarcılığının varolduğu bir ortamın sonucu olarak 1976'da kurulmuştur.

Devam edelim. İkinci "Genç komünistler"imizin TKP/ML HAREKETİ ile İbrahim Kaypakkaya'yı özdeşleştirme çabasının sonucu yumurtladığı incileri döküp, ardından değerlendirmemize geçeceğiz. Baştan belirtelim sorun yazıda Kaypakkaya hakkındaki yapılan değerlendirmeler değil, (ki yazıdaki Kaypakkaya hakkındaki değerlendirmeler kısmına imzamızın koyarız) sorun bu değerlendirmeyi Kaypakkaya'nın ideolojik-siyasi-örgütsel hattıyla uzaktan yakından alakası olmayanlar tarafından sırf O'nun kitleler üzerindeki haklı prestijini sömürme çabasıyla faydacı bir tarzda yapılmasıdır. Bu açıklamanın ardından "Genç Komünistler" in incilerine geçebiliriz. (Ahlutlarımızın uzun tutmayı yazının içeriği hakkında okurlarımızın bilgi sahibi olması açısından yararlı görüyoruz.)

"1970"li yılların özelliği her siyasal akımın kendi önderleriyle cisimleşmesi olgusudur. Türkiye proletaryasının öncü siyasal örgütü TKP/ML HAREKETİ de henüz çok genç, ML teoriyle donanmış bir önderin tüm vasıflarını üzerinde taşıyor ve bunları en iyi tarzda pratiğe geçirmeye çalışan İbrahim Kaypakkaya'da somutlaşır. Biz genç komünistler O'nu her anışımızda komünizm ülküsüne varmanın ideolojisini, bilimini ve önderliğini görüyoruz." (abc)

"O'nun ilk hedefi, bilimsel sosyalizmi ülkenin somutuyla bütünleştirmektir." (abc) " O güne kadar rahat hareket eden revizyonizm, oportünizm, reformizmin karşısında artık ML'yi kararlıca savunan bir örgüt ve bir önder vardı." "Genç komünistler", öncü siyasal örgütünün-20 yıllık tarihsel geleneğinin yara-

lıcı İbrahim Kaypakkaya'nın, teorik ve siyasal görüşlerinin ışığında yürümektedirler." (abc) "Genç komünistler, modern revizyonizme, reformizme ve sınıf işbirliğine karşı mücadeleyi komünist militan bir çizgide sürdürürken, İbrahim Kaypakkaya yoldaşı, hep örnek alacaklardır."

"İbrahim Kaypakkaya'yı anmak ve önder olarak kabul etmenin temel ölçütü, onun komünist fikirlerini her türden küçük burjuva düşünceler karşısında savunmaktan geçer." (abc)

Son olarak da "Her Genç Komünist, komünist önderimizi kavramak ve anlamak" zorundaymış!... Ha şunu bileydiniz arkadaşlar, buna en fazlada sizin ihtiyacınız var. Eğer "ML teoriyle donanmış bir önderin tüm vasıflarını üzerinde taşıyan ve bunları en iyi tarzda pratiğe geçirmeye çalışan" İbrahim Kaypakkaya'yı samimi bir şekilde "anlama ve kavrama" çabası içerisine girerseniz, gerçekten de O'nda "ülkenin somutuyla bütünleştirdiği", "komünizm ülküsüne varmanın ideolojisi ve bilimi" olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'i görürsünüz. Ve böylece de siz "Genç komünistlerin", O'nun "teorik ve siyasal görüşlerinin ışığında yürüdüğü" şeklindeki iddianızın gevezelikten öte hiçbir anlam ifade etmediğini herkes gibi sizde göreceksiniz.

"Genç komünistlerimizin İbrahim'e onca övgüsü ve bağlılık (!) yeminlerinin ardından isterseniz gelin şimdi Kaypakkaya'nın "TKP/ML HAREKETİ"ne önder olup olamayacağına ikisi arasındaki ufak tefek (!) farklılıklarla birlikte bir göz atalım.

İbrahim Kaypakkaya TKP/ML HAREKETİ'ne Önder Olabilir mi?

Öncelikle komünist önderler kimlerdir? Buna biraz açıklık getirelim: Proletarya'nın felsefi, ekonomi politik ve siyasal anlayışını doğru olarak kavramış, salt kavramla yetinmeyip içinde yaşadığı koşulların doğru tahlilini yaparak, Marksizmi bu koşullara uyarlamış, mevcut olanı, proletaryanın çıkarları doğrultusunda değiştirmek için pratik bir hat çizip, len kişiler komünist önderlerdir... Komünist önderler hata yapmazlar mı? Elbette yaparlar. Ancak hataları, doğrularının yanında tali planda kalıyorsa burada yaptıkları üretimin esası olumludur. Aynı şekilde üretimlerinin esasını olumsuzluk oluşturuyorsa, yani yaptıkları işin esası yanlış ise buradaki faaliyetleri ve siyasal kimliği olumsuz olarak değerlendirilir.

Gelelim özdeşleştirilmeye çalışılan İbrahim Kaypakkaya ve "TKP/ML HAREKETİ"ne... İbrahim Kaypakkaya, Mao Zedung'u Marksizmin beşinci büyük klasiği olarak değerlendirmekte, Marksizmi, Mao Zedung'un nitel katkılarıyla birlikte kavramakta ve yorumlamaktadır. İbrahim Kaypakkaya açısından Marksizm ve Mao Zedung ayrıştırmaz bir bütünselliktir. İbrahim'in felsefi kavrayışı böyle olduğu için "TKP/ML HAREKETİ" açısından İbrahim Kaypakkaya; "küçük burjuva revizyonizmi" yani, Mao Zedung'un etkisinde olduğu için ağır bir "hata" yapmıştır.

Ve felsefi alanda "yitik"tir. Tabi siz kalkıp komünist önderlik için, doğru bir felsefi anlayışa ihtiyaç yoktur dersiniz bu ayrıca tartışılır. İbrahim Kaypakkaya bir bu "hatasıyla" kalsa neyse, ekonomipolitik alanında yaptığı tespitle ikinci bir büyük "hata" daha işlemektedir. Ülkemiz yarı-sömürge yarı-feodal bir iktisadi yapıya sahip tespitini yaparken,

kahretsin (!) gene Mao'nun ağır etkisi altında kalmış. Ülkenin bu somut durumundan hareketle devrim yolunun, kırlardan şehirlere uzanan Halk Savaşı olduğu, siyasal iktidarın parça parça alınacağı tespitinde bulunmayı da ihmal etmemiş. "TKP/ML HAREKETİ" açısından İbrahim Kaypakkaya bir dizi "ağır hata" işlemiş burada İbrahim Kaypakkaya'nın "hataları" saymakla bitmez. Ancak biz bir temel "hatasını" daha alalım: İbrahim Kaypakkaya "devrimin temel gücü köylülüktür.", "köylük bölgelerdeki faaliyet esas, şehirlerdeki talidir" tespitlerini yaparak, partinin köylük bölgelerde sürdürülecek olan silahlı mücadele içerisinde gelişip çelikleşeceğini belirtmektedir. Dahası Kemalizm ve Ulusal sorun konusunda da İbrahim Kaypakkaya'nın tespitlerinin ne denli savunucusu olduğunuz tartışılır bir durumdur. Önce savunuyoruz deyip ardından "amma"yı bastırırız. Tıpkı önce komünisttir deyip, ardından amma Mao'da olmasaydı daha da komünist olacaktı, demeniz gibi.

Görüldüğü gibi İbrahim Kaypakkaya ile "TKP/ML HAREKETİ"nin çizgileri arasında bir benzerlik bulmak deveye hendeği atlatmaktan daha zordur. "TKP/ML HAREKETİ" ve doğal olarak "Genç komünistler"imiz İbrahim Kaypakkaya için komünist önder demektir. İbrahim Kaypakkaya'nın komünist önder olduğu doğrudur. Ancak, İbrahim Kaypakkaya ile taban tabana zıt olan "TKP/ML HAREKETİ"nin komünistliği olsa olsa kendinize yaptığınız bir komplimandır.

Açık ki iki zıt anlayışın ikisi birden komünist olamaz. Sonra, felsefe, ekonomi-politik devrimin teorisi, ülke özgülünde sosyo-ekonomik yapı, devrimin programı, sınıfların mevzilenmesi, devrimin yolu gibi temel konularda "köklü hatalar" yapan İbrahim Kaypakkaya nasıl olurda bu çıkmazlarıyla sizin gibi "komünist" bir harekete önderlik edebilir. Yani içinde gözleri gören biri yokmu ki (!) "görmez biri"ne kılavuzluk yaptırıyorsunuz. Ya da madem önder kabul ediyorsunuz, neden O'nun güzergahında gitmek yerine, O'nu kendi çıkmazlarınıza itelemeye çalışıyorsunuz?

Bilmelisiniz ki İbrahim Kaypakkaya'nın düşünceleri, sizin gibilerin "farklı ele alma" adı altında sağa-sola çekilebilecek kaypak temellere sahip değildir. Çünkü İBRAHİM KAYPAKKAYA DÜŞÜNCESİ, MLM biliminin ülkemiz koşullarında billurlaşmasını ifadesidir. Diğer taraftan, İbrahim Kaypakkaya'nın portrelerinin gölgesinde parsa toplamaya çalıştığınız bizde biliyoruz.

Ancak bu anlamda da götürebilecek fazla bir şeyiniz yok. Zira İbrahim Kaypakkaya'nın kurduğu TKP/ML Marksizm-Leninizm-Maoizm'in zaferiyle sonuçlanan konferansının ardından O'nun kızıl güzergahında daha da ısrarlı olacağı, yeni gerilla cepheleriyle birlikte devlete daha sistemli darbeler vurarak mücadeleyi boyutlandırarak göstermektedir. Ve ML gençlik O'nun çizgisinin hayata geçirildiği kısacık dönemlerde yaratılan değerleri gördükçe O'nun düşüncelerine daha bir inatla sarılıp, devrim kavgasının göbeğinde yerini almakta tereddüt etmemektedir.

Sonuç olarak yazımızı (bir eklemeye) sizin sözlerinizle bitirmeyi anlamlı buluyoruz. "İbrahim Kaypakkaya'yı anmak ve önder olarak kabul etmenin temel ölçütü, onun komünist fikirlerini her türden küçük burjuva düşünceler karşısında savunmak ve daha da önemlisi hayata uygulamaktan geçer." ■

SEVGİ ÜZERİNE

Duyguların istenmemesi onların bastırılmasını haklı kılmaz

Duygular üzerindeki baskı:

Geçen sayımızda sevgiyi açıklayabilmek için kadın erkek ilişkisine de değinmiştik. Bu sayımızda ise bireyin duygu ve düşüncesi üzerindeki baskı ve sınırlandırmalardan bahsedeceğiz. Konu sevgi ile doğrudan ilintilidir. Keza sevgiyi duygu ve düşüncelerin bir bileşeni olarak tanımlıyoruz. Bu açıdan bakılınca sevgiyi tanımanın yolu duygu ve düşünceler üzerindeki baskıyı tanımaktan geçer.

Sevgi her ne kadar düşünce ve duyguların harmanlanmış bileşkeniyse de tek başına ne düşünceye ne de bir duyguya indirilemez. Duvar ise eğer sevgi, duygu ve düşünceler de onun taşlarıdır. Taşların sağlamlığı duvar'ın sağlamlığıdır.

Duygular, insanın içinde bulunduğu ruh halini ifade eder. Korku, nefret, öfke, sevinç, yada hoşlanma bireyin bizzat ruh hali ile ilgili olup kendiliğinden ortaya çıkan durumlar değildir. Günümüzde, bilim adamları duyguların, düşüncenin ürünü olduğunu şüpheye yer vermeyecek netlikte, açığa çıkarmıştır. İşte düşüncenin ürünü olan duygular, tekrardan düşünce ile birleşerek, sevgiyi meydana getirmiştir. Peki düşünce ve duygular baskı altına alındığında ne tür bir sonuçla karşılaşırız? Bu baskının sevgiye etkisi ne olur? Dilerseniz buna bir göz atalım.

Türkiye insanında durum:

Türkiye insanı feodal ve baskıcı bir özelliğe sahiptir. Çocuk anne baba, anne baba toplum, toplumda devlet tarafından baskı altındadır. Çocuğun duygu ve düşünceleri ciddiye alınmaz. Küçümsenir. Bu yetişme tarzı ile büyüyen çocuk duyguları göstermenin zayıflık, eksiklik yada suç olduğu düşüncesiyle ulaşır. Ama ne biçim şeydir ki suç olan şeyleri hissetmekte ve istemektedir. Bundan dolayı da kendinden utanacak duygularını bastırma yönüne gidecektir. Sevgi ile ilgili eğilimlerini de bastırır. Öyleya kim suç yada zayıflık olarak algılanacak bir davranış içine girmek ister? Fakat açığa vurmasada, kaçsada o yine sevmek ister. İşte platonik aşklar, duyguların açıklanmaması hep bu bastırmanın sonucudur. Baskıcı ortamdan gelen bireyin, kendisine güvenide olmaz. Bu güvensizlikten dolayı değersiz olduğu düşüncesine kapılıp, kendisine olan saygısını yitirir. Artık aşağılanma duygusu hakimdir. Bir bütün olarak toplumun aşağılık duygusundan muzdarip olduğunu söylersek hiçte yanlış olmayız (geleneği ve kapalı toplumların özelliğidir.) Baskı altında yetişen bireyler kendi çocuklarını da aynı tarzda yetiştirerek hastalığın nesilden nesile aktarılmasına sebep olurlar.

Sürekli sınırlandırılarak baskı altında olmaya alışan birey, ne zamanki anne baba baskısını kırarak güce ulaşır (büyüme, ekonomik bağımsızlığa ulaşmak vs) işte o zaman kendisine yeni baskı merkezleri arar. (Birey burada güçlenmiş ama kafasındaki çelişmesini çözmemiştir.) Önceden anneye babaya karşı olan zayıflık yada suçluluk duygusu, şimdi arkadaşlarına yada başka merkezlere yönelmiştir. Değişen sadece muhataptır.

Bu baskı merkezleri çok çeşitli olabilir. Ama bir tanesi varki en tehlikeli olanıdır. Bilerek yada bilmeden yarattığı baskı: Bireyin kendi kendisine yaptığı baskı. İşte bireyin kendisi ile olan mücadelesinde öncelikle yenmesi gereken sorun, DÜŞÜNCE VE DUYGULAR ÜZERİNDE KENDİ KENDİNE YAPTIĞI BASKILARI ORTADAN KALDIRABİLMEKTİR.

Günlük yaşamımızda en çok karşılaştığımız sorun bireylerin karşı cinsle olan hislerini açıklayamamasıdır. Yukarıda genel hatları ile izah ettiğimiz gibi bu tür kişiler geldikleri çevre ve yetişme tarzından dolayı görüşlerini duygularını açıklama cesaretini

yitirmiştir. Üzerlerine düşen onca baskıdan dolayı kendilerine güvenleri yoktur. İçeride dönük ve aşağılanma duygusu içindedirler. Bu duygular içinde olan birey kendisini karşı tarafa layık görmez. İlgi duyduğu kişi ona göre ulaşamayacağı bir yerdedir. Esasen böyle birisi, kendisini bir yerlere koymadığı gibi, değer verilecek birisi olarakta görmez. Aşağılanma kompleksi de buradan gelir. Doğal olarak kendisine saygısıda yoktur. İşte bu kadar olumsuzluktan sonra bireyin ilgi duyduğu kişiye açılması oldukça zordur. Bundandır ki feodal, baskıcı ve gerici toplumlarda tanıdık tavsiyesi yada görücü usulü evlilik hayli yaygındır. Bugün bunun daha modern tarzını 900'lü telefonlarla gerçekleştirmekteyiz. Peki neden birey sevgi ile ilgili duygu ve düşüncelerini saklama, bastırma gereği duyar? Yerinde ve güzel bir sorudur.

Biz meseleyi aşağılanma ile ilgili görüyoruz. Elbette herkesin kendini aşağılanmış hissetmesi için bir sebebi vardır. Fakat mesele özü itibarıyla budur. Sosyal ilişkilerde bastırılmış, çevresi tarafından duygularıyla alay edilmiş, oynanmış ve horlanmış çocuklar büyüdüklerinde de duygularını saklama (bastırma) gereği duyacaklardır. Duygularının açığa çıkması eksikliklerinin ortaya çıkması anlamını taşır. (eksiklikleri kabul edip, değişme gücü yoktur) zaafının başkaları tarafından bilinmesi aşağılanma vs hissetmeleri için bir gerekçedir. Aklama bir

savunma mekanizmasıdır. Artık başkası olsun olmasın o duygularını baskı altına alacak otosansür uygulayacaktır. Biz çok iyi biliriz ki baskıcı aile, baskıcı toplum olduğuna sürece bu tür bireylerde çıkacaktır. Bugünkü yaşamımız mücadeleye katılmıyorsa arkadaşlarımız varsa bu sorunlarını gidermek olacaktır.

Devrimcilerin Durumu:

Mücadele arenasına katılan kimi arkadaşlarda da bu baskıyı görmek pekala mümkündür. Nede olsa sonuçta onlarda burjuva-feodal bir toplumdandır. Fakat onları avantajı ellerinde kendilerini dönüştürecek bir silahın olmasıdır. MLM bilimi kişilikle ilgili eksik ve yanlışlıkları dönüştürmede en büyük yardımcıları olacaktır.

Böylesi arkadaşlar ilk geldiklerinde oldukça serttirler. Sevmenin basit ve önemsiz olduğunu vurgulayıp ısrarla ondan kaçarlardı. Aslında için için sevmek isterler ama yıllarca üzerlerine düşen ağırlıktan dolayı kendilerine güvenleri yoktur. Duygularının açığa çıkmasından utanır, bir zayıflık olarak görürler. Kendilerine olan güvensizlikten dolayı bu duygularını açığa vuramazlar. Reddedilerek aşağılanacakları korkusu onların kendilerine olan güvenini sarsması ve sevgilerini bastırmalarına neden olmuştur. Bundan dolayı rahatsız ve huzursuz aynı zamanda mü

Bireysel yaşam tartışmalarına bir ek

"Bireysel yaşam ve cinsellik" başlıklı yazı bazı okurlar tarafından eleştirilere muhatap oldu. Onlar yalnız yaşamın bu denli eleştirilmesine her halükarda desteklenmemesine bir anlam veremiyorlardı.

Oysaki önemli bir nokta gözden kaçıyor. Yazıda da belirttiğimiz gibi biz, bireysel yaşamda kadının erkek ilişkisine elé aldık. Yani birbirini seven ilgi duyan, seven ya da sevdiğini iddia eden kadın ile erkeğin neden iki ayrı evde yaşamaya zorlandıklarını inceledik. Yoksa ailesinde var olan baskıdan kurtulmak için bireysel yaşamı seçen gençleri değil. Yazıda bu çok açık belirtilmesine rağmen okuyucuların ne olursa olsun her türden bireysel yaşama karşıymış gibi bir izlenime kapılmalarını doğal karşılarıyoruz. Keza onlar merkeze kendi sorunlarını koyarak düşünmüşlerdir. Fakat yine de derginin bir gençlik dergisi olduğunu düşünürsek, bu konuya değinmemiş olmak da bizim hatamızdır. Bu ekle-eksikliği giderelim.

Öncelikle şunu söyleyelim ki biz burjuva mantığına göre olan bireysel yaşama karşıyız. Birbirini sevdiğini söyleyen kadın ile erkeğin ayrı evlerde yaşamalarını hangi mantıkla açıklayabiliriz? Ortada gerçekten de bir sevgi varsa, karşılıklı olarak tarafların birbirleri üzerindeki baskıları kaldırmaları ve özgürleşmeleri beklenir. Bu olmuyorsa sorun vardır. Ve sevgileri de kuşkusuz sallantıdadır. Ortada sevgi yerine baskının olduğu bir yerde, birlikte yaşamın anlamı da yoktur. Ama bireyler karşılıklı olarak özgürleşmelerine önem veriyorlarsa, neden bireysel yaşam tercih edilsin ki? Böyle bir durumda savunulan bireysel yaşam özgürleşme anlamını mı taşır?

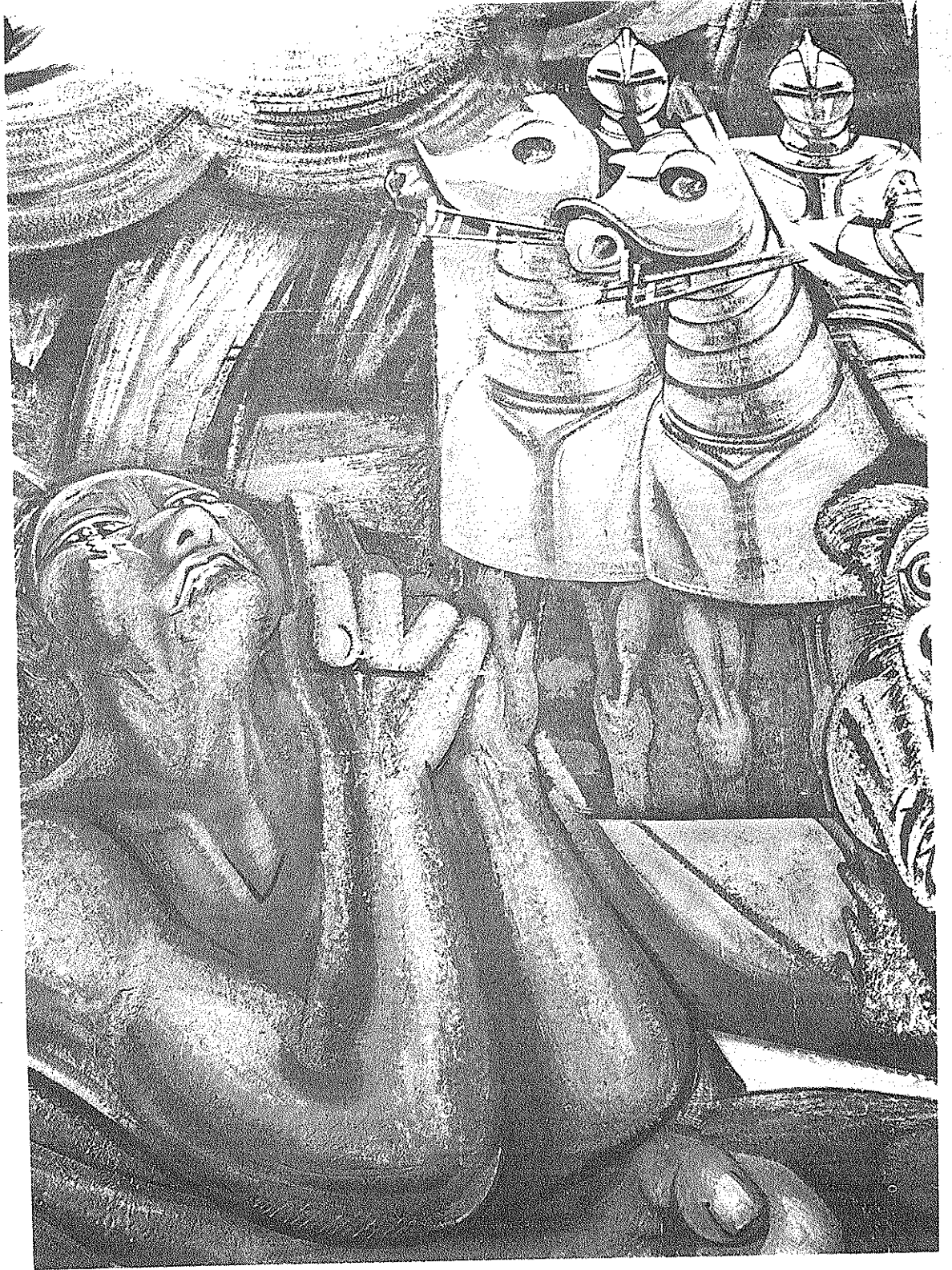
Aynı şekilde aile içindeki gençlerin, belli bir yaşa gelince evden ayrılması mıdır özgürlük? Her koşulda buna evet diyebilir miyiz? Belli bir bilince ulaşan bireylerin, özgürleştikleri oranda ailelerini de özgürleştirmeleri beklenen tavrıdır. Oysa çoğu arkadaş bu konuda gevşek ve duyarsız davranıp işin kolayına kaçıyorlar. Onlar mücadeleye de katılmamın verdiği şevkle, ailenin kendi üzerinde baskı yaptığını söyleyip ayrı bir eve çıkmaktalar. Oysa biz şunu söylüyoruz: Her birey aile fertleri arasında var olan baskıları ortadan kaldırmakla görevlidir. Ne zamanki bu konuda başarılı olmaz ailenin iflah olmazlığı ortaya çıkar. O taktirde buradan ayrılmalı, arkadaşları ile birlikte yaşamayı düşünmelidir. Bu taktirde dahi kendisini baskı altında hisseder, özgürlüğünün kısıtlandığını düşünürse tek başına yaşamayı denemelidir. Hiç kuşkusuz bütün bunları bireyin kendisi düşünecek ve somut duruma göre değerlendirecektir. Önceki yazıda da belirttiğimiz gibi, bireysel yaşamın kullanılması anlamına gelmez. Mesele her somut duruma göre değerlendirilip çözülecek türdendir.

EVET BİZ YALNIZ YAŞAMA HAKKINI KAYITSIZ ŞARTSIZ TANIRIZ. Ama bu hakkın kullanılmasını, her koşulda ne olursa olsun kullanılmasını anlamına gelmez. Mesele her somut duruma göre değerlendirilip çözülecek türdendir.

Biz bugün için merkeze, bireysel yaşama hakkının kullanılıp kullanılmamasını değil, bireylerin özgürleşmesini ÖZGÜRLEŞMESİNİ koyuyoruz. Önerdiğimiz her şeyde de onların özgürleşip özgürleşmediğine göre kararız.

Bugün düzen içinde savunulan bireysel yaşam hakkı her halükarda özgürleşmeye gitmemektedir. Bir amaç edinmez. Sadece özgürlüğüne uygun düşen biçimi seçer. Amacımız herkese aynı kalıp elbise giydirmek değil, aksine her kalıba uygun elbise önermektir.

Kişilerin özgürleşmesine ilişkin daha ayrıntılı düşüncelerimizi, bu sayıda çıkan "sevgi üzerine" başlıklı yazıda okuyabilirsiniz.



Söyle ağlayan insan: seni mutlu edecek olan feodalizmin atlı prensi mi? Kapitalizmin arabalı patronu mu? Yoksa o görkemli günün habercisi mi?

men kendi ellerindedir. Sürece girmek istemeyene ne kızılır nede darılır. Alınmakta yersizdir. O sadece var olan değer yargısına (biçim ve öze ilişkin) göre hareket etmiş ve uyumlayacağını düşünerek sürece katılmamıştır. Değer yargılarındaki farklılık bireylerin birbirlerine yaklaşmasına manidir. Sürece katılmama (red etmek) duygu ve düşüncelerde uyulmadığı anlamına gelir. Birey red ediyorsa asgari de olsa aradığı niteliğe sahip olmadığı kanısındadır. Yanılmışta olabilir ama sonuçta böyle bir sonuca varmıştır.

Red edilenin yapacağı iki şey vardır. İmkanı varsa karşı tarafın aradığı o niteliğe sahip olmak için çalışacak, yada kendindeki var olan değerleri (biçim ve öze ilişkin) yaşatmaya devam edecektir.

Şimdi değer yargılarının, beklentilerin farklı olduğu bir durumda, nasıl olurda red edilen hakarete uğramış aşağılanmış olur? Olsa olsa iki taraf içinde karşı tarafı tam olarak tanımamaktan doğan bir hataya düşme söz konusudur. Bundan dolayıdır ki duyguların saklanması, açığa vurulmamasını anlamsız buluruz.

Şu çok iyi bilinmelidirki bireylerin birbirlerinde aradıkları çeşitli değerler (biçimde ve özde) vardır. Değer yargısı herkes için farklı anlamlara gelebilir. Bunca farklılık içinde birisinin aradığı özelliklere bir

başkasının sahip olmaması aşağılanmak için sebep olamaz. Zira istenen niteliğe sahip olmak istemeyen zaten bireyin kendisidir. Kendi değer yargısı bu aranan özellikleri dışlar. Yok eğer o da bu nitelikleri istiyor ama hali hazırda sahip değilse, yine sorun yoktur. Keza bu taktirde samimi bir çabası olacaktır. Çabının samimiyetini kişinin kendisi bildiğinden böyle bir duyguya kapılmaz. Kendisini aşağılama çabası içine girenlerin davranışlarını boş çıkarır. Günlük yaşantıda bunun örneklerini rastlarız.

Evet şunu açıkça söyleyebiliriz ki bir kişinin aradığı özelliklere sahip olmamak aşağılanma sebebi olamaz. Bugün bilim bireyin istediği özellikleri kendisine verecek boyuta gelmiştir. Tıp bilimi onun aradığı biçimsel değişiklikleri yapacak güçtedir. MLM bilimi ise öz güzelliği sağlamaktadır. Evet artık hangi biçimde yada nitelikte olmak istenildiği tercih meselesi olarak karşımızda durmaktadır. Görüldüğü gibi ortada söz konusu edilebilecek altlık üstlük nitelmesi değil, sadece ve sadece aranan özelliklere sahip olup olmamak meselesidir. Günümüzde bu özelliklere sahip olmak bireylerin tercihi sonunu olmuştur. Bilimin ilerlemesi bu imkanı yaygınlaştıracak daha geniş kesinlerin istifade edeceği bir durum olacaktır. Bugün nasıki bir kısım insan MLM bilimi ile öz güzelliğe sahip olmak için çalışıyorsa bir başka ke-

suzdurlar. Bu arkadaşlar farkında olmadan çevrelerinde baskıda bulunurlar. Çünkü onlar, başkalarının da kendisi gibi davranmasını beklerler. Aksi davranış içine girenleri hoş karşılamazlar. Oysaki bu arkadaşların öncelikle aşağılanma duygusunu ortadan kaldırmaları gerekir. Onu doğuran düşünce bulunup çözülmelidir.

Bir kısım devrimci arkadaşların da duygu ve düşüncelerine baskı yapabileceğini söyledik. Bu cümle ciddiye alınmalıdır. Zira kendi kendisine baskı yapan kişilerin sonunu hayırlı görmüyoruz. Mücadeleye katılma anlamında da bireyler kendilerine baskı yapabilirler. Örneğin devrimci bir çevreden gelen birey istemediği halde, farkında olmadan kendisine baskı yapmakta ve mücadelenin içinde yer alabilmektedir. Ortada bir gönüllülük yoktur. Hatta hatta bu kişiler kendilerini, başkaları için feda ettikleri düşüncesine dahi kapılabilirler. Onlar mücadeleyi içselleştirmeyip, çevresinin yada kendisinin zoruyla (baskısı) katılanlardır. Bu baskı ortadan kalkınca da hemen mücadeleyi bırakırlar.

-Nasıl bir çözüm ?

Biz hangi konuda olursa olsun bireyin kendisine baskı yapmaması gerektiği kanısındayız. Baskının olmadığını gösteren de bireyin ne düşündüğünü kendisine sorulduğunda samimi olarak cevaplayabilmesidir.

MLM bu sorunu çözecek yegane bilimdir. Çünkü düşüncelerin (dolayısı ile duygularında) baskı ve şiddet yolu ile yok edilemeyeceğini olsa olsa bir yerlere sinip kalacağını ve uygun zamanı yakaladığında da tekrar ortaya çıkacağını söyler. Hal böyleyse onu bastırmak anlamsızdır. Biz düşünceleri yarıştırmaktan yanayız böylece, güçlü olan dimdik ayakta kalırken, zayıf olan savrulup gidecektir.

Kendini baskı altına alıp duygularını saklayan arkadaşların davranışlarını doğru göremeyiz. Şunu unutmamak gerekir ki amaçla davranış arasında sıkı bir bağ vardır. Davranışlar amaçları ele verir. Sırf bu açıdan bakıldığında dahi ilgi duyan ve ilgi çekmek isteyen kişi bunu davranışları ile gösterir. Gözlemci bir göz bunu algılar. Davranışlarımızla söylediklerimizi, sözlerle saklamaya çalışmak ve hatta aksini iddia etmek dürüstlükle çelişen durumlardır. Davranış dilini bir tarafa bırakmak elbetteki mümkün değildir ama bunu farkında olmadan değil bilerek ve çekinmeden, serbestçe yapmak, duygularını anlatmak, en doğru olanıdır. Aksi davranışlar içine girmek, karşı tarafın duygularını bilmemek yada yanlış anlaşılma, iki tarafıda zor durumlara sokabileceği gibi rahatsız da edecektir.

Oysaki mücadele içinde yer alan her arkadaşın kendisine sonsuz güveni olmalıdır. Mücadeleye verilen katkı ve doğrudan yana olmanın getirdiği güvendir bu. Ayrıca herkese karşı açık olmayı da sağlar. Çünkü onun çekineceği saklayacağı bir durumu yoktur. Biz düşüncelerimiz de olduğu kadar duygularımızda da açığızdır. Tüm samimiyetimizle duygularımızı baskı, altına almadan açıklarız. Aksi davranış duyguları bastırmak olduğu gibi yaygınlaştırıldığı taktirde özü ile sözü bir olmayan kişi tiplemesine girer.

Dünyayı dönüştürme iddiası ile yola çıkan kişi öncelikle kendisini değiştirip olumsuzluklarından sıyrılır. Bunun içindir ki ilgi duyduğu kişiye karşı duygularını bastırmayı doğru görmeyiz. Genelde karşı cinse olan ilgisini saklayan bireylerin dayandığı temel nokta reddedilme yada sert bir tepki ile karşılaşma korkusudur. Bu taktirde hakarete uğramış, aşağılanmış oldukları hissine kapılırlar. Reddedilmek onların düşeceği en kötü durumdur. (bunlar aile içinde sindirilmiş, ezilmiş çocuğun davranışlarıdır.) O çocukluğundan beri yaşadığı bu aşağılanmayı, bir daha yaşamak istemez. Savunma olarak da duygularını bastırma yolunu seçer. Oysa ki bunların hepsi (aşağılanma, utanma) bireyin kendisinin yarattığı durumlardır. Bu mantıkle hareket eden kişi meseleye kazanmak kaybetmek şeklinde yaklaşmaktadır. Duygularının karşılık bulması bir zafer aksi durum ise mağlubiyettir. Sanırım yanlış bir yaklaşım olduğunu söylemeye gerek yok. Bunun içindir ki böylesi arkadaşlar yukarıda açıklanan duygulara kapılırlar.

Oysa biz meselenin bir süreç işi olduğunu söylüyoruz. Bireylerin bu sürece girip girmemesi tama-



Göğün kenarındaki güneş ülkesine: duygularını, düşüncelerini bastıran değil; bilince çıkararak insan varacaktır.

simde tıp biliminin yardımı ile biçim güzelliğinin peşine düşer. Sonuçta hepside kendince önemli olan bilinçli bir tercihin ürünü olan davranışlar içindedirler.

Sıkça yaşanan bir durum:

Parti okuluna gelen her arkadaş önce MLM sununa batırılıp bir güzel yıkanır. Suda bırakılan kire bıkıpta bireyin hemen temizlendiği fikrine kapılmak gerekir. Bizler, sınıflı toplum oldukça kirlenecek ve her defasında MLM bilimi ile temizleneceğiz. Bizler için amaç öncelikle bireyin düşünceleri üzerinde uyguladığı, baskıyı ortadan kaldırmaktır. Neden mücadeleye katıldığını sorgulayacak, kafasındaki çelişkileri serbestçe ortaya getirecektir. Gönül rızası ile bilinçli bir tercihin sonucu mücadeleye katılmalıdır. Sırf bu konudaki yardım yetmez. Duygularını üzerindeki baskıların kaldırılmasına da yardımcı olunacak korku, kaygı, yada sevincine gem vurmasının yersiz olduğu ve bu tür duygular taşımalarının normal olduğu kavratılabilir. Evet artık o duygularını ve düşüncelerini bastırmayan rahat bağımsız bir kişidir. Kendisini ifade etmede ortaya koymada özgürdür. Hatalarının olabileceğini kabul eder. Yaşadığı duyguların da bir zaaf olmadığı aksine herkes mahsus olduğunu öğrenir. Onları saklama mantığının yaşadığı baskılardan olduğu ve şimdide aynı şeyi kendisinin kendine yaptığını görür. Devlet, toplum ve aile baskısından kurtulmasının öncelikle kendisinin duygularını ve düşüncelerini üzerinde kurduğu baskıları atmaya olacağını öğrenir. Her duygu gibi aşağılanmanında bireyin kendisinin ürettiği, böyle

bir hisse kapılmanın (yada kapılmamasının) kendi elinde olduğunu bilir. Bundan dolayıdır ki bireylerin örnek olarak red edilme durumunu düşünerek duygularını açığa çıkarmamaları gereksiz ve hatta yanlıştır.

Devrimcilerin faaliyetini engellemeyen kişilerle sevgiyi yakalama çabası normal olanıdır. Fakat bazen şöyle bir durumla karşılaşabiliriz. İlişki içine girdiği taraf (burjuva yaşam tarzı ve devrim cephesinde yer almaması) onu geriletecek niteliktedir. Yada yaptığı faaliyetin riske girmesi söz konusudur.

Peki böyle durumlarda ne yapılacaktır? Duygular bastırılıp sineye mi çekilecektir.

İşte böyle durumların ilacıdır MLM. Birinci durumla karşılaşan bireylerin (burjuva yaşam tarzını benimsemiş birisine ilgi duyma hali) bu isteklerini bastırılmasına izin veremeyiz. Hemde böyle bir isteğin altında yatan asıl sebebin burjuva zaafardan geldiğini bile bile. Bize göre duygu yada düşüncelerini istenmemesi onların bastırılmasını haklı kılmaz asıl olan o çelişkiyi çözmektir.

Aksi taktirde biliriz ki birey çelişkilerini asla çözemeyecek, aşamayacaktır. İçinde kanayan bir yara olarak kalacaktır. Burjuva tipine ilgi duyan bireyler, daha çok henüz dönüşmekte ve gelişmekte olan arkadaşlardır. Düzenin üzerlerindeki etki ve baskı henüz azımsanmayacak yoğunluktadır. Onlar farkında olmasalarda hala burjuva yaşam hayranıdır. Sonuçta birey bu düzenin içinde yaşıyor ve her an onun propagandası altındadır. Bu baskıyı kıramayan bireyler burjuvazinin değer yargıları ile hareket eder-

ler. Bizim için asıl mesele bu çelişkileri yaşayanlara yardımcı olup olamadığımızdır. Elbette çok iyi biliyoruz ki kendisini dönüştürmüş devrimcilerin bilinçli olarak burjuva yaşam tarzını benimsemiş birisini sevmesi düşünülemez. Çünkü bilinçli olarak burjuva yaşam tarzını benimseyenler her türlü baskı ve sömürüye açık yada gizli onay verenlerdir. Böyeleri sevilemez. İşte böyle birisinden hoşlanan arkadaşlar her şeye rağmen kendisini ikna edemiyorsa (iç rahatlığı ile ondan vaz geçemiyorsa) duygularını bastırılmasına göz yumulmaz. Bireyin duygularını bastırılması kişiye de belirtmesi bizim açımızdan istenen davranış tarzıdır. Onlar yaşayabiliyorlarsa birlikte yaşasınlar. Fakat daha sonra şöyle bir durum ile karşılaşacakları muhakkaktır. Mücadeleden yana tercih yapmış olan bireyin (tam olarak bilinçli olmasada) ısrarla burjuva yaşam tarzını sürdürmek isteyen tarafa duymuş olduğu ilgi ve hoşlanma duygusu, yavaş yavaş sönecektir. Artık onun gerçek yüzü ile karşı karşıyadır. Kendisine dünyalar güzeli olarak gelen kişinin, davranışları, düşünceleri itici gelmeye başlamaktadır. İşte tarafı belli olan birey için, yapacak tek şey kalmıştır. Kendisini geriletken yozlaşan tüm ilişkiler gibi bunu da koparıp atmak.

Bazı şeyler vardır ki ne denli anlatılsa da anlaşmaz. İllada hayatın içinde, yaşayarak öğrenilir. Dolaylı bilgilerin işlemediği yerde doğrudan bilgilerin yakıcılığı burada görülür. Her şeye rağmen ikna olmayan arkadaşların bu tarz bir pratikle öğrenmeleri, sarsıcı olduğu kadar kesindir de.

Elbetteki böyle bir ilişki tarzında farklı ihtimaller her zaman vardır. Devrimci kişinin ısrarlı ve tutarlı tercihi (mücadele saflarında yer alması) karşı tarafın dönüşmesine neden olabileceği gibi, aksine burjuva yaşam tarzını bilinçli bir şekilde seçen birey karşısında, onun yaşam tarzını seçerek, bir sevgi arayışına da girebilir. Bu tamamen bireyin kararlılığının ve sağlamlılığının bağlıdır. Nasıliki mücadeleye katılanlar bu tercihlerini baskı ve zor altında yapmazlarsa duygularında da bu zorlama olmaz. Biz bireylerin mücadeleye kendini bastırarak değil gönüllü olarak katılmasını isteriz. Bundan dolayı onun gireceği her türlü duygu ve düşünce ilişkisinin sınırlandırılması ve baskı altına alınmasına (karşılanmasına değil) karşıyız. Çünkü bizim duygu, düşünce ve davranışlarını bastıran insanlara değil aksine kendisini özgürleştiren insanlara ihtiyacımız var. Yaptığından mutlu olanlara, gönüllülere ihtiyacımız var. Yoksa başkasını yada kendisini bastırarak bir yere ulaşmaz. İşte biz bu serbestliğin duygularında da olması gerektiğini savunuyoruz. Hiç kuşkusuz bireyleri geriletecek ilişkilere girenleri de gözlemler gideceği tehlikeli durumu önceden haber verir ve uyarırız. O arkadaşımızın kendisini toparlaması için gerekli yardımı yapar yol gösteririz. Ama bu asla sınırlama, yasaklama yada bastırma yolu ile olmaz. Bunu ne biz yaparız nede bireyin kendi kendisine yapmasını isteriz. Mesele tüm insanlığın özgürlüğü ise öncelikle bu, kişinin kendisinde başlayacaktır. (Gelecek sayıda sevgide güzellik anlayışını ve sevgide emeğin açılımını yapacağız. ■)

*Yoldaşlar!
Bir yiğit neferi daha kaybettik
Acımız büyüktür,
Gözlerimdeki yaşa
Ağladığıma bakmayın
Ben ağuların değil,
Kavganın şafağını istiyorum
Sen ki mücadelemizde ışık
Sen ki örnek bir neferdin
Kavgandı bizim kavgamız
Unutma!
Sende devrim şehitlerinin
Kervanındasın
Şehitlerimiz tarihine yazılıp
Anılacaksın
Patron ağalar seviniyordur
ölümüne*

*Birak sevininler
Ne de olsa,
ölümleri yaklaşıyor
Hesabımız yakınlaşıyor
SENİ UNUTMAYACAĞIZ!*



M. Ali ÇAKIROĞLU

Mersin'den Ailesi ve
YDG okurları adına
Hüseyin ÇAKIROĞLU

Gerilla kaleminden

Ay ışığı her zamanki görkemi ile dağları, politikaları dere sularını parıltıyordu. Ay ışığında pırıl pırıl parıltıyan gecede gerillalar her zamanki coşku ve sabırla halkına bilinç taşımanın çabasını sürdürüyorlardı. Bu amaçla ilk köyde konaklamaya başlayan gerillalar, köylülerle siyasi sohbetlerini sürdürüyorlardı.

Gerillaların sayısının kabarık olmasından olası bir düşman saldırısına karşı aktif savunmaya daha kolay girebilmek, köylerde çok eve girerek daha fazla insanla konuşup tartışabilmek ve sayının fazlalığından bir-iki eve yük olmamak için gerillalar iki birlik halinde köyde konaklıyordu.

Zaman sabaha doğru yavaş yavaş ilerlemekteydi. Gerillaların yolu epeyi uzun olduğundan ana gerilla birliği komutanı iki birliğe de kalkma komutu verdi. Bunun üzerine gerillalar halkla olan sohbetlerine son vererek kalkma hazırlığı içine girdiler. Gerillalar iki birlik halinde hareket ettiklerinden öncü gerilla birliği önden çıkarak, ana gerilla birliğinin savunmasını, almakla yükümlüydüler. Bunun için öncü gerilla birliği, nöbetçilerinin çantalarını da alarak yürüyüş sırasına göre ev halkı ile vedalaşarak savunma pozisyonuna geçtiler. Ana gerilla birliği de aynı şekilde hazırlığını yaparak gidecekleri hat üzerinde, öncü birliğin arkasından kendi yürüyüş sırasına göre hareket ettiler.

Ay ışığı gündüz gibi her bir yanı aydınlatıyordu. Böylesi aydınlık geceler düşmanın gerillaya pusu atma olanaklarını arttırır. İşte böyle gecelerde gerilla komutanları ve savaşçıları daha dikkatli hareket etmeleri gerektiğinin bilinciyle, gidecekleri köye

doğru emin ve korkusuz adımlarla ilerlemekteydiler.

Gerillalar sırtlarındaki çantalarının silahlarının ve teçhizatlarının ağırlığıyla adeta bütünleşmişlerdi. Uzun yürümelerde dahi bu ağırlıklar yüreklerindeki ağırlığı bastıramıyordu. Gerillalar, halkın kurtuluş savaşçıları olduklarının bilinciyle hareket ettiklerinden, ne sırtlarındaki yük, ne yollardaki düşman pusu, ne bardaktan boşanır gibi yağın yağmur ve bu yağmurlar sonrası çamur, ne neredeyse ağaçları kökünden atacak kadar şiddetli fırtına, ne uzun yol yürüyüşleri ve bu uzun yürüyüşlerdeki açlık, susuzluk, ne günlerce süren çatışmalar... Gerillaların halkına bilinç taşımalarının, halkı örgütlemesinin, devrime aktif katılmalarını sağlamanın önünde engel olarak duramıyordu. Çünkü, gerillalar devrimin gül bahçesinden gül toplar gibi elde edilemeyeceğini ne de ziyafete gider gibi gidilemeyeceğini, devrimin çetin, inişli-çıkışlı mücadeleler içerisinde sayısız halkın yiğit evlatlarının kanı üzerinden elde edileceğini bilmekteler ve onun için de tüm zorlukları göğüsleyerek devrimi bir adım yakınlara taşımak için tüm güçlerini, tüm yeteneklerini, tüm bilinçlerini harcayarak, kah halkını bilinçlendiriyor, kah düşmanın karakollarına, konvoylarına, kollarına darbeler indiriyor, kah halkın sorunlarıyla ilgileniyor, kah düşmana darbe indirmek için istihbarat topluyor, fırsat kolluyordu....

Gerillalar, o gece hiçbir düşman engeliyle karşılaşmadan ana gerilla birliği komutanının belirlediği köyün yakınına geldiğinde öncü birliğin avcı kolu köyün sırtından köyü denetlemeye koyuldular. Öncü birlik komutanı askeri kurallara uygun bir şekilde

avcı kolu komutanının yanına geldi iki komutan birlikte köyü denetlemeye koyuldular.

Ay ışığının gündüz gibi aydınlatığı köy, köyün sırtından çok net bir şekilde gözletme imkanı vermekteydi. Ay ışığının parıltılarına köyün ışıkları da eşlik ediyor, böylece gerillalara daha bir kolaylık sağlıyordu; köy evlerinin bir çoğunda lamba yanmıyordu. Köyün içlerine doğru tek tük evden ışık görülmüyordu. Böylesi gecelerde gündüz dürbünleri çok iş görüyordu. Adeta gündüz denetler gibi komutanlar köyü iyi bir şekilde denetlediler. Köyde hiçbir düşman olduğuna dair bir belirti görülmemekteydi, köy sakin görünüyordu.

Her ihtimale karşı komutanlar köye en iyi nereden girecekleri noktasında görüştüler. Öncü birlik komutanı, avcı kolu komutanına köye hangi yoldan gidileceğini, kendilerinin nerede onları savunacaklarını belirttikten sonra, birlik üyelerini çağırarak savunma noktasına yerleştirdiler. Avcı kolu da köye belirlenen noktadan gitmek üzere harekete geçti. Bu arada ana birlik, öncü birliği savunmak için yerlerini çoktan almıştı bile.

Avcı timi her zamanki ustalıklarla birbirlerini savunarak köye giriş yaptılar. Giriş hattındaki ilk evin köşesini aldılar. Köyün içlerine girmeden önce, ilk evden köyün durumunu öğrenmek gerillalar açısından önemlidir. Birinci avcı, evin kapısını vurarak, güven verici bir sesle ev halkını uyandırmaya çalışıyordu. Ev halkı uyanmasına rağmen, kapıyı vuranların kim olduğunu tam anlayana kadar ne kapıyı açıyor, ne de ses veriyorlardı. Dersim'de savaşın boyutu yükseldiği için düşman güçleri gerilla kılığına girerek, geril-



lalar gibi köylere gece girip, köylülere gerillalar gibi hitap ediyorlardı. Bu şekilde kapıyı açıyorlardı. Bundan dolayı, köylüler, gelenlerin kim olduğunu tam anlamadan kapıyı açmıyorlardı. Böyle hareket etmeleri doğrudu. Çünkü, yanlışlıkla gerilla tipine giren özel timlere kapıyı açarlarsa, vay hallerine. Sadece kapıyı açtıkları için öldüresiye dayak yiyorlardı. Düşman, gerillalar hakkında bilgi edinmek için köylülere kendi evlerinde işkencehaneleri aratacak işkenceler yapmaktaydılar. Gerillalar bu durumu bildiklerinden tanınmayan insanlardan ziyade bölgede tanınan gerillalar kapıyı çalmaktaydılar.

Gerillayı sesinden tanıyan ana, hiç tereddüt etmeden kapıyı açtı. Gerilla anayı selamladıktan sonra, köyün durumunu sordu. Köyde herhangi bir düşman tehlikesinin olmadığını öğrendikten sonra, avcı tim komutanına durumu bildirdi. Komutan, daha önceden anlaştıkları bir işaretle öncü birlik komutanına köyde tehlike olmadığı işaretini verdi. Bunun üzerine öncü birlik komutanı, kendilerini savunmakta olan ana gerilla birlik komutanına telsizle durumu bildirdi. Gerillalar, askeri kurallara uygun bir şekilde köye doğru hareket ettiler. Öncü birlik, köye girdikten sonra, komutan, savaşçıların köyü denetime alacak bir şekilde konumlandırdı. Bu şekilde köy ve çevresi tam denetime alındıktan sonra, ana gerilla birliği köye güvenli bir şekilde giriş yaptı.

Gerillalar, köye her giriş ve çıkışlarda bu şekilde hareket etmekteydiler. Köylerin gerillalar için önemini, düşman çok iyi bilmekteydi. Gerillaların, ihtiyaçlarını köylerden karşıladığını, her noktada köylülere dayandığını, köylüler içerisinde ajitasyon propaganda faaliyetini sürdürdüğünü, bu şekilde köylülerle sıkı bağlar kurduğunu bildiği için, köylülere görünmeden gece köyün etrafına pusu atıyordu. Bundan dolayı, gerillalar, ne kadar köyü denetlese de, ne kadar köylülere sorsalarda, olası bir düşman pususuna hazırlıksız yakalanmamak için, hiçbir zaman askeri kuralların dışına çıkmamaktaydılar. Biliyorlardı ki, savaşta, savaş kurallarıyla oynanmaz. Her kural, nice yiğit devrimcinin canı-kanı pahasına elde edilmiştir. Bunun için, zafere adım adım ilerleyen gerillalar, savaş kurallarına göre oynamaktalar.

Ana gerilla birlik komutanı kendilerinin ve öncü birliğin hangi evde konaklayacaklarını belirtti. Birlikler, konaklayacakları evin kapısını vurarak, ev halkını aynı şekilde uyandırıp eve girdiler. İki birliğin nöbetçi subayları, köyün her tarafını denetleyecek bir şekilde güvenlik nöbetçilerini yerleştirdiler. Nöbet savaş ortamında hem düşman için hem de halkın güçleri için önem taşımaktadır. Köyde olsun, arazide olsun, konaklarken, birliğin güvenliği o an için nöbetçilerden sorumludur. Olası bir düşman saldırısına karşı, nöbetçiler her zaman uyanık olmak zorundadır. Nöbet boyunca dikkatler çevre güvenliğindedir. Bundan dolayı, nöbetçilerin dikkatini dağıtacak her şeyin nöbet esasında yapılması yasaktır. Konuşmak, türkü söylemek, birşeyler yemek vs vs..... Olası bir düşman saldırısına karşı, nöbetçilerin birliği savunabilmeleri için, nöbet yerleri olarak en iyi savunma pozisyonları olabilecek yerler seçiliyordu.

Nöbetçiler hem çevreyi en iyi denetleyebilecek, hem de birliği en iyi savunabilecek yerlerde, ay ışığının verdiği avantajla görevlerini ve sorumluluklarını, uzun yolun ve sırtlarındaki çantanın vermiş olduğu ağırlığın yorgunluğuna rağmen, en iyi bir şekilde yerine getiriyorlardı.

Evdeki gerillalar bir yandan yorgunluklarını atmaya çalışırken, halkla sohbetlerine de başlamışlardı bile. Herhallerinden yorgun ve aç oldukları beliydi, buna rağmen gözleri pırıl pırıldı. Gözlerinden, devrimin zorlukları bizi yıldıramaz ifadesi okunuyordu. Gerillaların inaçlı, korkusuz ve kararlı gözleri ve tavırları halkına umut veriyordu.

Gerillaların konakladığı evlerde, bir yandan sohbet edilirken, diğer yandan yemek hazırlığı sürüyordu. Halkla olan sohbetlerin konusu gelişen mücadeleye bağlı olarak, mücadelenin nasıl daha da boyutlanacağını halkla tartışıyor, onların eleştirilerini dinliyor, diğer yandan halkına öncülük görevini yerine getiriyor, halkın hem öğrencisi, hem de öğretmeni oluyorlardı.

Devrimin kitlelerin eseri olacağı ilkesinden hareket eden gerillalar, halkın tüm sorunlarıyla ilgileniyor, halkın sorunlarının varolan düzenin bir sonu-



cu olduğunu sorunların kokten çözümünün ancak ve ancak düzenin yerle bir edilip, halkın iktidarının kurulmasıyla çözüleceğini, halkın iktidarının kurulabilmesi için de, kitlelerin sınıf savaşına katılmalarının zorunlu olduğunu, düşmana askeri vuruşlar yaparak, bugünün gerilla birliklerinin yarının orduları olacağını, halkın ordusu yoksa özgürlüğü de olamaz ilkesine pratikte örnekler vererek, orduların ancak ordularda ortadan kaldırılacağını vb. devrimin tüm sorunlarını anlatıyor ve halka bunlar kavratılmaya çalışılıyor.

Gerillaların halkıyla sohbetleri böyle devam edip gidiyordu. Bu sohbetleri arasında nöbetçiler yürüyüş sırasına göre değiştiriliyor, hazırlanan yemekler sohbetler arasında yeniyor, araziye götürmek için ihtiyaçları köylülerden karşıyorlardı. Dersim köylüleri tüm yoksulluğuna rağmen, ellerinde neleri varsa gerillalara vermede hiçbir tereddüt göstermiyordu. Çünkü kendilerinin kurtuluşunun bu genç pırıl pırıl kendi çıkarlarını halkın çıkarlarıyla bütünleştirmiş gerillaların ellerinde olduğunu çok iyi bilmekteydiler.

Saat sabaha yakınlaşıyordu. Ana gerilla birlik komutanı, öncü gerilla birlik komutanıyla irtibat sağlayarak, arazi de konaklamak üzere hareket emrini verdi. Gerillalar, sabaha bir kaç saat kala arazide konaklamak için hareket ediyorlardı. Çünkü düşmanın olası bir pususu karşısında, pusuya düşülen bölgeden uzaklaşabilecekleri zamanlarının olması gerekir. Aksi takdirde, gündüze kalacaklar ve bu da gerillaların inhasına neden olacaktır. Zaten bu konuda da TİKKO Genel Komutanlığının talimatı, "işlerinizi olabildiğince erken bitirmeye çalışın sabaha kalmayın" TİKKO gerilla birlik komutanları da bu talimata uygun hareket ediyorlardı.

Komutanın talimatından sonra, gerillalar konakladıkları evlerden, evdeki herkesle tek tek görüşerek, yürüyüş sırasına göre çıktılar. Köyden araziye doğru, pusulara dikkat ederek ormana ilerliyorlardı. Gerillalar araziye çıkarken birliğin su ihtiyacını karşılamak için, çantalarında taşıdıkları bidon, demlik ve tesisatlarındaki matarayı doldurarak yollarına de-

vam ettiler.

Gerillalar ormanın derinliklerine değil daha düşmanın geçebileceği yollara yakın yerlerde konaklıyorlardı. Çünkü, düşmanın ne zaman gelecek belli olmaz. Geldiği zamanda düşmana saldırı için kolaylık sağlanıyordu. Gerilla birlik komutanları daha önceden aldıkları istihbaratı değerlendirip, o gün özellikle yola yakın bir yerde konaklıyorlardı. Düşman, Hozat merkezle Tanzi karakolunda, araçlarla haftada bir iki kez, merkezde neşin karakola malzeme taşıyorlardı. Komutanlar, bu birim üzerine yola yakın konaklamayı uygun görmüşlerdi.

Gerilla birlik öncüleri, konaklayacakları yere olası bir düşman pususunu göze alarak, ustalarına her hangi bir düşman pususuyla karşılaşmadılar. Nöbetçilerin birliği ile aralarındaki gizli işareti verdikleri için, birliğin ormana girmesini sağladılar. Özellikle son zamanlarda düşman, ormanlarda gerillalarla karşılaşmıyordu. Gerillalar her zaman dikkatli gerillalardı. Fakat, düşmanın bu son taktiğinden sonra, dikkatli hareket ediyorlardı.

Arazideki konaklanacak nokta yere gelindiği saat sabaha doğruydular. Ana gerilla birlik komutanı savunma birimini belirleyerek, olası bir düşman saldırısına karşı koyabilecek yani ana birliği en iyi savunabilecek, en hakim tepesi seçerek, savunma birim komutanına bildirdi. Savunma birimi yedi kişilik birimden oluşuyordu. Savunma birimi yedi kişilik birim olarak, hakim tepeye doğru harekete geçemedi. Savunma birimi, hakim tepeye çıktıktan sonra, birim başkanı ışığı günün ışmasıyla birlikte, artık anlamının bir rakma

Bu arada aşağı tarafta kalan gerillalara, geri gerilla komutanı dikkat edilmesi gereken noktalardan bahsetti. Talimatlar daha çok arazideki durumuna göre gerillaların yatacakları yerleri, konumlarına ateş yakarken dumana, nöbetçilerin ateş etmeleri gerektiği idi. Özellikle de, fazla dumana işin yatmamaları, çantalarını fazla dağıtmamaları, ateş sindiydi. Düşman konvoyu geldiğinde, saldırı nöbet



in vakit kaybetmemeleri gerekiyordu. Zaten orada konaklamalarının nedeni bu değil miydi?

Komutanın talimatları bittikten sonra nöbetçi subayı, nöbetçileri ve nöbeti nerede tutmaları gerektiğini ayarladı. Savunma birimi olmasına rağmen, ana gerilla birliği de nöbetini tutuyordu. Nöbet tutulurken dikkat edilen noktaların başında, düşmanın muhtemel gelebileceği noktalar denetimidir. Bunun için, nöbetçilerin biri uyuyan birliğin içinde nöbet tutuyordu. Bu iç nöbetçinin görevi, uyuyan birliğin savunmasını yapmak ve kendilerinden sonraki nöbetçileri kaldırmak. İkinci nöbetçi ise, birliğin konakladığı nokta yere gelen tüm yolları, patikaları denetlemek, özellikle de düşmanın gelip geçeceği hatların denetimini yapmaktır. Bu suretle gelebilecek bir düşman denetime alınacak ve düşmana darbe vurmak için gerillalara büyük avantaj sağlayacaktır. Dış nöbetçinin yeri, birliği en iyi savunabilecek, bunun yanında herhangi bir durumda birliğe haber verebilecek bir yerdedir. Bunun için bu nöbetçi yerini hiçbir suretle değiştirmez.

Artık gün ışımaya başlamıştı. Ay ışığı yerini güneşin kızılığın bırakmıştı. Günün ışıması savunma biriminin ve nöbetçilerin işini kolaylaştırıyordu. Savunma birimi ve nöbetçiler sorumluluk bilinçlerinden hareketle, tüm yorgunluklarına ve uykusuzluklarına rağmen, tüm dikkatlerini etrafları kontrol etmeye vermişlerdi. Günün bu ilk saatlerinde etrafta sanki ölüm sessizliği vardı. Hiç bir köy evinin bacasında dahi duman tütmüyordu. Savunma birimi ve nöbetçilerin dışındakiler uyumaktaydılar. Safağın sökmesiyle birlikte, birliğin iç nöbetçisi, uyumakta olan gerillaları kaldırdı. Kalkan her gerilla, önce kütüklerini kuşanıyor daha sonra ise, zaten fazla dağıtmadıkları çantalarını topluyordu.

Günün iase nöbetçileri, kütüklerini kuşanmış, çantalarını toplamış ve çay demlemek için gerekli hazırlıklara girişmişlerdi. Bunun için ilkin kuru dalları toplamakla işe başlamışlardı. Kuru dalları toplamaktaki amaç ateş yakıldığı zaman duman çıkarması içindi. Çünkü duman gerillaların arazideki kendilerini ihbarıydı. Bundan dolayı, gerillaların hemen hepsi duman çıkarmama noktasında ustalaşmışlardır. Ustalaşmak zorundaydılar da. Yeni katılan bir gerillanın ilk ustalaştığı konu, dumansız ateş yakmadır denilebilir. İaşeciler topladıkları kuru dalları gerilla ateşi yakmak için gerekli olan boyda kırıktan sonra, birisi kırılan kuru odunları merdiven şeklinde dizerken, diğeri ise duman çıkaran dalları gömmek için ateş çukuru kazıyordu. Ateş çukuru kazma işini bitiren gerilla çaydanlıkları ateşin üzerinde tutmak için ince bir meşe ağacı veya dal kesme işine girişti. Tüm bu hazırlıklar yapıldıktan sonra ateş yakılmadı. Çünkü komutan, savunma birimi ve nöbetçilerden haber almamıştı.

Günün ışımasıyla birlikte gerillaların hepsi ayak-

taydı. Kütükler kuşanılmış, çantalar toplanmış herhangi bir düşman saldırısına karşı hazır duruma gelmişti. Gerillalar bir saat bile uyumadıkları halde, şimdi tekrar ayakta. Şafakla birlikte gerillalar ayakta olmak zorundalar. Çünkü düşman saldırıları ekseriyetle sabahın erken saatlerinde olmaktadır. Gerillalar bunu bildiklerinden olası bir düşman saldırısına tam teçhizat hazır bir vaziyette, savunmaları alınmış bir şekilde beklemekteydiler.

Gerilla komutanı, savunma birliğiyle telsiz bağlantısı kurarak, çevre hakkında bilgi aldı. Çevrenin sakın olduğunu öğrendikten sonra ateşi yakabilirsiniz komutunu verdi. Hazırlıklar daha önceden yapıldığı için, sadece lütuşturma işi vardı. Ateş tutuşturuldu. Çaydanlıklar dala takılarak ateşin yükselen alevlerine tutuldu. Bu arada sabahın ayazını biraz olsun üstlerinden atabilmek için, gerillalar ateşin başında halka oluşturmaya başladılar. Aradan fazla geçmeden, çaydanlıklardaki su, kaynamaya başlamıştı bile. Kaynayan çaydanlıkları ateşin kenarına indirdiler. Her zamanki atılan ölçüye göre, çaydanlıklara avuç ayarı ile çay otu atıldı. Daha sonra közün üzerinde kabartıldı. Kabartma işi bittikten sonra, soğumasın diye çayı kaynamayacak bir şekilde közün yanına indirdiler. İaşeciler, köylerden aldıkları yufka ekmeğinin arasına çökelek koyarak, tek tek gerillalara dağıtmaya başladılar. Gerillaların kimisi közün üstünde ekmeğini ısıtarak, kimisi de ısıtmadan yemeye başladılar. Ekmekler bir yanda yenirken demlenen çayların içine şeker atılmıştı bile. Gerillaların sayısı fazla olduğundan şekeri çaydanlığın içine atıyorlardı. Bu sayede hem kendilerine epey kolaylık sağlıyorlardı, hem de şekerden epey tasarruf ediyorlardı.

Nöbetçilerin dışındakiler ekmeğini bitirdiler. Sonraki nöbetçiler, nöbet saatinin gelmesini beklemeden nöbete gittiler. Yemek saatlerinde nöbetin dolması bekleniyordu. Savaş bölgesinde her an bir düşman saldırısıyla karşılaşılabilir. Bundan dolayı zamanında yemek yenmesi en doğrusudur. Gerillaların her hareketi savaş kurallarına göre olmak zorundaydı. Elbetteki savaş alanlarında savaş kurallarına göre oynamak gerekiyordu. Aksi halde, gerillaların düşmanı yıpratması, düşmanın moralini bozması, halkına bilinç taşıması dolayısıyla düşmana nihai darbeleri vuracak olan düzenli ordular oluşturamazdı. İşte gerillaların bu bilinçle hareket etmekteydi. Bir savaş veriliyorsa, savaş kurallarına göre oynamak zorunluluktur. Savaşı kurallarına göre oynamayan ordunun muharebelerde yenilgi alması kaçınılmazdır.

Halk savaşı stratejisinin birinci dönemi olan, stratejik savunma döneminde köylü gerilla savaşı bu aşamaya damgasını vurur. Gerilla savaşı doğası gereği düzensizdir. Ama bu düzensizlik gerilla birliklerinin, gerilla müfrezelerinin düzensiz, disiplinsiz olduğu anlamına gelmemektedir. Buradaki düzensiz-

lik düzenli orduya göre ele alınmaktadır. Gerilla birliklerinde, gerilla müfrezelerinde düzenli orduda olduğu gibi bir hareket tarzı ve komuta sistemi yoktur. Gerilla savaşındaki komuta sistemi merkezi değil, adem-i merkezi komuta sistemidir. Yoksa gerilla birliklerinin yemek yemesinden, uyumasına, nöbet tutmasından konaklamasına, hareket halinde yürüyüş esnasında saldırılarda, çatışmalarda vb. durumlarında düzensizlik yok, tam tersine tam bir düzenlilik, tam bir disiplin vardır.

Gerillalar yemekten sonra, kimileri koyu bir sohbet tutmuş, kimisi kitap okumaya koyulmuş, kimisi dikiş işiyle uğraşıyor, kimisi de yatma hazırlığı yapıyordu. Bu arada savunma birim komutanı ile ana gerilla birlik komutanı telsizle tekrar bağlantı kurdu. Birim komutanı, birlik komutanına çevrede herhangi bir durum olmadığını belirttiikten sonra, birliğin yanına gelmek istediklerini bildirdi. Bunun üzerine birlik komutanı gelebilirsiniz talimatı verdi. Gerilla bölgesinde düşmanın saldırıları yoğun olarak sabahın erken saatlerinde olduğu için, gerillaların en çok dikkat ettikleri saatler şafakla birlikte kuşluk zamanına kadardır. Zamanda kuşluk vakti olduğu için, savunma biriminin yerlerini bırakıp birliğin yanına dönmelerinde hiçbir sakınca yoktur. Zaten savunma birimi dışında çift nöbetçi vardı.

Savunma birimi, komutanın talimatı ile ana gerilla birliğinin yanına açığa çıkmadan, meşe ağaçlarının içinden geldiler. Savunma birimindeki gerillalar uyumadıkları için, bir de buna akşamki yorgunluk eklenince gözleri epey ağırlaşmıştı. Gelen gerillalar hemen yatma hazırlığı içerisine girdiler. Fakat yatmadan önce, kendileri için hazırlanan çayı içtiler. Bu çayın yorgunluklarına çok iyi geldiği her hallerinden belliydi.

Savunma birimi yerlerini terkettiği için, nöbetçilerin görevi biraz daha fazlalaştı. Dikkatlerini daha da yoğunlaştırdılar.

Saat 11:00'e doğru gelirken iaşeciler, öğlen yemeğini dağıtmak için hazırlıklara girişmişlerdi bile. Bu hazırlıklar devam ederken, güvenlik nöbetçisi üç tane düşman aracının Hozat merkezde Tanzi karakoluna gittiğinin haberini verdi. Bunun üzerine iç nöbetçi ana gerilla birlik komutanını uyandırdı. Genç komutan kendinden emin bir şekilde,

-Tüm birliği uyandırın, çantalarını toplasınlar, talimatını verdi. Talimatı alan gerilla seri bir şekilde uyuyan gerillaları uyandırdı. Uyanan gerillalar hızlı bir şekilde gelecek talimatları beklemeye koyuldular. Gerillalar saldırı olacağını anlamışlardı. Komutan, diğer komutanları yanına çağırırdı. Diğer komutanlar geldiğinde onlara dönerek;

-Hepinizin bildiği gibi, daha önceden aldığımız istihbarat sonucu, birkaç gündür buradayız. Baklediğimiz düşman araçları geldi. Dönüşte vuracağız.

Genç komutan, diğer komutanlarında onayını aldıktan sonra, planını açıkladı.

-Düşman araçlarını dönüştür, köprüden sonraki viraj da vuracağız. Manuel yanına dokuz kişi alarak pusus atacak. Şahin dokuz kişi alarak düşmanın ilk müdahale edebileceği hakim noktaları tutacak, geriye kalanlar benimle beraber gelecek hakim tepeleri göstererek- şu görünen tepeden saldırı timini çekeceğiz.

Diğer komutanlar saldırı planını bu haliyle onayladı. Bu arada yemek hazırlığı yapan iaşeciler çay dışında diğer hazırlıkları tamamlamışlardı. Komutanlar savaşçıların yanına döndüler. Komutan, hızlı bir şekilde yemek yenmesini söyledi. Gerilla için yemek yemek o kadar zor bir iş değildir. Yedikleri bir yufka ekmeğinin içine bir veya bilemedin iki kaşık çökelek. Bundan dolayı gerillaların yemek yemeleri pek uzun sürmedi.

Komutanlar, hazırlanan plan gereği savaşçıları yanlarına alarak, üç birlik halinde harekete geçtiler. Birinci birlik, saldırı için düşünülen noktaya hızlı bir şekilde giderken saldırı birimini geriye çekecek olan birlik, saldırı noktasına yakın olan hakim tepeye doğru, üçüncü birlik ise düşmanın ilk müdahale edebileceği ve saldırı birimini kuşatabileceği hakim tepelere mevzilenmek üzere birbirlerinden ayrıldılar.

Ve saldırı başlıyor...

Saldırı birliği, saldırı noktasına varmadan kendi içlerinde bir olumsuzluk yaşadı. Bu olumsuzluk, birlik hızlı, hareket ettiğinden dolayı, iki gerillanın dalgağının şişmesi sonucu gelememesi ve komutanın

bunları beklemeleri için iki gerillayı bekletmesiydi. Geriye kalanlar vakit kaybetmeden nokta yere varmak için hızlarını kesmeden yollarına devam ettiler. Bu olumsuzluk birliğin ikiye bölünmesine sebep oldu. Saldırı gerçekleşene kadar birbirlerini bulamadılar. Ama bu olumsuzluk saldırının gerçekleşmesinin önünde bir engel olmadı.

Saldırı birliği yerine ulaştığı zaman daha tam yerleşmeden düşman araçları yolda gözüktü. Gerillalar mevzilerini yapmadan düşman araçlarının gelmesi, komutanın savaşçıları en uygun yere hızlı bir şekilde yerleştirmekle karşı karşıya bıraktı. Ve öyle oldu. Komutan, savaşçıları düşman araçlarına etkili bir darbe vurabileceği yerlere hızlı bir şekilde yerleştirdi. Gerillalar saldırıyı başarılı bir şekilde yapmak için, pusuda sessiz beklemekteydiler. Gerillalar gerçekleştirecekleri başarılı eylemlerin sonucunda halkın kendilerine olan güvenlerini pekiştireceğini, halkla olan ilişkilerini sağlamlaştıracağını, düşman saflarında moral bozukluğuna yolaçacağını, düşmanı yıpratacağını, zayıflatacağını dolayısıyla yürüttükleri gerilla savaşını boyutlandıracağını, gerillaların her yönlü güçleneceğinin bilincindeydiler. Gerilla savaşının küçükten büyüğe, basitten karmaşığa doğru gelişeceği gerçeğini, bununda düşmana vurulacak darbelerle olacağını gerillalar düşmana sıkılan her mermide kanıtıyorlardı. Düşman gerillaların yoğun eylemleri karşısında adeta süt dökmüş ke-diye dönmüştü. Düşmanın bu durumu, hareket tarzından ve halka karşı tutumlarından anlaşılmalıdır. Düşmana vurulan her darbeye halk coşuyor, gerillalarla karşılaştıklarında bu coşkularını şöyle ifade ediyordu;

-Vurun evlatlar, daha çok düşman askeri geber-tin!

Düşmana vurulan her darbenin düşman safların-

da yarattığı moral bozukluğu düşmanı şubay ve askerlerinin halka anlattıklarından, saldırı ve çatışmalardaki tavırlarından görülmektedir.

Düşmana vurulan her darbeye, halkta yarattığı coşkunun, düşman askerleri arasında yarattığı korku ve moral bozukluğunun yanında gerillaların moral-lerinin yükselmesine ve düşmana daha güçlü dar-beler indirme mücadelesine daha bir azimle sarıl-masını sağlıyordu. Partinin kendisine verdiği silahı daha sıkı kavıyor ve hedefine yöneltmek için daha çok çaba sarfediyordu.

Gerillalar pusuda tüm bu bilinçle, başarılı bir ey-lem yapmak için beklerken, düşman tüm bunlardan habersiz başlarına neler geleceğini bilmeden ama korkuyla her an bir pusuya denk gelebileceğinin en-dişesiyle yavaş yavaş pusu yerine doğru ilerlemek-teydi. Sürekli böylesi bir psikoloji içerisinde ol-malarına rağmen, pusu atılan yerin Amutka, Koz-luca ve Tanzi karakollarının üçgeninde olması, düş-manı birazda olsa rahatlatıyordu. Ama bu rahatlık uzun sürmeyecekti.

Bir reo ve iki cemseden oluşan düşman kon-voyunun, pusu yerine varmasına az kalmıştı. Düş-man araçları arasında yaklaşık 20-30 metre kadar bir mesafe vardı. Düşman bu mesafeyi bilinçli olarak bırakıyordu. Bu mesafeyi vermelerindeki amaç, olası bir saldırıda daha az kayıp vermek içindi, plan gereği iki araç imha edilecekti. Alınabilirse silah alınacaktı. Pusuyeri, iki düşman aracını hedef alabilecek bir şekildeydi. Mevzilenme esas olarak ikinci araca göre yapılmıştı. Bunun yanında birinci araçta hedef arasındaydı. Üçüncü düşman aracından düşman askerlerinin müdahale edebileceği ihtimali üzerine gerillalar onlara da müdahale edebilecekleri bir şekilde mevzilenmişlerdi.

Ve saldırı gerçekleşiyor....

Saat 13:30 suları

Düşman konvoyu pusuyeri atılan noktaya geldiğin-de, hedefe giren düşman araçları gerillaların otomatik tüfeklerinden ateşlenen mermilerin etkisi altına girdi. Böylesi bir gerilla saldırısı karşısında düşman şubay ve erleri çığlıklar ve kanlar içerisinde birer birer cemseden düşüyorlardı. Ortalık bir an-da savaş alanına dönüştü. Bir yandan TIKKO geril-lalarının slogan ve silah sesleri her tarafı inliyor, diğer taraftan ise, düşman güçlerinin çığlıkları ve kan emicilere hizmet edenlerin bedenlerinden dökülen kanlarla ortalık adeta kan gölüne dönmüştü. Düşmanın güçlerinin çığlıkları gerillaları hiç et-kilemiyordu. Bu gerillaların canı oldukları yada gözü dönmüş kan içiciler oldukları için değil. Bu gerillaların ne kadar çok düşman askeri safdışı edilirse, mücadelelerini o kadar boyutlandıracağını bilincinde oldukları içindir. Bu gerillaların, her ne kadar erler halk çocukları olsalarda, o elbiseyi giy-dikleri ve kan emicilere hizmet ettikleri, halka baskı yaptıkları, operasyonlarda gerilla avladıkları müd-detçe düşmanımız olduklarının bilincinde olmaların-dandı. Bu, dökülen kanların sorumlusu, halkın kur-tuluş savaşçıları olan gerillaların olmadığı, halkı sömüren, zulüm ve işkence altına alan ve bunun için her türlü pislği mübah gören emperyalistlerin ve on-ların uşakları olan yerli gerici sınıflar olan komp-rador burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır.

Düşmanın birinci aracı olan reo, gerillaların hedefine girdiğinde, şoför mahalli direk hedef ol-duğu için, yolda zik zak çizerek devrildi. Bu ilk araç-ta şoför mahallinden başka düşman askeri yoktu. İkinci araç olan cemse ise, silah seslerini duyması üzerine önce şaşkınlıktan ve korkudan yolun ortasın-da durdu. Bu durum aracın tam hedef olmasına neden oldu.

Bu araçta gerillaların hedef tahtası oldu ve cem-sedeki düşman güçleri-teker teker cemsenin açık olan yan taraflarından düşmeye başladılar. Tüm sal-dırı boyunca şaşkına dönen düşman müdahale edebileceği ne cesareti ne de fırsatı bulmuştu. Saldırı bittikten sonra ilk araçtan yaralı olarak kurtulan asker- daha sonra bu askerin üsteğmen olduğu öğ-renildi-en-fazla on kere atış yapabildi, daha sonra sustu. Bu atışların gerillalara pek etkisi olmadı. Tek etkisi silah alınması noktasında idi. Silah alın-mamasının nedeni sadece bu yaralı olarak kurtulan üsteğmenin atışları değildi. Bunun yanında, üçüncü araç hedefe girmediği için bu araçtaki düşman asker-lerinin nerede olduğunun bilinmemesi ve saldırı bir-liğinin ikiye bölünerek gücünün zayıflamasıydı.

Saldırıda gerillaların burnu dahi kanamamıştı. Şimdi yapılacak tek şey saatin erken olmasından dolayı hızlı bir şekilde kendilerini savunan can yol-daşlarına doğru çekilmeleri idi. Zaten gerilla savaşının taktiği, "vur-kaç-bekle-gözetle-bir daha vur" değil miydi? Şimdi gerillalar ikinci bir saldırı yapmak için hakim yerlere çekilerek ikinci bir sal-dırı fırsatını bekleyeceklerdi.

Ve öyle oldu....

Saldırı birliği, ayrı düşen yoldaşlarıyla bir-leşerek,kendilerini korumakta olan savunma bir-liğinin olduğu tepeye doğru, hiçbir engel-lemeye karşılaşmadan emin, korkusuz ve başarılı bir eylemin verdiği coşkuyla yoldaşlarına doğru çekildiler. Bu çekilme hızlı oldu.

Gerillalar saldırıyı gerçekleştirdikleri sırada sal-dırı noktasına yakın bir köyde düğün yapılmaktaydı. Silah seslerinin duyulması üzerine düğünde olan köylülerin ilk etapta saldırının mahiyetini bilmedik-lerinden dolayı, silah seslerini şaşkınlıkla kar-şıladılar. Saldırı birliğinin komutanıyla ana gerilla birliğinin komutanı telsizle haberleşip saldırının başarıyla gerçekleştiğini öğrendikten sonra, silah atışlarıyla beraber partimizin ve ordumuzun sloganlarını atmaya başladılar. Bu hakim nokta köyün tam karşısındaydı. Slogan sesleri çok rahat bir şekilde köyden duyulmaktaydı. Saldırının TKP/ML- TIKKO tarafından yapıldığını atılan sloganlardan anlayan köylüler silah seslerine davul-lu-zurnalı marşlarla eşlik ettiler. Köylüler coşmuş silah sesleri ve davul zurna eşliğinde coşkularını hem marş söyleyerek, hem de halay çekerek dile getiriyorlardı. Gerillalar da halkın bu coşkusuna hakim tepede aynı şekilde halay ve horonlar çekerek karşılık verip, coşkularını dile getirdiler. ■



'Penceremdeki güneş' hiç batmayacak

Kantinden girişte göze çarpan, ilanlardan biri "PENCEREMDEKİ GÜNEŞ" resim sergisi. Kimileri için zaman geçirmek, kimilerinin ise kendini bulduğu bir yer.

Hangi amaçla olsada gidenleri kendisine bağlayan kendi dünyalarını yaşatan, insanları karanlıkların ardındaki güneşe ulaşmaya olan inançla yaşama bağlayan bir çalışma.

YDG- Kendinizi tanıttırmsınız?

Gülbin- 1974 Erzincan doğumluyum. Uludağ Üniversitesi İktisat fakültesi birinci sınıf öğrencisiyim.

YDG- Ne zamandan beri resimle ilgileniyorsunuz?

Gülbin- Ortaokuldan beri uğraşmaktayım. Lise yıllarında bu ilgilim daha da arttı. Resmin benim için var olan önemini lise yıllarında kavradım.

YDG- Resim sergisi açma fikri nasıl ortaya çıktı?

Gülbin- Lise yıllarımdan beri sergi açmayı düşünüyordum. Bundan önce karma sergilere katılmıştım. Bu benim ilk kişisel sergim.

YDG- Neden "penceremdeki güneş"?

Gülbin- En iyi dostum olan resmin hayatımdaki yerini ifade etmek istedim. En kötü anımda bile benimle birlikte olan, benimle bir çok şeyi paylaşan, yalnız bırakmayan çok iyi bir dost. Onunla birlikte olmak, birlikte yaşamak bana büyük zevk vermektedir. Bırakmak mümkün değil. Bunu başkalarıyla paylaşmakta bana ayrı bir mutluluk sağlıyor.

YDG- Bu sergiyle neyi amaçladınız?

Gülbin- Belli bir konu ele almadım. Bir çok konuyu içine alan bir çalışma. İnsanların çaktığı acıları, bu acılardan kurtulmanın, insanca yaşamının mü-



cadele etmekle, direnmekle elde edilebileceğini anlatmaya çalıştım.

YDG- Serginize ilgi nasıldı?

Gülbin- Az sayıda insan gelmekte. İnsanlar ilgisiz. İnsanlar, yeni değişik yeni birşeyler görmeli, ilgilenecekleri kültürel sanatsal faaliyetlerle, yaşamlarını zenginleştirebilirler. Az da olsa bunu yapmaya çalıştım. Ama insanlar ilgisiz. Bununla birlikte sanırım; bu ilgisizliğin altında serginin, sınav tatiline denk düşmesinin de etkisi var. Bununla birlikte

olumlu yanlarda var. Gelen insanlar seviniyorlar, devam etmemi istiyorlar. Var olan eleştiriler beni ileriye götürmede bir adım. Kimileri kendilerini buldular. Daha önceden resim yapanlar üzülüyorlar. Sergimi gezdiklerinde tekrardan bir umut girdi. Tekrardan resim yapma isteği doğdu. Sanırım onların üretkenlikleri de engellendi. İnsan yeterki istesin, herşeyi yapar. Çaba göstermek, yılmamak, mücadele etmek gerekir.

YDG- En sevdiğiniz ressam kim?

Gülbin- Van Gogh... Yaşamından, mücadelesinden etkilenmişimdir. Hayatı boyunca resimlerine ilgi duyulmamış, yadigarlanmış. Ama o yılmamış resme devam etmiş. Birde Picasso var. Değişik bir akım oluşturmuş. Farklı bir teknikte. İnsanları düşündürmüş hep.

YDG- Ressam olmayı düşündünüz mü?

Gülbin- Düşündüm, ama o imkanlar oluşmadı. Öyle bir toplumda yaşıyoruz ki insanlar istedikleri yönde yetişemiyorlar. Şu an ise istenmediğim bir bölümde öğrenim görüyorum. Ama resim sürecektir... Penceremdeki güneş hiçbir zaman batmayacak

YDG- Resim yaparken karşılaştığınız zorluklar nelerdir?

Gülbin- Yurt ortamı rahat çalışmamı engellemekte. Yalnız olduğum ortamlarda daha üretken çalışmam oluyorum. Yurtta odalar 8 kişilik, rahat çalışmıyorum malzeme eksikliği vb sorunlar var ama tüm bu olumsuzluklara karşın, çabalamakla ortaya çıkan tablo sevindirici. Ailem sergi açmam için destekledi. Bu sergiyi açarken bir arkadaşımın bana çok yardımları dokunmuştur.

YDG- Penceremdeki güneşin hiç batmaması dileğiyle başarılar dilerim. ■

Uludağ Üniversitesi'nde karma sergi

Bursa Uludağ öğrenci yurdunda daha önceleri açtıkları kişisel resim sergilerinden sonra organize ettikleri "MOZAIK" isimli karma resim fotoğraf sergisiyle TUNCAY ŞEN ve GÜLBİN ARSLAN olumsuzlukların yoğun olarak yaşandığı bir haftada ilgi odağı haline dönüştüler.

İdare bünyesindeki sosyal faaliyetler ve kültür merkezinden koparak çalışmalarını bağımsız olarak yürüten ŞEN ve ARSLAN özverili çalışmalarının meyvelerini bu sergileri ile toplamaya başladılar.

Kendi eserlerinin de yer aldığı bu sergide 10 öğrencinin toplam 123 eseri yer aldı... 25. 6. 93 tarihinde açılış kokteylinde gelen kitleye konuşma yapan ŞEN ve ARSLAN " bir kaç gün önceki tiyatro kolumun 4 aydır emek vererek hazırladıkları eserin bir takım çevrelerin idareye yaptıkları itirazlar sonucu, oyunun oynanmaması için çalışan idarenin tutumunu kınadılar.

Bu sansür olayına diğer kolların çalışmalarını askıya alarak başlattıkları protesto eylemliliğine kendilerinin destek verdiklerini, ancak kendi çalışmalarının baştan itibaren idareden bağımsız olduğunu ve başarılarının bu bağımsızlığa borçlu olduklarını; kendi başarılarını diğer sanat kollarına örnek olması için her koşulda açıklamayı uygun gördüklerini belirttiler. İdarenin söz konusu protesto zincirinden aklanarak çıkabilmek için, daha önceleri kendi sergilerine ilgi göstermemelerine rağmen, son sergileri için 1-1,5 milyona yakın açılış kokteyli düzenlemek istediğini ama kendilerinin son yaşanan olaylar karşısında bunu red ettiklerini belirttiler.

Kendi ekonomik ölçülerince küçük bir kokteyl ile açılan sergi, açık olduğu süre boyunca ilgi odağı haline geldi.

Yer yer gitar, akordion ve saz resitallerinin sunulduğu sergi, 29.6. 93 tarihindeki ülkücülerin düzenlediği veda gecesi akşamına kadar ilgiyle izlenmeye devam etti. Bu "veda gecesi" sırasında çıkan olaylar nedeniyle sergilerini kapatmak zorunda kaldılar. 30.6.93 akşamı çalışmalarını ve sergilerini, basına ve Bursa'nın yerel televizyonu Flaş Tv'nde

katılacağı bir galayla tanıtmayı düşünen ŞEN ve ARSLAN gelişen olumsuz ortam nedeniyle bu galayı iptal etmek zorunda kaldılar. Galaya Bursa sanat çevreleri davet edilmişti.

Sergi süresince, Bursa'da Fırçasız Ressam olarak anılan CEMİL BAŞO'yu kendisine özgü tekniğini öğrencilere gösteri şeklinde sunmasını sağlayan TUNCAY ŞEN ve GÜLBİN ARSLAN gelecek yıl

geniş tabanlı bir sanat kulübü kurmayı düşündüklerini ve kitlelerin bu kulübe olumlu baktıklarını söylediler...

Bu terör ortamında sergilerine yapılabilecek saldırıdan çekindikleri için, sergilerini apar topar kapatan öğrenciler, sergilerinin açık tutmayı düşündükleri süre boyunca düzenlemeyi düşündükleri programı uygulayamamaktan üzgün olduklarını eklediler. ■



Karma sergi açılışına sergi organizatörleri Gülbin Aslan ve Tuncay Şen'in yanında fırçasız ressam Cemil Başo da sergiye yaptığı gösteriyle katıldı.

Ön açıklama:

Uludağ öğrenci yurdunda tiyatro kolu'nun uğramış olduğu sansürü protesto tavrına gazetecilik kolu çıkardığı özel sayı ile destek verdi. Özel sayıyı aynen yayınıyoruz.

SKANDAL

Tarih yasağı bilir. Çünkü içinde taşımak zorunda kalmıştır onu. Özgürlüklerin kısıtlandığı, eserlerin sansür edildiği bu ülkede yasakçı ve sansürcü zihniyetler her keзде Uludağ öğrenci yurdunda kendini gösterdi.

Neden yasak? Neden sansür? Çoğu kez doğrulardır yasaklanan. Bu eylemi doğuran ise, korkulardır yasakçıların. Korkulan; perdenin indirilmesi kokmuş gerçekliklerin görünmesidir. Peki, bizi bu özel sayıya iten neden ne?

Dönem başında çalışmalarına başlayan kültür merkezimiz, ilk ürünlerini Haziran ayıyla birlikte vermeye başlamıştı. Tiyatro kolunda kendi ürününü sergilemeye hazırlanıyordu. Önlerinde hiçbir engel yoktu. Oyun için Kredi Yurtlar Genel Müdürlüğünden izin alınmış, Yurt idaresi izin vermiş ve yüksek bir ücret ödenerek bir devlet tiyatrosu sanatçısı eğitmen olarak tutulmuştu. Ancak oyun oynanamadı.

Özgürlük, demokratikleşme, şeffaflaşma palavralarının cirrit attığı ülkemizde, gerçekte işlerin hiç te böyle sözlerle olduğu gibi yürümediğini yurt özelinde gördük. Gericiler ve Yurt idaresinin ortak baskısıyla oyundan bir sahnenin çıkartılması isteni-

yordu. "İmamın içki içip oynadığı sahne"

Kaldı ki bu sahnede dini inançlara herhangi bir saldırı yapılmamış, sanatın mizahi yönü ön plana çıkartılmıştır.

Bizler sanatı sansürlenmiş, içi boşaltılmış haliyle kabul etmiyoruz. Sansür sırasının bize gelmesini beklemeden, Yurt idaresi ile olan bağımızı koparıyoruz. ARKADAŞ gazetesi diğer sayılarında yurt idaresinden bağımsız, sadece sizlerden aldığı güçle çıkaracaktır.

Üniversiteliyim diyen tüm arkadaşları duyarlı olmaya çağırıyoruz.

ARKADAŞ GAZETESİ

TİYATRO KOLU: Tiyatro kolundan bir arkadaş "Bir grup insanın bizim müdüre gidip tehdit etmesini ve müdürün tavrını kınıyorum. Bizim tek amacımız oyunumuzu oynamaktır. Herhangi bir siyasi gruba kastımız yoktu. Ama kendi siyasi durumlarını sene gelecek öğrencilere anlatmak ("biz tiyatroyu engelledik" gibi sözler söyleyebilmek için böylesi bir tavrı almışlardır. Hiçbir suçu olmayan yurt öğrencilerine, oyunu sergileyemediğimizden dolayı özür dilerim.

ŞİİR KOLU: Son gelişen "tiyatro olayı" karşısında şiir kolu idareye alınacak tavırda ikiye ayrıldı. Ayrılan grup idarenin gösterdiği baskı ve engellemeleri protesto etmek için hazırlanmış oldukları yazarlarla söyleşiyi iptal ettiler. Yazarlar bu protestoya destek vererek, kendi çıkartıkları dergilerde bu konuya yer vereceklerini söylediler. Şiir kolundan ayrılan grupta görüşlerini aldığımız bir arkadaş "Uzun süreden beri bir çalışma yapılmamaktaydı.

Bu çalışmalarını engellenmesini istemek gerçiliktir. Emeye, saygısızlıktır. Bu olay karşısında, tüm kolaların ve tüm arkadaşların tavrı alması gerekir. Bu çalışmalar istenildiğinde keyfi olarak engellenecek kadar basit çalışmalar değildir."

Şiir kolunun ayrılmayarak orada kalan arkadaşların getirdiği ise "Biz herhangi bir gruba bağlı değiliz. Bu olaylar bizi bağlamaz. Kendi çalışmamızı yaparız" şeklindeydi.

RESİM KOLU: Kolların bundan sonra bağımsız bir şekilde çalışmalarını sürdürmesi ve çalışmaların belli bir süre erteleme şeklindeki protestoya, zaten bağımsız olan çalışmalarını ertelemeyerek "destek" oldular.

Resim kolundan bir arkadaşın görüşleri "Oyunları engellenen tiyatrocular arkadaşlar pasif bir durum sergilemekte olsalarda, onlara karşı yapılan engellemeyi kınıyor ve dört aydır vermiş oldukları emeğe karşı yapılan bu saldırıyı saygısızlık olarak görüyorum. Bu engellemelere karşı çıkıyor ve tüm öğrencileri tek bir yumruk olmaya çağırıyoruz. Resim çalışmalarını bağımsız olarak sürdürmeye devam edeceğiz".

SPOR KOLU: Varolan protesto destekçileri ve çalışmalarını bağımsız olarak yapacaklarını belirttiler. Spor kolundan bir arkadaş "Dünya sporuna katkı amacıyla yaptığımız spor çalışmalarımız şimdiye değin olduğu gibi bundan sonra da bağımsız olarak sürecektir.

Dört aydır çalışmaları sürmekte olan bir oyun izini verip sonra iptal edecekse neden dört aydır çalışmalarını devam etmesine olanak tanındı diye sordu.■

Artık üzölmek yok çünkü, ben de bir PARTİZAN'ım

Çok küçük bir çocukken, munzur dağlarının köylerinden olduğumuz için, yaylaya yani dağa çıkar; ve üç dört ay kadar köye inmezdik. O küçük yüreğimde, her zaman devrimci abilerle karşılaşma umudu taşırdım. Ne çok da severdim kendilerini. Çocuk olduğum için kimse dikkate almazdı. Devlet gibi, devletten farkları bir çiçek gibi beni toprağında koparmazlardı. Oysa devrimci abilerim beni ve çiçekleri ne kadar da çok seviyorlardı. "Sizlere güzel bir gelecek için bu kavgamız" diyorlardı. Güzel bir gelecek için savaşmanın gerekliliğini anlamamıştım. Geleceğimi elimden kim alırdı ki, bunun için neden ölmek gerekiyordu? anlamazdım. Ne kadar da yanıltılmışım, kendilerini erişilmez dağların doruklarında ve yıldızlar kadar uzak sanırdım. Onlar içimde, yanibaşımızda duruyorlar, bir yıldız parlaklığıyla, çocuk aklım onların okullarda, fabrikalarda, köylerde sözün kısası, memleketimin en ücra köşesinde çevresini aydınlattığını anlayamazdım.

Önder İBO diyorlardı. Çok duymuştum bu ismi. Anlatırken saygıyla yoldaş diyorlardı, bu isim için. Kimdi ne yapmıştı ve neden bu kadar çok seviliyordu, bilmezdim. Köyümüzde de bu isimden gizli bahsederlerdi daima. Bin de bilinçsizce devrimci abilerim çok sevdiği için severdim yoldaş İBO'yu anlamadığım bir şey daha vardı, ayrılmadan önce jandarmaya bir şey söylemeyin derlerdi. Sonra sizlere işkence yaparlar. Annenizi, babanızı götürürler, diye tembihte bulunurlardı. İşkenceyi de duymuştum, insanın tırnaklarını söküyorlarmış, korkardım, ben kötü bir şey yapmadım ki, sadece devrimcileri çok seviyordum sevmenin suç ol-

duğu bir ülkede yaşadığımı bilmiyordum. Sonra bana "devrimcileri, yoldaş İBO'yu sevmek, mutlu yaşamak, kahkaha atmak emekçi halk için suç" dediler.

Daha çok şeyler anlatırlardı, çocuk olmak önemli değildi onlar için. Eğilir gözlerimizin içine bakar anlatırlardı, devlet kötü diye. Sözleri aklımda kalmazdı, anlayamazdım. Fakat bakışları evet evet bakışları çok değişik, şafak gibi, tüm güzelliklerini yeni bir güne açan ufuk kadar derin, ve güneş kadar sıcak.

Devrimci bir abi gelmişti. Yemek yedi, uyudu ve kalkıp gitti. Beni çok üzerti bu ayrıtlıklar. Sonra bir daha gelmezdi. Sordum diğerlerine neden gelmediğini vuruldu dediler. O zaman anlamdım, daha önce anlamadığım bir çok şeyi. Jandarmanın kötü olduğunu ve o devrimci abinin tek suçunun beni sevmek olduğunu.

Şimdi büyüdüm, o adını bilmediğim yoldaşı da hiç unutmadım. Ve artık devleti de tanıyordum, düzeni de. Sizleri de tanıyorum, Önder İBO'yu ve düşüncelerini de

Yıllar sonra geçmişe dönmek, Munzur'da dolaşmak çok güzeldi. Geri dönmek, anılarda da olsa tekrar ayrılmak zor oldu. Çocukken de onlardan ayrılmak aynı şekilde zordu.

Artık üzölmek yok çünkü, ben de bir PARTİZAN'ım binlercesinden biriyim. Tıpkı devrimci abilerim gibi, çocuklara güzel bir gelecek vermek için ve kavgamıza yeni çiçekler, fidanlar kazandırmak, bu kutsal davada yer almak, kızıl bayrağı doruğa taşımak benimde görevim.

Bir YDG okuru

DÜZELTME:

Mayıs ayında yayınlanan 8. sayınızda "Liselerarası yarışmada halı sızlık" başlıklı haberde;

Perihan Başyurt ve Songül İlky Karadoğan isimli şahısların kar kolla işbirliğinde oldukları şeklinde bir ibare geçmektedir. Bu bölümde yanlış anlaşılabilir bir durumdur.

Böyle bir şey yoktur. Bu yüzden Tüm YDG okurlarından öz dilediğimizi bildiriyoruz

Malatya Kürecik'ten YDG okurları

Sevgili Dostum

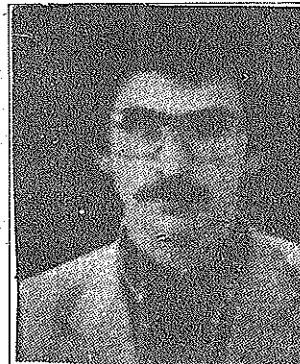
Yürekli mert ve dürüst devrimci
Yiğitliklerin nişanlandığı ve kahpece
vurulduğu bir zamana tanık olmanın
acıasını bilirdin!

Atların sırtında rahvan ömrün sahipleri
ölmezler

ve dik başlı anıları bilirsin

ki
Yıldızsız bir mekanı asla kabullenmezler
Sen aydınlık düşümeziğin kucağındasın
bunu bil, ama yine de yüreğinin ve
gülüşünün sıcak güzellikliğini özlememek
elimde değil. Tıpkı seninle aynı konakta
duran yoldaşlarımı özlediğim gibi
ve bir merakımı bilmeni istiyorum

Ekmeğini "dede" nin kanına bananların
uykusu var mı?.....



AĞADEDE SARIKAYA

Seni öpüyorum sevgili arkadaşım
Seni özölüyorum.

THKP/C HDÖ savaşçısı Ağadede,
9 Mayıs 1993'de Fatih'de polis tarafından
katledildi.

M. Ali

Zorba

I. HARUN AKÇAY

Temmuz ortası.... Ersin Bey her günkü gibi saat tam onda bahçeye indi. Emekli öğretmendi. Otuzbeş yıl süren meslek yaşamının son yirmi yılında lise müdürlüğü yapmıştı. Mesleğini çok sevmişti. Bu yüzden önce allaha, sonra kendisini okutan eniştesine şükrederdi.

Yüzünü erişilmez bir hayal gibi ancak hatırladığı babasının Cumhuriyetin birinci yaşında diktiği kestane ağacının dibindeki koltuğuna oturdu. Nur içinde yatсын! Dindar anacığı, "Ağacın büyüdüğünü, meyve verdiğini, yaşlandığını göremedi." derdi babası için... Ersin Bey güneşi pek sevmezdi. Bu dev ağaç olmasa bahçeye çok seyrek inerdi. Gölgelekte, lise müdürlüğüne başladığı yıl satın aldığı, emekli olunca da yanından hiç ayırmadığı makam koltuğuna oturur, önce düşüncelere dalar, sonra da biraz uyurdu. Koltuğu da ağaç gibi yaşlanmış eskimişti. İçin için çürüyen ağacın bir fırtınada devrileceğinden korkuyordu, ağacı bir an önce kesmek istiyordu. Ama bu fikre henüz alışamamıştı. Babasının düşünceleri, annesinin hüznü aklına gelince kararsızlığa düşüyordu. Hem sonra ağacın altında, koltuğunda Zorba'yı seyretmek, onunla konuşmak, oynamak bambaşkaydı. Düşünmek huzur, huzur hırçınlıktı Ersin Bey için. Ve ancak koltuğunda huzurluydu. Ağaç neyse ama koltuğundan ayrı olmayı düşünemiyordu bile.

Ev işlerini bitiren, öğle sonrası bahçeye inen karısının sesiyle uyanırdı. Zorba'yı dışarı çıkarmadan önce sebzeleri sular, bir an önce ona kavuşmak için yanıp tutuşurdu. Karısı kızardı:

"Ne acele ediyorsun? Zorba kaçmıyor ya! İyi sulamıyorsun."

Kızmazdı, nasıl evlendiğini hala çözemediği, sevmediği, ev işlerinden ve oğullarından başka bir şey düşünmeyen karısına. Aileler kararlaştırmıştı bu evliliği. Kendisinin az da olsa gönü vardı ama kızın kendisini istemediği o zaman kulağına çalınmış, önemsememişti. Upuzun bir otuz yıl! Biliyordu karısının kendisini hiç sevmediğini. Kendi ilgisi de çok geçmeden kül olmuş, evlilikleri yavan, kavga ve küskünlüklerle dolu bir beraberliğe dönüşmüştü. Karısı, her kavgeden sonra yatıştırdığında, "Evliliğimiz kaderimiz" der, sonra için için ağlardı. Oğullarının aklını çelen, sendikacı kayınbiraderinin ablasına, "İstersen boşan!" fikrini telkin ettiğini biliyordu. "Boşanmaya yeltenirsen seni de o şerefsiz kardeşini de öldürürüm. Bilmiş ol! diye meydan okumuştı karısına. Kadın bu tehditten hemen sonra kardeşine, "Bize gelme demişti. Kardeşinin yanıtı, "Olur gelmem. Ama bir gün fikrini değiştirirsen yanındayım." olmuştu.

Önce dün gece gördüğü düşü anımsadı. Mezun olduğu lisenin çatısına çıkmıştı. Geceydi. Nasıl oluyorsa ortahği birden alevler sarıyor, ülkenin en büyük kenti dev bir yangının içinde çırpınıyordu. Hayret! Kendisi, kurtulmak için en ufak bir çaba harcamıyordu. Sonra alevlerin aydınlattığı gökyüzünde bir yüz belirdi. Eniştesi bu. Adam durmaksızın ağzını açıyor, açıyor, açıyor. Sonra üflüyor. Yangın sönmeyince su püskürtüyor bu kez. O anda içini bir sevinç kaplıyor ve eniştesine şükreliyor.

İlkokulu bitiren annesi İstanbul'a götürmüştü. "Size emanet! diye eniştesine teslim etmişti. İlk korkmuştu bu adamdan. Uzun boylu, iri yarı asık suratlıydı. En belirgin özelliği az konuşmaktı. Dili gözlerinde, buyrukları bakışlarındaydı. Gülmezdi ve hoşnutsuzdu hep. Sonra nasıl olduysa sevmiş, saymıştı bu yüzbaşy. Ersin'in dert ortağı olan ablası da kocasından çekinir, saygıda, hizmette kusursuz davranırdı. On yıldır çocukları olmuyordu. Sonraları çok düşündü. Bu adamı niçin sevmiş, saygı duymuştu. Oysa hiç sıcak ilgisini görmemişti. Belki de istikbali sözkonusu olduğu için sevmişti. Bunu düşünürken az da olsa utanıyordu Ersin Bey. Yine de sormadan edemiyordu. Bu adamda, korkusunu sevgi ve saygıya dönüştüren bir şeyler olmalıydı. Ana ne? Yaşam felsefesi, "Dürüst ve çalışkan olmak, allaha dine mammals, peygamberi sevmek, milleti yüceltip, devlet yıkıcılarına karşı uyanık olmalı." "Az konuştuğu zamanlar hep bunları telkin eder, düşüncelerini

örneklerle açıklardı. Kur'an okumayı, namazı, türlü çeşit duayı ondan öğrenmişti. Din eğitimiyle, Allah yolunda eniştesini geçen ablası değil bizzat asık suratlı bu subay ilgilenirdi. Okul ve dini kitapları dışında kitap okumak yasaktı. Liseyi bitirince yanlarından ayrılış, enişte de 27 Mayıs'tan hemen sonra albay rütbesinden emekli olmuştu. Menderes ve arkadaşlarının idamından sonra da ağlaya ağlaya ölmüştü. Ablası anlatmıştı bunu.

Dün geceki düş olmasa eniştesini anımsamazdı. Onu unutmadıysa da sık sık düşünmekten rahatsız oluyordu. Kırk yılda bir mezarını ziyaret etmek bile acı veriyordu Ersin Bey'e.

Aklına Zorba takılınca heyecanlandı. Saatine baktı. Erkendi. Nasıl olsa keyfi yerindeydi keratanın. Ona hayrandı. Onunla ilişkisini her konuda hakham kesen oğulları bile anlamıyordu. Hele karısı! Zorba'yı her görüşünde tiksintisini açıkça belli ediyordu... Kalkmak istedi. Nedense bugün Zorba'yı bir an önce görmek istiyordu. Kalkmadı.

Yorgun ve yaşlıydı. Kim bilir ne zaman ölecekti? Ölümü, birden bire acısız olsundu. Cenazesine kaç kişinin katılacağını da çok merak ediyordu. Kaç kişi? Ne yapmıştı da bu insanlara yaranamamıştı? Nankör bu millet, nankör! İyilere, kötülere, oğullarına, karısına, akrabalarına, hiç kimseye yaranamamıştı. Oysa hep iyi niyetliydi. Rüsvete adam kayırmaya, yolsuzluğa karşı olmak suç muydu? Dürüst olması, kursağına ve evine bir gram haram sokmaması suç muydu? Doğruydı. Müdür olunca sertleşmişti. Acımasızdı. İlkeleri vardı: Çalışmak, öğretmenlere ve geleneklere saygı. 27 Mayıs'tan iki yıl sonra müdür olmuş, okullarını bildiğince yönetmişti. Bu yüzden sık sık sürgün edilmesi. Sürgün! Rüsvetçi, dalavereci, komünist öğretmenlerle hep boşmuş ama kimse'nin sürgününü istememişti. Pislik her yerde pislikti.

Bulunduğu yerde etkisizleştirilmeliydi. İyi eğitimin dışında hiçbir amacı yoktu. Katılığı ve prensipleri hiç benimsememişti. Bu yüzden başına gelenler. Sevilmemişti. Düzeni bozulan devlet bile karşıydı kendisine. Meslektaşlarının, öğrencilerinin hiç biri bayram günlerinde olsun bir kart bile göndermiyorlardı. Subay olmasını istediği general olabilecek akıl ve yetenekteydi- oğlu bir keresinde, "Yaranamazsın bu devlete. Yaranamazsın." demişti. Haklıydı... Devleti kendisine bıraksalar, devlet başkanı olsa, gösterirdi cümle aleme, devlet nasıl yönetilir. Büyük oğlu general olmalı, birlikte yönetmeliydiler... General olmasını istediği büyük oğlu üniversiteye İstanbul'a gidince solcu olmuş, kimselere danışmadan da evlenmişti. O şeytan kız çelmişti kayınbiraderinden sonra oğlunun aklını. Düşün törenine gitmemişti. Gelinini işçiydi. Sonra da cezaevine düşmüştü oğlu. Beş yıldır içerdeydi. "Sen bizi anlayamazsın baba! Biz üfledığımız ateşe yanar, küllerimizden yeniden doğarız. Bu yüzden bana uslu durmamı falan öğütlemelisin!" diye yazmıştı bir mektubunda. İktidara el koyan generalleri destekliyordu, hem de canı gönülden, ama eksik olmayan yolsuzluk, rüşvet söylentileri midisini bulandırıyordu Ersin Bey'in. Kendisi olmalıydı devletin başında. Gösterirdi o zaman komünistlere, bölücülere, bütün pisliklere. Oğulları hariç bütün komünistleri bir bir doğardı. Pislik ancak yok edilebilirdi... Devlet başkanı olmak fikri bazan dayanılmaz bir tutu haline geliyor, o zaman da kendisine gülüyordu. "Sen kim devlet başkanı olmak kim! Yirmi yıl müdürlük yaptın da allah'ın bir kuluna yaranamadın! İşe genel bir doğramadan sonra Milli eğitimle başladın! Eğitimde. Milli hedefler" programını uyguladın. Küçük oğlu da abisinin izinden gidiyordu. Onun için planları yoktu. Kendi başına bırakmıştı. Ne yaparsa yapardı. Sinemacı olacakmış beyzade. Bir bu eksikti. Pöh! Üniversite ler fesat yuvalarıydı. Onları hiç anlamıyordu. Komünizm yeryüzü cennetiymiş, öte dünya cenneti palaymış. En çok da bu düşüncelerine karşıydı. İkisi de dinsizdi. Dinlerine bağlı birer evlat yetiştirmek için çok uğraşmış, ikisi de hep kayırmışlardı. Bu yüzden az mı dayağını yemişlerdi. Ne yaparsa kar etmemişti. Dayılarıydı beyinlerini yıkayan. İşçi kıskırtıcı-

sı o şerefsiz elebaşı! Bu ülkede aklıktan kimse ölmezdi. Bir lokma ekmek için düzen sarsılır mıydı? Karısının da rolü olmuştu çocuklarının yoldan çıkmasında hep onları korumuştular.

Düşünceden düşünceye sonra uykuya daldı Ersin Bey. Hava iyice ısınmıştı. Karısı uyandırdığında saatine baktı. Epey zaman geçmişti. Bire geliyordu. Kalktı. Evin arkasında kiler olarak kullandıkları küçük odanın önündeki çeşmeye gitti. Elini yüzünü yıkadı. Yerdeki hortumun bir ucunu musluğa taktı. İyice bağladı. Suyu açtı. Diğer ucu bularak hortumu düzeltti. akan suyu yere tutarak kestane ağacının arkasındaki ekili alana gitti. Karısı kilerdeydi. Sebzeleri sulamaya başlayınca aklına Zorba düşü. Yerinden duramaz oldu. Zorba! Kümesindeki, bir karış boyunda siyah benekli yarıcı beyaz horoz. Zorba adını küçük oğlu vermişti. Güzel bir addi. Küçük oğlu Zorba'yla olan ilişkisini abisine yazmış olmalı ki büyük oğlu yazdığı mektuplardan birinde, "Seni anlayamıyorum baba. Bu kadar acımasız olamazsın" diye yazmıştı. "Güçlü olan yaşar" olmuştu yanıtı.

Zorba bir taneydi. bu yaşına kadar çok kumes hayvanı beslemiş onun gibisini görmemişti. Küçük yaşına, ufaklığına bakmaz, bütün horoz ve tavuklara saldırır, kumesi onlara zindan ederdi. Parçaladığı civciv sayısını hatırlamıyordu. Hayrandı ona. "Güçlü olan yaşardı." İşte bu yüzden yalnızca Zorba'yı kimesten dışarı çıkarırdı. Diğerlerine kumesin ön yüzünü kaplayan tel örgüden gelen hava ve güneş yeterdi. Yemleri ve suları da veriliyordu. Karısının da bu iş. Hem, hepsini dışarı çıkarırsa bahçedeki sebzelerden eser kalmazdı. Sulamayı bitirince çeşmenin başına geldi. Musluğu kapattı. Hortumu topladı. Kilerin sol yanındaki kumese yürüdü. Ah Zorba!

Koltuğundan onu seyretmeye doyamazdı. Henüz ötemiyordu. Ağacın altındaki gölgelekte çalm satarak gezinir, orayı burayı eşelerdi. Ona her şey serbestti. İsterse bütün sebzeleri mahvetsindi. ama Zorba bunu yapmazdı. Akıllı, anlayışlıydı. Onu seyrederken dalar giderdi. "Şu Allah'ın işine bak! derdi. "Bir karışık horoz hepsine meydan okuyor." İslk çaldı mı ya da "Zorba" diye seslendi mi hemen yanına gelir, bacaklarına sürtünür, üzerine sıçrar, baldırlarını, göbeğini gagalardı. Kucağına, ellerine alır, gagasından, gözlerinden, küçük kırmızı ibiğinden öper, sırtını boynunu okşardı. Biricik dostuydu Zorba. Arkadaşları.

Kumese bakınca, içerideki hareketliliğe çok şaştı Ersin Bey. Oysa her gün bu vakiite, Zorba içerideyken kumesten çıt çıkmazdı. Korktu. Zorba'nın yeri, kumesin içinde ayrı bir bölümdeydi. Bütün horoz ve tavuklar yerde dolaşıyor, kimileri Zorba'nın yerine girip çıkıyorlardı. Bu, hiç şüpheli bir durumdu. Hemen kapıyı açıp kumese girdi. Durmadan Zorba'nın bölümüne gitti. Bütün horoz ve tavuklar kaçıştılar. Gördüğüne inanmadı Ersin Bey. Zorba, kanlar içinde cansız yatıyordu. Neredeyse çirliçiplaktı. Bütün tüyleri yolunmuştu. Çömeldi Zorba'nın başına. Yıkılmıştı. Neden sonra Zorba'yı ayaklarından tutup kaldırdı. Kumesten çıktı. Giderken içeridekilere baktı, küfredip, huşla tükürdü. Kilerin önünden geçti mırıldanıyordu. Kendisine bakan karısını görmedi. Ölmüş Zorba'yı koltuğunun yanındaki masanın üzerine bıraktı sessizce seyretmeye başladı. sonra karısı kilerden çıkış kedisine bakıyordu. Döndü Ersin Bey. Karısının yanından geçerek kilere girdi. Az sonra elinde küçük bir çekiçle Zorba'nın yanındaydı. Ve birden bütün gücüyle çekici Zorba'nın bedenine indirdi. Durmadı. Arka arkaya yinede vurularını. Gözleri kanlandı. Boğuk boğuk inliyordu. Karısı gülerle izliyordu kocasını. Yorulunca çekici uzaklara fırlattı ve ölüyü kırık bacaklarından tutarak kaldırdı. Geri dönüp yürüdü. Karısının nefret dolu bakışlarını görmedi. Evin önündeki çöp bidonunun yanına geldi. Ölüyü çöpe bırakıp geri döndü zorlukla. Karısı kilerdeydi.

Bedeninin çok yabancı olduğu bir yorgunluk sarıydı. Uykuya dalmadan önce bir an iktidardaki generalleri düşündü.

Ersin Bey, son uykuya yattığını hiç öğrenemedi. ■

Merhaba YDG

Dünyada ve yurdumuzda gelişen olayların değerlendirilmesi, gençliğin sorunları ve çıkmazlarını, gerici medyanın öğrenci genliğe uyguladığı yoz eğitim ve işçi köylüye uyguladığı baskı, zulüm ve etrafına sardığı aşırı sömürü ağından ancak ve ancak sınıf bilinçli proletaryanın önderliğinde ML/MZD bilimi ışığında çözülebileceğini ayyuka çıkarılması, ve bu mücadelenin ikballeşerek ivme kazanmasını sağlamalıyız.

İnsanların insanca yaşamak için mücadele etmesi kadar meşru ve doğru olan şey ne olabilir? Özellikle ezilen yığınların, sömürüye, zulme tabi tutulan bu insanların direnmesi ve savaşması kadar doğal olan şey nedir ki. Günümüz, ezen ve ezilen sınıflar arasında kıyasıya süren savaşların sürecidir. Bizler gençlik olarak ezen sınıfın bütün baskılarına maruz kalmaktayız. Bunun yanında işçiler, köylüler ve Kürt ulusu da bu baskı ve zulümden nasiplerini almaktadırlar. Bu baskılara kayıtsız kalmamalıyız. Mücadeleye aktif bir şekilde katılmalıyız. Örgütlenip, bilinçlene-

rek sınıf mücadelesinin kızgın alevinde pişerek mücadele alanlarına taşmalıyız.

Şunu hiç bir zaman unutmamalıyız ki kurtuluşumuzun ancak ve ancak kendi ellerimizde olacağını, bnu hiçbir zaman bireysel başaramayacağımızı, kapitalizmin önümüze koyduğu kişisel kurtuluşların zengin olma hevesinin tahayyülden öte hiç birşey olmadığını, bunun için nihayi hedefimizin ve bizi kurtuluşa götürecekt tek yolun sosyalizm olduğunu bilince çıkarmalıyız.

Gençlik içinde yerleşen vurdum duymazlık, kayıtsızlığa karşı şunu vurgulamalıyız ki sessiz ve kayıtsız kalmak olayları, katliamları onaylamaktır.

Kendisine insanım diyen her kişinin bu konuda kendisini yargılaması gerekir. İnsanı insan yapan faktörlerden biri insanın düşüncesi, düşündüğünü pratikte uygulaması ve de özellikle duyarlılığı tarafıdır. Bir hayvan bile duyarlıyken bu insanların duyarsız ve ilgisiz kalmaları irdelenmesi gereken bir konudur. Faşistler insanı düşünmeye ve duyarsız kılmaya çalışmakta-

dır. Düşünmeyen ve duyarsız olanların düzenlerine elbetteki alternatif olamazlar.

Yeri gelmişken bir noktaya da parmak basmak istiyorum. YDG'ye yazı yazarlar genelde öğrenci gençlik kesiminden geldiğini işçi-köylü gençliğin bu konuda pasif kaldığını görmekteyiz. İşçi-köylü gençliğin, öğrenci gençliğe göre dezavantajları vardır ama bunlar aşılmalıdır. YDG'nin gerçek sahipleri olarak elimizden geleni yapmalıyız.

Yurdumuzda öncünün dağlarda, kırdan, şehirde daha aktif daha kararlı, özüne yakışır bir mücadelesi günden güne ivme kazanarak artmaktadır. Komsomolunda bu yönde MLMZD güzergahta hızla ilerlediği, geçen aylarda yoğun eylemler yaptığını, uyuşan gençliği hareketlendirdiğini görmekteyiz. Öncünün ve komsomolun mücadele alanlarında yoğunlaşmalı direngen, savaşkan gençler olarak sınıf mücadelesi içinde yerimizi almalıyız.

YDG çalışanlarına
saygı ve sevgilerimle
Nurettin
Alzey /ALMANYA

Tanıyoruz sizleri
Munzurun suyundan
Almus'un dağlarından
ve hiç sönmeyecek olan
İsyan ateşimizden
Özgürlük türkileri için
Çarpan yüreklerden
tanıyoruz sizleri
Elinde mavzeri
Yüreğinde inananla
ve gözlerinizdeki hıncıtan
Tanıyoruz sizleri Ey Partizan
Birgün gelecek ki
Karanfiller açacağız
Kırlardan şehirlere
Her birimiz birer Meral
Her birimiz birer Tuncay
Her birimiz kızıl saçlı Barbara
Antları andımız
Kavgaları kavgamız olacak
Unutmayacağız sizleri
Kavgamızın yiğit neferleri

Tokat'tan bir YDG okuru

Bir özlemin sevdaşındayım

Bir özlemin sevdaşındayım
Bazan susarım
Suskunluğuma ağlarım
Bazen sevdalanırım delicesine
Çoşar akarım ırmaklar gibi
Kuşatılırım bir sabah vakti
Bir sabahın vakti
Çarpışmak isterim delicesine
Birde bakmış kuşatılmışım
Aç kurtlar misali
Üşüşürler üstümden
Sabihün şafağına kadar
Akıldan geçer ya sevdalandığım
Çarpışırım kahramanca
Caddeler ve sokaklar barut kokar
Kızgın barut kokar
Zalimlerin ihanetiyle vurulmuşum
Vurulmuşum en ince sevdalarımla
Bir gök gürlemesi gibi olur
Kalbimin nabız atışları
Hoşçakal iki gözüm
Bu dünyayı sevdiğim
Yaşanacak onca şeyler var ki
Yaşamayı sev insanları sev
Hoşçakal iki gözüm hoşçakal.

Hıdır Tamaç
12.05.1993

Değerli Yeni Demokrat Gençlik dergisi emekçileri,

Biz gençlik dergisi çalışanlarını üstlenmiş olduğunuz bu zor ve zor olduğu kadar da onurlu görevinizde kutluyoruz.

Biz Doğanşehir cezaevinde bulunan siyasi tutsaklar olarak Yeni Demokrat Gençlik dergisini takip etmek istiyoruz ve bunu yakıcı olarak hissediyoruz.

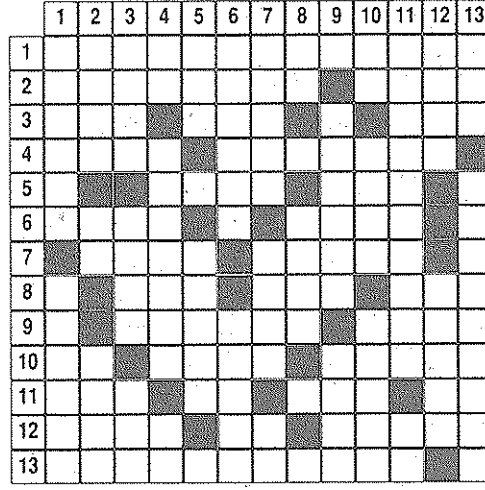
Biz devrimci tutsakların bu sorununa ilgisiz kalmayacağınızı ümit ediyoruz. Devrimci selamlarımla.

Tutsaklar adına

H. Gümüş

Doğanşehir Cezaevi

BULMACA



SOLDAN SAĞA:

1- 3 Aralık 1934 yılında Peru'nun Güneyi'nde Arequipa'da doğdu. Peru Komünist Partisi'nin Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde yeniden inşasına önderlik etti. 12 Eylül 1992 tarihinde faşist Fujimori yönetiminin eline esir düşen, Peru egemen sınıflarının nefret ettiği ancak, Peru devrimci halkının onur duyduğu PKP'nin başkanı. 2- 1870-1881 yılları arasında etkin olarak faaliyet yürüten, köy komünlerinin ve artellerin çalışmalarının kapitalizmin sancılarını çekmeksizin doğrudan doğruya sosyalizme ulaştıracağını düşünen işçi sınıfının idolojisini kavramayan ancak Rus devrimine Lenin'in deyişiyle kahramanlıklarıyla faydaları dokunan bir hareket... Sevgiliye gönderilen mektup. 3- Kalın bir giyecek... Tersi başına geldiği bileşik sözcüklere tüm, tümü, tümünü kapsayan anlamını veren ön ek. 4- Kapitalist toplumlarda mal ya da sermaye sahibinin hiçbir girişimci etkinlikte bulunmasına gerek olmadan ona düzenli olarak sermaye, toprak ya da başka taşınmaz mallar... sigarada bulunan ve insan sağlığına zarar veren bir madde. 5-Ezilmiş olan... Arı halis 6- Köylülerini sembolize eden bir tarım aleti... "Eğer günlük mücadeleler ana hedefe tabi kılınmazsa önemlerini yitirir ve işçi sınıfının sisteme entegre olmasına yol açar" diyen emperyalist savaşların iç savaşlara dönüştürülmesini sağlayan 1919 Ocak ayında Alman faşizmi tarafından katledilen 7-Maddenin içinde hareket halinde olan en küçük yapı taşları... Bir ağaç cinsi. 8-Hastalıklara karşı önceden tetbir amaçıyla vücuda enjekte ile sıvı verme işi... Fakat, lakin...İnce ses. 9-(1826-1871) Tanzimat edebiyat şair ve yazarıdır. Batı uygarlığındaki Türk edebiyatının kurucusudur. Halkçidir; Halk, vatan, millet sözcüklerini bugünkü an-

lamda ilk olarak o kullanmıştır. Yazı dilini sadeleştirme görüşündedir. İlk özel gazeteyi kurmuştur... Uzak mesafeleri bombalamaya yarayan bir silah. 10- Kemiklerin yuvarlak ucu...Külhanbeyi bağırtısı... Çoğunlukla heyecanlı ve tumturaklı bir tonla söylenen uzun tümce, monolog. 11- Kürtçede altın...Azad'ın sessiz harfleri...ve siyah (H. Z. Uşaklıgil'in bir romanı)... derviş selamı. 12- (Tersi) kit leleri uyutmakta kullanılan bir oyun... türkü... Genel formülü Cnh2n olan bir hidrokarbon 13- Kandıra baskınından sonra düşmana esir, ser verip sır vermeyen Türkiye proletaryasının-Ermeni asıllı yiğit neferi

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1-Politik savaşımı, bağımsız proleterya partisinin gerekliliğini, proleterya diktatörlüğünü reddeden, anarşizmin etkisi altında kalmış sendikalizme verilen ad... (Tersi) Anı mezar 2-... Erdoğan (Kandıra baskınına gerçekleştiren düşmanın) kuş uçmaz" dediği cezaevinden özgürlüğe uçan Tokat Almus'ta bir karakol baskınında yaralanıp ölümsüzler kervanında yerini alan komünist önder.. Mısır'da bir tanrı... Tüketim için değil pazar için düzenlenmiş üretime verilen ad. 3- Asya'da bir ülke... Bir rafineri adı... Kürtçede yağ 4- Molibdiyumun simgesi. Kürtçede mücadele...Lutensiyumun simgesi 5-Etrafı suyla çevrili kara parçası... (Tersi) Kürtçede bilmek 6- Genişlik... Peşisıra birbirini arına 7- İçten gelen duyguları çoksun bir dile anlatma... İçine değerli eşyalar konulan dolap... Radonun simgesi. 8- Gençlik Komisyonunun kısaltılması... Bir erkek ismi 9- Avrupa'da bir şehir... Yemek, aş 10-Çinkonun simgesi... Kaygı, dert... Eylemsel 11-Genel anlamıyla büyük makine endüstrisinin önceli sayılan, üretimde sanatı tekniğinin bulunduğu üretim biçimi... Kurşun simgesi. 12-Af dilemek... Açıklamak, anlatmak 13-KP ve Sovyet hükümetinin 1921 yılından başlayarak uyguladıkları amacı kapitalizmden sosyalizme geçişi sağlamak olan yeni ekonomik politikanın kısaltılmışı... "Sosyalist toplumda sınıf mücadelesi eskisinden de şiddetli biçimde devraneler", "Burjuvazi mi yoksa proleterya mı kazanacak sorusu henüz açıklık kazanmamıştır" diyerek sosyalizm durağan bir toplum değil sonu komünizme varan, burjuvazi ile proleterya arasındaki sınıf savaşımının şiddetle devam ettiği bir süreç olarak açıklayan dünya proletaryasının ölümsüz komünist önderi.

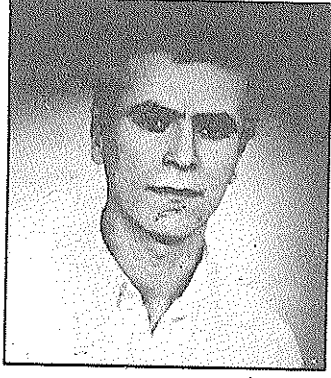
NOT: Edirne'den bir grup Yeni Demokrat Gençlik okuru olarak dergimizin bulmaca köşesinin olması gerektiğini düşündük. Buna yönelik olarak bir çalışma sergiledik. Bu çalışmamızın amacı bir boşluk doldurmak değil hayatın her alanına devrimci müdahalelerde bulunup, bunları insanlığın gelişmesine, bilinçlenmesine hizmet etmektir. Amacımız doğrultusunda bunu gerçekleştirmeye çalıştık. Bu çalışmayı her zaman sürdürmeye çalışacağız ama bunu gerçekleştiremeyebiliriz. Bu konuda sizlerin ve diğer YDG okurlarının katkılarıyla devamlığı sağlanabilir. Buna da inanıyoruz. Bugüne kadar işçi sınıfının emekçi halkımızın Özgür geleceği'nin yaratılması yönündeki çalışmalarını destekliyor ve devamlılığını MLM çizgisinde sürdürmesini bekliyoruz. Çalışmalarınızda başarılar.

Altınçağ mücadelesinde yolumuza meşale oldular...

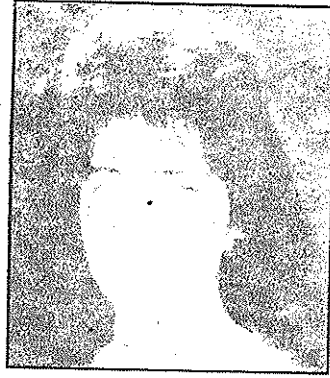


Emre BİLGİN

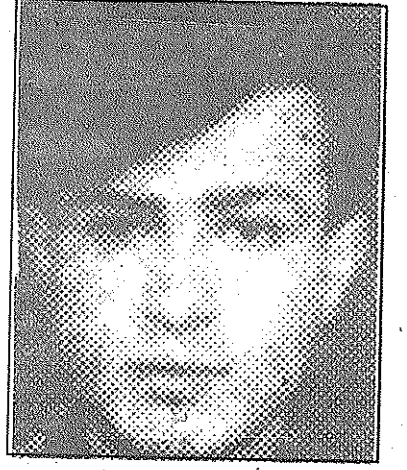
Geceden kurulum
Karanlık pusular
Kara elleriyle
kara yüreklerinde darağaçları



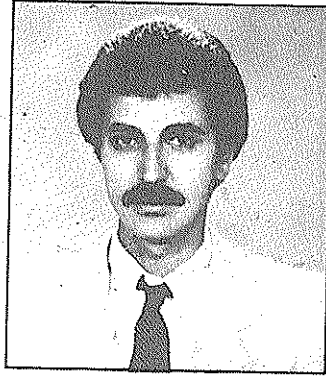
Ramazan CEVİZ



Nur Güzel YAŞAR



Hasan DEMİR

H
a
s
a
n
G
Ü
L
Ü
N
A
Y

Ve biz,
Şafaklarda doğarız
Pusulardan
Darağaçlarından,
Sıyrılıp karanlıklardan
Yeneriz ölümlü

GÖZALTINDA KAYBEDİLEN HASAN GÜLÜNAY'I SAYGIYLA ANIYORUZ!

“Bütün kayıplar bulunsun”

İnsanların en ufak hak alma taleplerine baskı, terör, işkence, cezaevleri, katliamlar ve gözaltında kayıplarla cevap veren faşist TC gün geçtikçe pervanlaşıyor. Türkiye gözaltında kayıplar ve yargısız infazlar ülkesi haline gelmiştir. 20 Temmuz 1992 günü gözaltında kayıplar zincirine bir yenisi daha ekleniyordu. HASAN GÜLÜNAY. 20 Temmuz günü Tarabya'daki evinden Sirkeci'deki işyerine giderken polis tarafından gözaltına alınan Hasan Gülünay'dan bir daha haber alınmadı.

Hasan Gülünay'ın eşi Gülşen Gülünay ve kayınbiraderi Zeki Eyi ile çocuklarının bütün arayışları devlet tarafından cevapsız bırakıldı.

Hasan Gülünay'ın eşi tarafından Cumhurbaşkanı, Başbakan, Başbakan Yardımcısı, TBMM Başkanı, İnsan Hakları Bakanlığı ve tüm milletvekillerine gönderilen açık mektupta yargılı-yargısız infazların gözaltında kayıpların, başta Kürdistan olmak üzere ülkenin her tarafında yürütülen kirli savaşın ve sosyalist basına yönelik saldırıların günlük yaşamın bir parçası haline getirildiği belirtilerek, radyo ve TV'lerin tek yanlı yayın yaparak, düşünmeyen insan tip yaratılmaya çalışıldığı vurgulandı.

Hasan Gülünay'ın kaybolmasından bugüne kadar geçen süreçte Süleyman Demirel ve Erdal İnönü baş olmak üzere başvuru bütün “yetkili makamların” cevap alamayan ailesi Süleyman Demirel'in “Kayıplar cebimden ki vereyim”, Erdal İnönü'nün “Ne yapayım bir şey yapmıştı da almışlardır.” değine karşılık “Şimdi soruyoruz, halkın oyları ile buoltuklara oturanlar nasıl aynı anda hem polis, hem yargıç, hemde cellat oluyorlar.” diyorlar.

Demokrasi ve insan hakları şampiyonu hükümetin antanasını en çok yaptığı konu demokratikleşme özgürleşmeydi. Konaşan bir Türkiye yaratmak için gözaltı süresi kısıtlanacak, sorgularda avukat bulacak, işkence yasaklanacak, karakollar şeffaflaşacak. Demokratikleşme yönünde adım atmaya ni-

yetleri olmadığı ve olamayacağını pratik kanıtlamış bulunuyor. Böyle birşey yapmalarında varoluş koşulları gereği bekliyoruz. Onlar ancak efendilerinin emirlerini uygulayacak ve kitleleri susturmak, sindirmek ve daha çok sömürmek için yollar ararlar. Sonları yaklaşıp çaresizleştikleri zamanda azgınlaşarak saldırırlar.

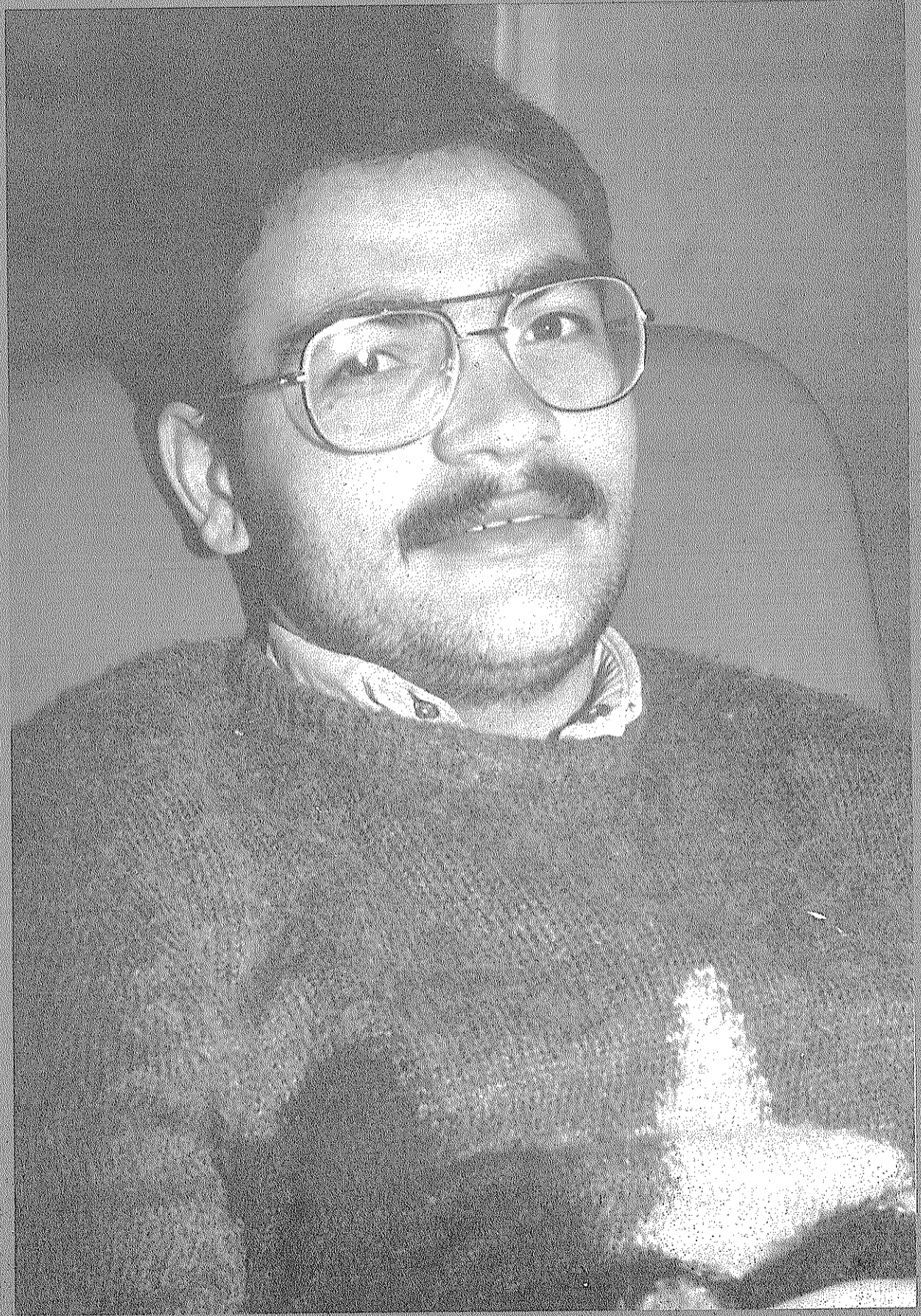
Bugün Türkiye koşullarında işkenceye, katliam-

lara, yargısız infazlara maruz kalmak için yurtseverdevrimci-komünist olmanıza gerek yok. Dürüst bir insan olmak bile bu düzende suç olabilir. Bunun için geçmişte yaşanan, bugün yaşanıyor olan ve bu düzen yaşadıkça yaşayacak olan yargılı-yargısız infazlara, gözaltında kayıplara ve katliamlara karşı sessiz kalmıyalım. Ve son çırpınıları olan bu saldırıların halk muhalefeti yükselterek boşa çıkaralım.



Hasan Gülünay'ın bulunması için ailesi ve arkadaşları çeşitli eylemler düzenlemişti.

**KOMÜNİST GENÇLİK ÖNDERİ
MEHMET ALİ ÇAKIROĞLU
Ö L Ü M S Ü Z D Ü R !**



**O, KAVGANIN GÜZELLİĞİNDE, SEVDANIN ATEŞİNDE,
MARKSİZM- LENİNİZM-MAOİZM
BAYRAĞININ KIZILLIĞINDA YAŞACAK!**